የበደል ካሳ

ታሪካዊ ልብ ወለድ

በአጥናፍሰገድ ይልማ
ሰኔ ---1997
አዲስ አበባ

የበደል ካሳ

ምዕራፍ 1

ቀኑ እሁድ ጧት ነው:: ያልገረረው የፀሐይ ሙቀት ራቁት ሆኖ ለመሞቅ ያዳዳል:: የግቢ ቅዱስ ገብርኤል፣ ቅድስት ኪዳነ ምህረት፣ ቅድስት ባዐታ፣ የካዛንቺዙ ቅዱስ ዑራኤል አብያተ ክርስቲያናት፣ ገዳማትና አድባራት የቸከሉ ተሳላሚዎች « እሜን ሳይባል» መመለስ ጀምረዋል::

ከመንፈቀ-ሌሊት ጀምሮ ሲዜም በነበረው ቃለ እግዚአብሔር ሲመሰጥ የቆየው የምዕመን ጆሮ አሁን ሌላ ድምፅ እየተቀበለ ነው:: የሠፈሩ ጥገቶች እዚህም እዚያም «እምቧ! እምቧ! እምቧ» እያሉ ናቸው:: የእምቧታው ድግግሞሽ «ከጥጆቻችን አገናኙን፣ ግታችን ወጠረን፣ ወተቱን ተቀበሉንና በጧት አሠማሩን» የሚል አቤቱታ ይመስላል::

የእነአባ ምትኬ ወደል አህዮችም ስለትናንቱ ውሏቸው ወይም ስለአዳራቸው ጥያቄና መልስ ይሰጣጡ ይመስል አንዱ «ሀ! ሀ! ሀ! » ብሎ እንዳበቃ ሌላው ለጥቆ ያናፋል::

አስገደች በእንቅልፍ ልቧ ጭምር ስታዳምጥ ስነበረው የተለያየ ድምፅ የራሷን ትርጉም ስትሰጥ ቆይታ ከአልጋዋ ውስጥ ወጣች:: ከአልጋዋ ጫፍ ላይ ቁጭ እንዳለች ጆሮዋን ጣል አደረገች:: የሰው ድምፅ የለም:: ብድግ ብላ በር ከፍታ ወጣች:: ትንሽ ቆይታ ወደ ቤት ስትመለስ ሁሉም ነቅተዋል፣ ግን ለመነሳት እዚያው ይተሻሻሉ::

«እናንተ ልጆች ተነስታችሁ ላሞቹን አታገናኙም?» አለች::

«አገናኝተን፣ ወተት ሰተከናታሪዎች ሰጥተን ነው ተመልሰን ጋደም ያልነው» አለ ወንድሟ ሠይፈ ሥላሴ::

«ጥሩ የእነአባዬ መምጫ ደርሷል፣ በቤቱ ጪስ አጭሱበት» ብላ ወደመኝታ ክፍሏ ገባች:: ጊዜ ሳታጠፋ ለባብሳ ነጠላዋን እንደ አንገልብስ አጣፍታ የዋናውን በር መቃን በግራ እጇ ይዛ ከደፉ ላይ ቆም አለችና ሠይፈ ሥላሴን ጠቀስ አደረገችው::

«ያው መቸም ገና ከውጭ ስትገባ <እገሊት የታለች፣ እገሌስ?> የምትለው እማዬ ነች:: እኔን ከጠየቀችህ <እዚሁ ቅርብ ደርሼ መጣሁ> ብላ ነው የወጣችው በላት::»

«እሺ እኔን ውሸታም እንዳታደርጊ ቶሎ ተመለሽ» አለና የማለዳዋን ፀሐይ ለመሞቅ ወደ አጥሩ ጥግ ተመለሰ::

ከአንድ ወር በፊት እንዲሁ እንደዛሬው ማልዳ ስትሔድ እናቷ ከቤተ ክርስቲያን ሲመለሱ ድንገት መንገድ ላይ ተገጣጠሙና «የት ልትሔጂ ነው? በሰንበት ምድር፣ ገና በጧቱ ምን ያንቀዠቅዠሻል? የታደለ ቤተ ክርስቲያን ይስማል፣ ያስቀድሳል፣ ተሰጥኦ ይቀበላል፤ ይቆርባል፤ አንቺ ግን ከነዚህ ሁሉ አንዱም ውስጥ የለሽበት» ያሏትን ስታስታውስ እናቷ እንደ አባጨጓሬ ኮሰኮሷት:: የአባቷና የእናቷ አታካች ንዝንዝና ለከተቢስ አነጋገር አሰገደችን እሬት እሬት ብሏታል:: የእነሱ መነፋሰል አንዳንድ ጊዜ ምንም ጉዳይ ሳይኖራት ከቤት እንድትወጣ፤ ውጭውን እንድትናፍቅ አድርጓታል::

የእነሱን ሰድቦ ለሰዳቢ የሚሰጥ ንድፋት ሽሽት፣ አንድ ዳንስ ያሰ መጽሐፍ ይዛ ባደረ አፏ ከቤት ውልቅ አለች:: ወላጆቿ ከቤተ ክርስቲያን ሲመለሱ የሚያዘወትሩትን መንገድ በከለላ

እያየች ቁልቁል ወደ ካዛንቺዝ በሚያመራው ኮረኮንች መንገድ መረሸች::

የመንገዱን ግራና ቀኝ ባጣበበው ሰንሰል ሥር ሥር እየሠረገ መንገዱን ያበከተውን የሽንት ቤት ጥላይ ትንፋግ አፍንጫዋ መቋቋም አልቻለም:: ሰነፈጣት:: አሰነጠሳት:: ክርፋቱን ለመከላከል ፊቷን የመሸፈን ያህል በነጠላዋ ጀቡና የርምጃዋን ፍጥነት ጨመረች::

«ዛሬ ደግሞ ብሶበታል» አሉ አንድ የአሰገደችን መጀበን ያስተዋሉ መንገደኛ አሮጊት:: አሰገደች የአሮጊቷን አስተያየት ሙሉ በሙሉ ብትጋራም፤ መልስ ለመስጠት ጊዜ አልነበራትም:: ይልቁንም ፍጥነቷን ጨመረች:: ፍጥነቷ የፈጠረው አካላዊ እንቅስቃሴ ካፍንጫዋ ላይ ያንሸራተተባትን ነጠላ እየመለሰች «አይ የእኔ አፍንጫ መቸ ይሆን ፋይዳ የሚኖርህ? አንተኑ ከክርፋት ለማዳን ነጠላ ብሸፍንህ ቀስቶ መያዝ አቅቶህ ለቀቅኸው:: የታደሰ አፍንጫ ከሽቶ፣ ከዕጣን፣ ከሎሚ ፣ ከጤናዳምና ከጠጅሣር የሚወጣ መዓዛን ያሸታል:: ያጣጥማል:: ይረካል:: አንተ ግን ክርፋት ሲሆን ከዚህ አይደለም፣ ካዛንቺዝ ሆነህ የመርካቶውን ታሸታለህ» ብላ በግራ እጇ ከግንባሯ እስከ ከንፈሯ ያለውን ዳበስ አደረገች:: «ፉንጋ፣ ፉነቲ፣ ጎማዳ ታስብለኛለህ:: ሰው እንዴት የገዛ አካሉ ጠላት ይሆነዋል?» በማለት እንደገና ጣቶቿን አፍንጫዋ ላይ አሳረፈች:: መነካካቱና መጥላላቱ አስቀጥቶት ያኮረፈ ይመስል አነጠሰ::

በሁለቱም ቀዳዳዎች ኮሰል ያለውን ንፍጥ በነጠላዋ እየጠረገች «አዎ አንተ ከፊቴ ላይ የተለጠፍከው ለዚህ ነው:: የንፍጥ ቦይ:: የንፍጥ ቧንቧ:: የዚህ የዚህ ቢቀርስ፣ቅርት ጥንቅር

ባለ፣ ትንሽ አፍንጫ ለምን ለእኔ ብቻ? እናቴ፣ አባቴ፣ እህቶቼ፣ ወንድሞቼ ቤተሰቡ በሙሉ ከእኔ የተሻለ፣ ኧረ በጣም የተሻለ አፍንጫ ነው ያላቸው:: ምነው እኔ ብቻ?» የጥያቄዋ ክብደት ያመቃት ይመስል አሰገደች ድንገቿ ቆም አለች:: «እንዴት! ዲቃላ እሆን እንዴ? አይደረግም <ያለ, ደምሴ ጭኔን የደፈረ ወንድ የለም> የሚለው የእናቴ የዘምዘም ቃል መታመን አለበት» አለች እስከ ዛሬ ልብ ብላ ያላስተዋለችው አዲስ ጥርጣሬ ሠርጸባት::

አሰገደች ፊቷን ወደ ግቢ ቅዱስ ገብርኤል ቤተክርስቲያን አዙራ «ምን አልኩህ ገብሬልዬ፣ ዲቃላ! እኔ ዲቃላ! አታደርገውም፣ የሰይጣን ጆሮው ይደፈን» በማለት አማተበች::

በድንገት ከወረራት የመንፈስ ሽብር ቅዱስ ገብርኤል እንዳላቀቃት የተሰማት አሰገደች እንደገና ተረጋግታ ወደ ዮሐንስ ሁንዴ ቤት የሚያሻግረውን፣ ዘነበ ወርቅ ት/ቤት አጠገብ ያለውን ድልድይ አየት አደረገች:: «በጧት ያውም በሰንበት፣ እሰው ቤት መሄድ ይከብዳል» በሚል ይሉኝታ ተረትታ አቅጣጫዋን ለወጠች::

«የአንዳንድ ቀን ሰንበት ከአርብ ሮብ ይብሳል የተባለው ልክ ነው:: ገና ከጧቱ ሀሳቤን አዋዥቆ ያባዘነኝ የዛሬው ሰንበት እስከ ማታ የት ያደርሰኝ ይሆን?» አሰገደች ለዚህ ጥያቄ መልስ ሳትሻ ወደ መሀል ካዛንቺዝ አዘገመች::

በጠዋት ከቤት የወጣችበትን ጉዳይ በይሉኝታ ቸል ብላ፣ መድረሻዋ የት እንደሚሆን ወደ አላወቀችው አድራሻ ደመ ነፍሷን መንገላወዷ «ምን እየሆንኩ ነው? ምን እያረኩ ነው?» የሚል ጥያቄ በውስጧ አጫረባት::

«የተዋስኩትን መጽሐፍ ካገኘሁት ለራሱ ለዮሐንስ፣ ከሌለ ላገኘሁት የቤተሰቡ አባል መመለስ ስችል ምን አስጨነቀኝ? በማለት ወደ ኋላዋ ተመለሰች:: ፈጠን ባለ የ5 ደቂቃ ርምጃ ከዮሐንስ ቤት ደርሳ የውጪውን በር አንኳኳች:: ዘበኛው በር ከፍቶ ቆም አለ:: አሰገደች የዮሐንስን አለመኖር በግቢው መኪና አልባ መሆን ብትረዳም «አቶ ዮሐንስ አሉ?» በማለት ዘበኛውን ጠየቀች::

«ያው እየመጡ ነው» አሉ አረጋዊው ዘበኛ በእጃቸው ወደ መንገዱ እያመለከቱ:: ዮሐንስ በአዲስ አፔል አውቶሞቢል ገጭ አለና የተለመደ ፈገግታውን በማስቀደም ከመኪና ወርዶ ሰላም አላት::

«መምጣትሽን ባውቅ ኖሮ ራሔልን አቆያት ነበር» አለ ዮሐንስ፣ አብራው ያደረችውን ራሔል አበራን ሸኝቶ መመለሱን ለማሳወቅ::

«ከውጪ በር የቆምሽው ወደቤት ሳትገቢ ልትመለሽ ነበር?»

«ባለቤት ሳይኖር?» ብላ ትከሻዋን ጨመቅ አረገች::

«ምን አለ፣ የወንድም ቤት አይደለም እንዴ? ያው አሁን ባለቤት መጥቷል ግቢ» አለ ዮሐንስ በእጁ ወደ በረንዳው እያመለከተ::

«እሺ» አለች አንገቷን ሰበር አድርጋ::

«በረንዳ ላይ ብንሆንስ» ለሚለው የዮሐንስ ጥያቄ መልስ ከመስጠቷ በፊት አምረው ከተሠሩት የበረንዳ ወንበሮች አንዱ ላይ ዘፍ አለች::

«ለእኔ ቡና፣ ለአለ፦ የለንበት ቁርስ» አለ ዮሐንስ አስገደች ያመጣችውን መጽሐፍ ከእጇ እየተቀበለ::

«እኔም ቡና ይብቃኝ» የሚለውን የአስገደች መግደርደር የተረዳው ዮሐንስ «እንዲያውም የጠበቃ ቁርስ ይሁንላት» አለ ድምፁን ከፍ አድርጎ::

«የጠበቃ ቁርስ ደግሞ ምን ይሆን?»

«መግለጫ አያስፈልገውም ሲቀርብ ታይዋለሽ::»

አስገደች በዮሐንስ መስተንገዶ የተለማትን ደስታ በትሁት የፈገግታ ለዛ ገለፀች::

«ለፉንግነት ማካካሻ ባቄላ ከሚገድብ ቅንድብ ስር ጥሬ ብር የመሰሉ ዓይኖች፣ ከናፍር በለዛ ሲላቀቁ ብቅ የሚሉ የወተት አረፋ የመሰሉ ችምችም ጥርሶች» አለ ዮሐንስ በፉንግነት ውስጥ ድብቅ ውበትን እያጣጣመ::

«ለዛ ያለው የሞናሊዛ ፈገግታ፣ ቆንጆ ነን የሚሉ ብዙ ሴቶች ውስጥ የሌለ.....» አለና ዮሐንስ «ታዲያ መጽሐፉን እንዴት አገኘሽው?» በሚል ጥያቄ ከተመስጦው ወጣ::

«ማር ነው::»

«ጥሞሻላ!»

«እንዴታ! ደግሜ ነው ያነበብኩት::»

«ምኑ ነው ይበልጥ ያስደነቀሽ - ታሪኩ፣ ትልሙ፣ ገፀ ባሕሪያቱ፣ ግጭቱ?»

«የዘረዘርካቸው የመጽሐፍ ፍሬ ነገሮች፣ ሥነ ጽሑፋዊ ውበትና ብስለት ተላብሰው ቀርበውበታል:: በዚህ ላይ ተአማኒነቱ የልብ - ስቀላው ድንቅ ነው» አለች አስገደች ስንና ብርት ይዞ ወደ ቀረበው አስታጣቢ እጇን እየዘረጋች::

«አንተም እንዳነበብከው እርግጠኛ ነኝ::»

«አልተሳሳትሽም::»

«ምኑ ነበር የማረከህ?»

«እንዳነበብሽው የታሪኩ ፍሰት ያለመደናቀፍ ኮለል ይላል:: የታሪኩ አንዱ አንጓ ከሌላው አንጓ ጋር ሲገናኝ እንኳ አይንገጫገጭም:: ልብ ስቀላው የሚመጣው አንጓዎቹ ላይ ነው::

«ፍቅር መስጠት፣ ፍቅር መቀበል ይበዛበታል:: ብዙ ብዙ ማለት ይቻል ነበር፣ ግና በእንደዚህ ያለ ጭውውት ላይ ለማንሳት አይመችም - ከእኛ ባህል አኳያ ማለቴ ነው::»

አስገደች ዮሐንስ በሰጠው አስተያየት ላይ የምትለው የሌላት ይመስል አፏን እህል አስያዘችው::

ዮሐንስ ከአስገደች የሚሰነዘር ተጨማሪ አስተያየት እንደማይኖር በመገመት ፍንጃሉን አንስቶ ቡናውን ፉት ፉት አለ:: ለአጭር ጊዜም ቢሆን እርስ በእርስ የመናበብ ዝምታ ዋጣቸው::

«ምን ይጨመር?» አለ ዮሐንስ ዝምታውን ለመስበር::

«ከጠበቃ ቁርስ በላይ እንዲሆን ነው?» አለች አስገደች በዓይኖቿ ጭምር ፈግጋ::

«በነገራችን ላይ ጠበቃ ሆዳም........» አስገደች የጀመረችውን ጥያቄ ሳትጨርስ ዮሐንስ ያለወትሮው ከጣራ በላይ እየተንከተከተ «አይደለም! አይደለም!» አለ::

«እህሳ?»

«ነገሩ እንደዚህ ነው:: ጠበቃ ብዙውን ጊዜ በጧት ከቤት ይወጣል:: ከአንዱ ችሎት ወደ ሌላው ችሎት ሲራወጥ ይውላል:: ምን ሰዓት ወደ ቤቱ እንደሚመለስ የሚወስነው የየችሎቱ

ሙግት መርዘም ወይም ማጠር ነው:: ምሳው ታስቦ የሚውልበት ጊዜም ብዙ ነው:: ስለዚህ ምሳ - አከል ቁርስ ከስክሶ ነው የሚወጣው::» አለ ዮሐንስ::

«ችግሩ የፈጠረው ብልሃት ነው፣ ይገባዋል:: ይህ ካልሆነማ ረሃቡን ሲያዳምጥ አንቀጹን ይረሳዋል፣ ሙግቱም ይጠፋዋል» አለችና «የለንበት እረፍትህን እንዳልሻማህ» በማለት አሰገደች ስንብት ጠየቀች::

«የመጽሐፍ ግምገማው ሳያበቃ!» አለ ዮሐንስ ጭውውቱ ይበልጥ እንዲለጠጥ ያለውን ፍላጎት በማሳየት::

«ማር! ማር ነው አልኩህ□ኮ! አይበቃም?»

«መጽሐፍ እንዴት ማር እንደሚሆን ለእኔ ግልጽ አይደለም፣ ምስጢር ካለው::»

«መጽሐፍ! ከማርም ማር <መጽሐፍ ያለም ምሬት ማጣፈጫ ማር ነው> ሲባል እንደሰማህ እርግጠኛ ነኝ::»

«መስማትስ ሰምቻለሁ ብታብራሪው::»

«ምን ማብራሪያ ያስፈልገዋል፣ አባባሉ ራሱን በራሱ የሚገልጽ ይመስለኛል::»

«ግልጽ ነው አልሽ? ታዲያ የዚህ ኃይለ - ቃል መልእክት ወይም ምስጢር በሁሉም አንባቢ ዘንድ ተገቢውን ግንዛቤ የሚያገኝ ይመስልሻል?»

«ያለም ምሬት፣ እንደዚሁም የማሩ ጥፍጠት አንፃራዊ ነው:: እንደየሰዉ ይለያያል:: መልእክቱንም የመቀበልና የማጣጣሙ ብቃት ልዩነት ይኖረዋል::»

«በነገራችን ላይ ያለም ምሬት እንዳልሽውም አንፃራዊ ሊሆን ይችላል፣ ነገር ግን የማር ጥፍጠት አንፃራዊነት ለእኔ አይታየኝም:: ማር የማይጣፍጠው አህያ ብቻ መስሎኝ?»

አሰገደች በፈገግታ ወደ ዮሐንስ አሰግጋ «አህያ ማር አይጥመውም ይባል እንጂ፣ አህያ ማር እንደማይጥመው በሙከራ ያረጋገጠ ሰው መኖሩ አጠራጣሪ ነው:: ፈረስና በቅሎስ ማር ይጥማቸዋል ወይስ አይጥማቸውም? ለምን አህያ ብቻ? ነገሩን እንሰብስበውና አንተ እንዳልከው አህያ ማር እንደማይጥመው እንገምት:: አህያ ከሌሎች የጭነት እንስሳት ይልቅ ቻይ ወይም ከአቅም በላይ ቢጭኑትም የሚሸከም ነው ይባላል:: ታዲያ አንዳንድ ጊዜ ሰው አህያ - አህያም ሰው ሲሆን አጋጥሞህ አያውቅም? የሕይወቱ እሬት የማይመረው ሰው ከአህያ በምን ይሻላል? እንደኔ እንደኔ እሬት ካልመረረው ማሩም አይጥመውም::»

«የማይካድ ሀቅ» አለ ዮሐንስ ሳያቅማማ፣ ይልቁንም በአቀረበችው ንጽጽር እየተገረመ::

«ምነው ዛሬ ፈጥነህ እጅህን ሰጠህ?»

«በማስረጃ ሲረቱ እጅ መስጠት ያለ ነው፣ ያለዚያማ፣

<ሞኝ ያሸንፋል

እንዴት ብሎ

እምቢ ብሎ>

እንደተባለው ይሆናል::»

«ጭራቅ ነህ» አለች አሰገደች፣ ዮሐንስ «ተረትቻለሁ» በማለት ላሳየው ትህትና ያላትን አድናቆት በሚያንፀባርቅ ፈገግታ::

«ይቅርታ አስገደች፣ እንዳየሁት፣ ብርቱ የንባብ ፍቅር አለሽ፣ ይህ ደግሞ ብዙዎች ልጃገረዶች የምትታሙበት ጊዜ ማሳለፊያ (ሆቢ) አይደለም:: የንባብ ፍቅርሽ ከምን መነጨ?»

አስገደች መልሱን ግቢው ውስጥ ፈክተው ከሚታዩት አበቦች ላይ ትቀስም ይመስል፣ አኒያ የባቄላ አበባ የመሰሉ ዓይኖቿን እንከራተተቻቸውና «ከመራራው ዓለም» አለች ቃላቱን ረገጥ አድርጋ::

«ከእንቺ አንፃር ምሬቱ እንዴት ነው?»

«እንዴት ልበልህ፣ እሬት ቀምሰህ ታውቃለህ? እጅግ ሲበዛ መራራ ነው::»

«የሆነስ ሆነና መጻሕፍቱ የቱን ያህል አጣፍጠውልሻል?»

«ጥፍጠቱን በአሃዝ ቀምሬ፣ በሚዛን ለፍሬ፣ መግለጽ ያስቸግረኛል:: ቢያንስ በንባብ ጊዜ እመለጣለሁ:: መጽሐፉ ወይም ደራሲው ከፈጠረው ዓለም ውስጥ ገብቼ እዋኛለሁ:: አስምጣለሁ:: ለተወሰነ ጊዜም ቢሆን ከመራራው ዓለሜ ገለል እላለሁ:: መራራውን ዓለም እረሳዋለሁ፣ እርሱም ይረሳኛል» አለች እርካታው አሁን አሁን ያላት ይመስል::

«ጓደኞችሽ፣ ይቅርታ የሁላችንም ጓደኞች፣ ከመጽሐፍ ጋር ያላቸውን ግንኙነት እንዴት ታይዋለሽ?»

«እነሱንማ የምናውቃቸው አኩል ስለሆነ ጥያቄውም መልሱም ያንተው ቢሆን ይመረጣል:: ካለዚያም እነሱኑ ብትጠይቃቸው ነው የሚሻለው» አለች ለመልሷ ማዳመቂያ ከሆነ ፈገግታ ጋር::

ዮሐንስ ባልጠበቀው የአስገደች መልስ ሳቅ ብሎ «መልስሽ ስለታም ነው! ይላጫል» አለ በአድናቆት::

«መልሴ ስል ሆኖ ከሆነ ምረዱ ንባብ ነው» አለች በትህትና ዓይኗን ሰበር አድርጋ::

«እውነትሽን ነው፣ እነርሱ ለንባብ ጊዜ የላቸውም፣ ትያትሩ፣ ሲኒማው፣ ፓርቲው፣ ሽርሽሩ፣ ናይት ክለቡ እንኳንስ እነሱ ሲያነብቡ እኛንም ጊዜ አሳጥተውናል::»

በዚህኛው የዮሐንስ አስተያየት ላይ አስገደች በአዎንታም ሆነ በአሉታ የምትለው እንደሌላት በእንቅስቃሴ - አንገትን ነቅነቅ፣ የዓይን ቀዳዳን ጠበብ፣ ግንባሯን ቋጠር በማድረግ «ጥሩ ጊዜ አሳለፍን፣ በአጭር ጊዜ ብዙ ነገር ዳሰስን» አለች::

«ደህና እንዳልሽውም ለዛሬ ይብቃን፣ ግን በዚህ የንባብ ጉዳይ ተሳትፎውን አስፍተን እንደገና ልንመለስበት ይገባል::»

«እንደዚህ እንደዛሬው አላስዘብን ይሆናል እንጂ፣ ያው በየጊዜው መነጋገራችን መች ቀረ?» አለች አስገደች የዛሬው ጭውውት ከመጽሐፍ ግምገማ በላይ መሆኑን በሚያንጸባርቅ ድምፀት::

ዮሐንስ የስልክ ጥሪ ለመመለስ «ይቅርታ መጣሁ» ብሎ ወደ ቤት ገባ::

«ምንም አይደል» በማለት እስገደች አቀማመጧን አደላደለች:: የጓደኛዋ የራሔል አበራ ጓደኛ የሆነው ዮሐንስ፣ እሷ በሌለችበት በዚህ መልኩ ለምን እንዳነጋገራት ስታወጣና ስታወርድ ሠራተኛዋ እንደገና ቡና ይዛ ቀረበች:: ዮሐንስም መጣ:: ቡናውን እየተቋደሱ ሳሉ:-

«አባባ ጌቶች ጠርተውኛል» አለ ዮሐንስ

«በደህና ነው?»

«ምሳ እነሱ ዘንድ እንድበላና ስለሌላም የቤተሰብ ጉዳይ ለመነጋገር ነው የተጠራሁት::»

«አ! መልካም ግብዣ::»

«መቸ ግብዣ ሆነ፣ ቅዕዛዝ ነው:: የእኔ ሃሳብ አብረን ወጥተን ራሔልን ይዘን ራስ ሆቴል ምሳ እንድንበላ ነበር» አለ ዮሐንስ በቁጭት::

«ግድ የለም፣ በበኩሌ ቁርሱ፣ በዚህ ላይ ውይይቱ ከምጠብቀው በላይ ነው የረካሁት፣ ከልብ አመሰግናለሁ» በማለት አስገደች ለመሔድ ብድግ አለች::

«ቆይ እንጂ እሸኝሻለሁ::»

«የዕለቱ የአካል ብቃት እንቅስቃሴዬ ስለሆነች ቀስ እያልኩ በእግሬ እንዳዘግም ፍቀድልኝ::»

«እንደሱ ከሆነ እሺ» አለ ዮሐንስ፣ ራሔል በሌለችበት ጓደኛዋን በመኪና ይዞ ሲሔድ ቢታይ የሚናፈሰውን አሚታ በማሰብ::

ዮሐንስና አስገደች የተሰነባበቱት አንዱ በሌላው ልብ ውስጥ ቦታ ተደላድለውና በስሜት ተናብበው ይመስላል::

አስገደች እንደዚህ ደርዝ ያለው ጭውውት ከወንድ ጋር ያደረገችበት ጊዜ መኖሩን ለማስታወስ ሞክራ አልሆነላትም:: «ራሔል ምንኛ ታድላለች፣ እንኳን ፈልጎና ለምኖ፣ ተለምኖ ከማይገኝ ዮሐንስ ጋር አንሶላ መጋራቷ:: ከመልኩ፣ ከትክለ ሰውነቱ፣ የጠባዩ፣ በዚህ ላይ ምሁራዊ ብስለቱ:: ከሁሉም በላይ ደግሞ ጌታ የጌታ ልጅ፣ ቢጠሩት የማይሰማ፣ እግር ጆሮ እስኪደርስ ቢኬድ የማይገኘውን ዮሐንስን ትታ ወደ ፓሪስ

ለመሔድ መወሰኗ ስህተት ነው:: ትልቅ ስህተት! ዮሐንስ ለሌላ አሳልፎ የሚሰጡት ጓደኛ አልነበረም፦ ብታውቅበት ኖሮ! ራሔል ግን አትረባም:: በዮሐንስ ላይ ደግሞ ያንን ውርጋጥ ነብያት ተሰማን መደረቧ! ራሷን አትጠብቅም:: ሰውም አትመርጥም፣ ጥርሱን ላሳያት ሁሉ ወዲያው ወከክ ትላለች:: ወንድ በፍቅር ቢጥል እንኳ ችላ መባል እንዳለበት አልተረዳችም:: መሽኮርመም□ከ የሴትነት ወግ ነው:: ወንድ ችላ ሲባል በውስጡ የሚንተከተከው የፍቅር ስሜት ይፈላል:: ግለቱን መቋቋም ሲያቅተው እጁን ሰጥቶ ይንበረከካል:: ፍቅረኛውን መውደድ አይደለም፣ እንደ ጣዖት ያመልካታል:: አዎ! በአንድ በኩል፣ በአጉል መሽኮርመም የሰውየው የፍቅር ስሜት ተንተክትኮ፣ ፍላቱ መቶ ድግሪ ሴንቲግሬድ እስኪደርስ መጠበቅ ግን አያስፈልግም:: ቶሎ እጅ በመስጠትና በመሽኮርመም መካከል ያለው ሚዛን መጠበቅ አለበት፣ በእርግጥ ይህንን በተግባር የማረጋገጥ ዕድል ባይገጥመኝም፣ ያነበብኳቸው ወሲብ-ነክ መጻሕፍት ያረጋገጡት ሐቅ ነው:: ራሔል ይኽንን ሚዛን ጠብቃ ካልተጓዘች መጨረሻዋ አያምርም:: ብቻ ወደ ውጭ አገር መሔጃዋ ስለተቃረበ፣ ለእንደዚህ ዓይነቱ ጉዳይ ቁብ ላይኖራት ይችላል» አለች አስገደች ገርበብ ያለውን የቤታቸውን የውጭ በር ከፍታ እየገባች::

* * *

እንደውሻ አፍንጫ የቀዘቀዘው፣ እንደ መቃብር እርጭ ያለው ምድረ ግቢያቸው አስገደችን ቀፈፋት:: እንደገና ተመልሳ ለመውጣት ምክንያት ፈለገች:: ቆም ብላ «የት ይኬዳል? ቢኬድስ

የማታ ማታ ተመልሶ እዚሁ ነው» በማለት በመሸፈት ላይ የነበረውን መንፈሷን አረጋግታ ወደ ቤት ገባች:: እንዳከረፈ ሰው ማንንም ምንም ሳትል ወደመኝታዋ ሔደች:: ጫማዋን በቁሟ ወርውራ: ከነልብሷ አልጋዋ ላይ ተዘረረች:: የቆየችበትን በማስታወስ «ከገነት ወደ ገሀነም እስከመቼ? እረ በቃሽ በለኝ ፈጣሪ አምላኬ» በሚል ተማፅኖ በመንፈስ ወደ ሰማየ ሰማያት አረገች:: በዚያው እንቅልፍ ይዟት ጥርግ አለ::

***

«ይች ሰው የጤና ነው? ምስጥ እንዳይወጣበት» አሉ እናቷ የአሰገደች ያልተሰመደ ከአልጋ ጋር ተጣብቆ መዋል አስገርሟቸው::

«ነቅታ ነበር ተመልሳ ነው የተኛችው» አለች እህቷ ታንጉት

«እሁድ እሁድ ወደማታ ሥላሴ ትሄዱም አልነበር፣ ለምን ቀረ?»

«አይ አልቀረም፣ አንዳንድ ጊዜ እኔም ፈተና ሲመጣ ለጥናት፣ እሷም ጉዳይ ሲኖራት ካልሆነ እንሔዳለን::»

«አንቺስ እሺ፣ እሷ ደግሞ ከጠሎትና ከወንጌሉ ትምህርት ምን የበለጠ ጉዳይ ኖሯት ነው: የምትቀረው? ሲሆን ሲሆን ወንድማችሁንም፣ ብትጨምሩት ደግ ነበር::»

«ሠይፈ ኳስ እርግጫውን ትቶ ቤተ ክርስቲያን መሔድ የሚፈልግ አይመስለኝም» አለች ታንጉት:

«ወደል አህያ ይመስል ሲራገጡ መዋል እንጀራ ይሆን መስሎታል:: ደግነቱ ከርግጫው በኋላም ቢሆን እሱ ከደብተሩ

ጋር ሳይገናኝ አያድርም:: በዚህ ላይ ሁሌም እንደተሸለመ ነው» አሉ እናት ለልጆች ጎበዝ ተማሪ መሆን ያላቸውን አድናቆት በሚገልጽ ርካታ::

«እሱ□ከ የጓዳ ሥራ የሰበትም፣ ግፋ ቢል ሰላሞች ድርቆሽና አተላ ቢሰጥ ነው» በታንጉት መልስ ውስጥ የተላለፈው መልእክት ወዲያው የገባቸው እናት «ሙያ መማር አያስፈልግም፣ ሴት ልጅም እንደወንድ ውጭ ውጭውን ትዳለቅ ነው የምትይ? የባል ዱላ ሲሳይ መሆን ካማረሽ ተራገጭ፣ እኔ ዘምዘም እንደሆንኩ ለምድጃዬ አልሰንፍም» አሉ ተግሳፅና ምክር በተቀላቀለበት ድምፀት::

«እሙ! ዱላው እንኳ እኔን ብዙም አያሳስበኝም፣ አንቺን ግን ማገዝ እንዳለብኝ ይገባኛል» አለች ታንጉት በጓዳ ጉዳይ በእሷና በእናቷ መካከል ያለውን ያመለካከት ልዩነት ለማጥበብ::

«ባይገባሽ እንጂ ለሴት ልጅ ጓዳዋ መናገሻዋ፣ ክብሯና ሰሟ ነው:: ጓዳሽን አንቺ ካላከበርሽው እሱም በረከቱን ይነሳሻል:: በመጨረሻም ባልሽ ቡሃቃ አሳዝሎ ወደ መጣሽበት ይመልስሻል:: ያ ደግሞ ያንቺ ብቻ ሳይሆን የእኛም በተለይ የእኔ የእናትሽ ሞት — አከል ውርደት ነው የሚሆነው» አሉና ተከዙ:: «አይዞሽ እማዬ::»

«በሰማብ ወልድ!» አሉና ውርደቱ አሁን አሁን የሆነ ያህል ተሰማቸውና፣ «በይ በቃሽ! ምነው ልጄ! በሰንበቱ ምድር ክፉ አናገርሽኝ፣ ሥላሴዎች ይቅር ይበሉኝ» አሉ::

የእናቷን በመንፈስ መሸበር ያስተዋለችው ታንጉት «እሺ እማዬ፣ አንቺ ከምትዋረጂ፣ አንቺ ከምትሰደቢ እኔ ሥራዬ ብቻም

አይደል መቃብሬም ጓዳ ውስጥ ይሁን» አለችና እናቷን እቅፍ አድረጋ ሳመቻቸው::

አስገደች ከእንቅልፏ የነቃችው ከምሽቱ በሁለት ሰዐት ገደማ «ለምን በር ቶሎ አልተከፈተም? እርሱ የትሄዶ ነው አንቺ በር የከፈትሽው? ውሾቹስ ለምን እስካሁን አልተለቀቁም? የውጭ መብራት ለምን በጊዜ በራ?»• በሚለው የአባቷ የአቶ ደምሴ ተሰማ ማንባረቅ ነው::

ከተለመደው የጠጅ ቤት ቆይታ በኋላ የሚመጡት አቶ ደምሴ ወደ ቤት ሲገቡ አንድም ቀን እንኳን በስህተት «እንደምን ዋላችሁ-አመሻችሁ» በሚል አባታዊ ሰላምታ ቤተሰቡን የተቀላቀሉበት ጊዜ የለም:: ይልቁንም በተቃራኒው ለትንሹም ለትልቁም በሚያሳዩት የኮሶ-ግሣት ፊታቸው ሁሉ ሰው እንዲርድ ይሻሉ::

እነአስገደች ቤት እስከ ምሽቱ አራት ሰዓት ሰንባብ ቀርቶ ለእንቅልፍ ሽልብታም አያመችም:: ሌሊቱ እየተገባደደ፣ የአቶ ደምሴና የወ/ሮ ዘምዘም ንትርክ ጋብ ሲል «ተኙ፣ በጊዜ ተኝቶ በጧት መንቃት ነው» ይባላል:: ወ/ሮ ዘምዘም ወደ አልጋቸው ከማምራታቸው በፊት፣ ብዙ እንዳይቆጥር የሁሉንም ክፍሎች መብራት ራሳቸው ድርግም ያደረጋሉ::

***

ዮሐንስ ከአስገች ጋር በአደረገው ቆይታ ልጅቱን እያወቃት ሳያውቃት፣ እያያት ልብ-ሳይላት መኖሩን ተረድቷል:: «ይህች ጎማዳ ለካስ ውስጧ ቀለም ነው:: ተስፋ ያላት ግልግል ምሁር:: ራሷን በራሷ ጥረት የቀረጸች:: ከጓደኞቿ መካከል አቻም

የሌላት:: የቤተ ክርስቲያን አካባቢ ቆይታዋ መሰለኝ እንዲህ የሳላት:: ጓደኞቻችን አነብልጭልጭ፣ ውጦ - ቁልጭ የማያፈሩ አበቦች ናቸው:: ምንና ምን» አለ በመደመም::

«ትንሽም ቢሆን የእኔይቱ ራሔል ትሻል እንደሆን እንጂ ሌሎቹ ዘልዛሎች፣ ሐይ ባይ የሌላቸው፣ በወጡበት ውለው የሚያድሩ ወሮበሎች ናቸው» አለ ዮሐንስ በአንድ በኩል የራሔል ፓሪስ ጉዞ መቃረብ ከወዲሁ የፈጠረበትን ብቸኝነት እያሰበ::

ዮሐንስ ሁሉ በእጁ ሁሉ በደጁ የመሆኑን ያህል ብዙ የሴት ጓደኞች የሉትም:: በራሔል እግር ተተኪ የምትሆነውን ጓደኛ መርጦ መያዝ ቀላል ውሳኔ እንደማይሆን ተረድቶታል:: ዮሐንስ ጥቂት እንደመተከዝ አለና እገሊት ከእገሊት ትሻል ይሆናል ወደሚል ግምገማ ገባ:: «ቆይ! ቆይ!» አለ ዮሐንስ «መደበኛና የዘለቄታዋ ጓደኛ እስክትገኝ አንዷን ሻል ያለችዋን በመሸጋገሪያነት ማስጠጋት ይቻላል:: አዎ! ራሔልን ለመርሳት የአዲሲቱን ራሔል የጭን ሙቀት መቀበል ግድ ይሆናል» በማለት በምርጫ ውስጥ ሊገቡ ይችላሉ ያላቸውን ታሳቢዎች ስም በወረቀት ላይ ጫር ጫር አደረገ:: አስገደች ደምሴ አንዷ ነበረች::

ምዕራፍ 2

የአሰገደች ሕይወት

አስገደች የቤተሰቡ አንጋፋ ልጅ ናት:: ዕድሜዋ ወደ ሃያ አምስት ተጠግቷል:: የከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርቷን ባልተሳካ ውጤት ካጠናቀቀች ሦስት ዓመት ሆኖታል::

ጓደኞቿ ሥራና እጮኛ ሲያማረጡ እሷ ግን ሁሉን-አጥ በመሆኗ፣ ከዚህም በላይ ደግሞ በዚህ ዕድሜ በቤተሰብ ላይ በመዘፍዘፏ ታፍራለች፣ ትበሳጫለች፣ ታዝናለች::

አሰገደች ከጓደኞቿ መካከል በዕድሜ የሚጠጋት የለም:: አንጋፋዋ ነች:: በሌለችበት ጓደኞቿ «እማሆይ» ይሏታል:: ይኸንን ተቀጥላ መጠሪያ ማን እንዳወጣላት ባትደርስበትም ሰምታዋለች:: ብትሰማም እንዳልሰማች መሆንን ነው የመረጠችው:: «ወጣትነቴ ባደለኝ ተፈጥሮአዊ ፀጋ እንኳ ለመደሰት - ለመርካት እንዳልችል ፋንጋ አድርጎ ፈጠረኝ:: በዚህ ላይ ድኽነት ምን ዓይነት የአርባ ቀን ዕድል ነው? የተረገመ ክፉ ዕድል» አለች ፊቷን ትራሷ ውስጥ እየቀበረች::

እምብዛም ብርሃን በማይገባበት ትንሽ ክፍል ውስጥ ከእህቷ ጋር በምትጋራት ትንሽ አልጋ ላይ አንጼ በደረት አንጼ በሆዷ ተገላበጠች::

«ነፍስ ካወቅሁበት ጊዜ ጀምሮ ሕይወቴ እንደ ኩሬ ረግቶ ነው የቆየው:: አሁን አሁን ግን ኩሬው እየደረቀ የእኔም ትግሥት እያለቀ መሰለኝ:: ይህ እሬት እሬት የሚል የኑሮ ሥቃይ እስከመቼ ነው የሚቀጥል?..... እስከ ሞት!» አለች አስገደች

ሳይታወቃት ድምጿን ከፍ አድርጋ:: በገዛ ድምጿ በርግጋ ካንገቷ ቀና አለችና፣ «የእስካሁኑም ጨለማ፣ የዛሬውም ጨለማ፣ የነገውም ሕይወቴ እንደዚሁ ጨለማ ከሆነ የእኔ የመኖር ትርጉም ምን ሊባል ነው? ጨለማን በጨለማ ውስጥ..... በዚህ የቀን ጨለማ በሆነ ክፍል ውስጥ ጨለማውን ሕይወቴን ይበልጥ እያጨለምኩት መሰለኝ አዎ! ሆነም ቀረ ጨለማን በብርሃን ማየቱ ሳይሻል አይቀርም» ብላ ብድግ አለችና ሽክም እንደ ከበደው ሰው በዝግታ ወደ ሳሎን አመራች::

«በጨለማ ተፀነሼ፣ በጨለማ ተወለድኩ:: በጨለማ አደግሁ-ጋመርኩ:: ሚስት ሳልሆን፣ እናት ሳልሆን፣ ተምሬ ተመራምሬ ባለሙያ ሳልሆን፣ ሠራተኛ ሳልሆን ወደሚቀጥለው የመቃብር ጨለማ ልወርድ! ምስኪን አስገደች» አለች እንደ መንጎራደድ እየቃጣት::

ሳሎን ተብየው ክፍል ስፋት ከ8x5 ሜትር ካሬ አይበልጥም:: ይህ ክፍል የቤተሰቡ መመገቢያና ማረፊያ (መሰብሰቢያ) ሲሆን፣ ጥግ ጥጉ የልጆች መኝታ ነው:: አባት ወደ ሥራ፣ እናት ወደ ጉልት፣ ልጆች ወደ ት/ቤት ስለሄዱ ቤቱ ለጊዜው ጭር ብሏል:: በዚያ ፀጥታ በነገሠበት ቤት ውስጥ አልፎ አልፎ አስገደች ሳይታወቃት የምታስወጣው ድምጽ ያስተጋባል::

ብርግድ ብሎ በተከፈተው ትንሽ መስኮት የገባው ብርሃን በአስገደች ትካዜ ላይ ብርሃን የፈነጠቀበት ይመስል ዓይኗ ሳይሰበር ወደ መስኮቱ ቀረብ አለች:: ከየካ ሰንሰለታማ ተራራ ጋር ገጥ ለገጥ ግጥም አሉ::

አስገደች በመስኮቱ ስፋት ልክ የካንና ዙሪያ-ገባውን ተመለከተች:: ከድኽነት ቀለበት አዙሪት ውስጥ ሰብሮ

ለመውጣት በተለያየ ጊዜ ያደረገችውን የተለያየ ሙከራ በዓይነ ኅሊናዋ መለስ ብላ እየቃኘች «ብዙ ነገር ለመሆን ሞከርኩ፣ አንዱንም እንኳን ሳልሆን ቀረሁ:: አንዱን ችግሬን ለመፍታት የወሰድኩት ርምጃ መፍትሔ በማምጣት ፋንታ በራሱ አዲስና ተጨማሪ ችግር ይሆናል:: ሕይወቴ ውሉ የጠፋ ልቃቂት ሆነ:: ከምጣዱ ወደ ረመጡ - ከዚያስ! በቃ! የአሰገደች ነገር ተከተተ ነዋ!!» በማለት ለአንድ አፍታ ቆዘመች::

«ለምን? ለምን?» አለች የመስኮቱን ደፍ በሁለት እጆቿ ጥርቅም አድርጋ እየያዘች:: «ተስፋ መቁረጥ የለብኝም:: ተስፋ መቁረጥ ከመሞት በፊት ሞት ነው» ብላ ወደኋላዋ ገልመጥ አለች:: ባጠገቧ ያገኘችውን በርጩማ ሳብ አድርጋ ተወዘፈችና ምልከታዋንም መንፈሷንም እንደገና የካ ተራራ ላይ አሳረፈች::

«ለአዲስ አበባ ከተማ ዘብ የቆመ ተራራ፣ የአዲስ አበባ ጌጥ፣ የአዲስ አበባ አለኝታ፣ ውብ ለምለም ተራራ - የካ!» አለች:: የአሰገደች የየካ አድናቆት እንደ ሰዓሊ ወይም እንደ ደራሲ ውበትን ከማጣጣም የሰረጸ ሳይሆን፣ የታላላቅ ሰዎች ርስት በመሆኑ መሬት እንኳ እንደዚህ ሲያምርና ሲከበር፣ እኛ ድኾች ግን አክባሪም አስከባሪም ስለሌለን ዝንተ-ዓለም በውርደትና በድኽነት እንማቅቃለን ከሚል ምሬትና ቅናት የመነጨ ነው::

«አቤት! ያለው ሰው ማማሩ! ጊዜ ለሰጠው ሰው፣ ይቅር ቤተሰቡ መሬቱ፣ ንብረቱ እንኳ ክቡር ነው:: ደኻ ግን ክብር የለውም:: ክብር ከሜዳ አይታፈስማ!» አለች ዓይኗን ከየካ ላይ ሳትነቅል::

«የካ የደኻ ሰው ይዞታ ቢሆን ኖሮስ? አይ የእኔ ነገር የየካ ባለይዞታ የሆነ ሰው እንዴትና ለምን ደኻ ሊሆን ይችላል?

ድኽነትን ከድንበሩ አሳለፍኩት:- ባለርስት ሆኖ ደኻ? አሁንስ የተምታታብኝ መሰለኝ» በማለት አሰገደች መቀመጫዋን ከበርጩማ፣ ዓይኗን ከየካ ላይ አነሳች::

እንደገና ቆም ብላ ፊቷን አኮሳተረች:: «አልተሳሳትኩም እንዲያውም አንዳንድ የትልልቅ ሰው ልጆች በውርስ ያገኙትን ሀብትና ንብረት በማባከን፣ የዕለት ጉርስ ያመት ልብስ እያረረባቸው መንጠው ወደ ደኻ ጎራ መቀላቀላቸውን እያየንና እየሰማን የባለርስት ደኻ የለም ብሎ መደምደም አይቻልም:: ስለዚህ የካም ሳያጣ ያጣ፣ ዋልጌና ከንቱ ባለርስት ይዞታ የመሆን አሳዛኝ ዕድል ሊገጥመው እንደሚችል ማሰብ ይቻላል::» አሰገደች ቀን የጎደለበትን የካን በምናቧ ለመፍጠር፣ አሟጋች ጭብጦችን አፋጭታና ራሷን በራሷ ሞግታ በመርታቷ ደስ አላት::

«የካ የደኻ ይዞታ ቢሆን ኖሮ፣ ደኑ ተመንጥሮ፣ ግርማ ሞገሱ ተገፍፎ፣ ገመናውን መሸፈን የተሳነው አሳዛኝና አስቀያሚ ተራራ ይሆን ነበር:: በደነዘ - ምላጭ እንደ ተበደሰ ራስ እዚህም እዚያም ደኑ ሲመነጠር (ሲጨፈጨፍ) ተገጣጥቦ፣ ውበቱና ልምላሜው ወደ ዓይን - ቃር በተለወጠ ነበር:: የካም እኮ ማን ያውቃል አንድ ቀን ቀን ይጎድልበት ይሆናል» አለች በቅናትና በቁጭት::

«የዚህ እሰጥ ገባ ድምዳሜ:-

ከትልቅነት ወደ ትንሽነት፣
ከሀብታምነት ወደ ድኽነት፣
ቁልቁል እንደካሮት ማደግ ካለ፣
በግልባጩም ከትንሽነት ወደ ትልቅነት፣
ከድኽነት ወደ ባለጸግነት፣

ሽቅብ የማደግ የመመንደግ
ተስፋ መኖሩ አያጠራጥርም::
ዋናው ነገር እንደምንም ታግሎ
የድኽነትን ቀለበት መስበሩ ላይ ነው»

በማለት የመጽናናት ተስፋ ፈንቅሎ ባወጣው ስሜት ተሞልታ፣ አቋርጣ ወደ ነበረው ንባቧ ተመለሰች::

አሰገደች አንዱና ዋናው ጊዜ ማሳለፊዋ መጽሐፍ ማንበብና ስፖርት ነው:: ቅኔ የቆጠረችበትን የበዐታ ገዳምና በዘማሪነት ያገለገለችበትን ቅድስት ሥላሴ ካቴድል አሁንም አልፎ አልፎ ትጎበኛቸዋለች:: ሲኒማ፣ ትያትር፣ ፓርቲ፣ ሽርሽር ያለዚያም መኪና ውስጥ እየተዝናኑ ኬክ፣ ለስላሳ፣ ቡና በወተት መጠጣት፣ ማጣጣም፣ መደሰት ለእሷ እንግዳ ነገሮች ናቸው::

አንዳንድ ጊዜ መልእክቱ ጠጠር ቢልባትም የአሰገደች የንባብ ምርጫ ከአማርኛ ይልቅ የእንግሊዘኛ መጻሕፍት ናቸው:: መጻሕፍቱን የምታገኘው ከቤተ መጻሕፍትና ከአንዳንድ የጓደኞቿ ከንፈር ወዳጆች ነው:: ባነበበቻቸው መጻሕፍት ላይ አልፎ አልፎ የሚከፍቱት ሒሳዊ ግምገማ ዮሐንስ ሁንዴንና ተስፋዬ አስራትን ይበልጥ እንድትቀርባቸው አድርጓታል:: በግምጋሜው ከእነ ዮሐንስ አንሶ ላለመገኘት አሰገደች አንዳንዶቹን መጻሕፍት ደጋግማ የምታነብበት ጊዜ አለ::

«የተዋሱትን መጽሐፍ አዘግይቶ ብመመለስ እንደ እኔ እሚወቀስ ደንበኛ ይኖር ይሆን?» አለች አሰገደች ከዩናይትድ ስቴትስ ኢንፎርሜሽን ሰርቪስ፣ በተዋሰችው አንድ መጽሐፍ የጀርባ ሽፋን የውስጥ ገጽ ላይ ከተጣበቀው ኮሮጆ ያወጣችውን የጊዜ ሰሌዳ እያገላበጠች::

«የተዋስኩት መጽሐፍ ሲጥመኝ ደግሜ ለማንበብ ወይም ለጓደኞቼ መልሼ በማዋስ በጊዜ ባልመልስም እንደ ሌሎቹ ምክንያት ፈጥሬ የተዋስኩትን መጽሐፍ የግል አላደርግም:: ቢያንስ በዚህ ረገድ የተሻልኩ ደንበኛቸው ሳልሆን አልቀርም» በማለት ራሷን በራሷ ለወቀሰችበት ድክመቷ ማካካሻ አገኘችለት::

በቤትና በግቢውም ጭምር የነበረው ፀጥታ «ልጆች-ማነሽ! አሰገደች ምነው ድምፃችሁ ጠፋ? ልጆቹ ከት/ቤት አልመጡም እንዴ? ለመሆኑ እነዚህ እንሰሶች ውሃ አገኙ? እናንተ ምንተዳችሁ፣ አንቺማ ደብተራ ይመስል መጣፍ መነዝነዝ ነው ሥራሽ፣ ጓዳውን እንደሆን እርም ብለሽዋል» በሚል የእናቷ ጩኸት ድምጽ ተሰበረ::

«እማዬ! አባዬን ይመስል ገና ከውጭ ስትገቢ .... የምን ንትርክ ነው? በሌለና ባልተፈጸመ ጥፋት ነው□ኮ የምትቆጪው:: ዛሬ ገበያ እንዴት ነው? ቀናሽ?» በማለት እያለሳለሰች ከጀርባቸው ላይ መፍታት የጀመሩትን ቅራንቅቦ አውርዳ አስቀመጠች::

«ምን ይቀናኛል፣ ለልፋት የጣፈው ቢነግድ አይተርፈው:: አሁንስ አቅሜም ደከመ ገበያውም ለገመ» አሉ በታከተ ስሜት

«..... እንባ ሲሻኝ፣ ዓይኔን ጪስ ወጋኝ፣ እንደ ተባለው» ብላ አሰገደች ትረባዋን ሳትጨርስ፣ «ነገር መብላት ሙያ መስሎሻል፣ ጋት ፈቀቅ የለ፣ ከርሞ ጥጃ» አሉ የልጃቸውን ሥራም፣ ባል - አጥም ሆና ቆማ መቅረት ያንገሸገሻቸው መሆኑን ላለመሸሸግ::

«ምነው እማ! ክፉኛ ተገተግሽኝሳ» ብላ መልስ ሳትጠብቅ አሰገደች ወደ መኝታ ክፍሏ ገባች::

ምዕራፍ 3

የራሔል አበራ ጉዞ

ራሔል አበራ ለከፍተኛ ትምህርት ወደ ፓሪስ የምትሔድበት ቀን እየተቃረበ መጥቷል:: ከቤት ለንቅ፣ ከውጭ ትጥቅ ዝግጅቱ ቀጥሏል:: ጩኮው፣ ቋንጣው፣ ሚጥሚጣው በየዕቃው ተከትቶ ታሽጓል:: ያገር ልብሱ፣ ድሪው፣ አልቦው፣ አሸንክታቡ፣ የገርዳሳ ሻሽ፣ ብር አምባሩ፣ በሌላም በኩል የአክሱም ሐውልት፣ የጎንደር አብያተ መንግሥታትን፣ የላሊበላ አብያተ ክርስቲያናትን የሚወክሉ አነስተኛ ቅርፃ ቅርፆች፣ የኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማ፣ የአማርኛ መጻሕፍትን የመሳሰሉ መታሰቢያዎች በመልክ፣ በመልክ ተሰናድተዋል::

ጓደኞቿ ዮሐንስ ቤት ዲል ያለ የሙሉ ሌሊት የራትና የዳንስ ግብዣ እያዘጋጁላት ናቸው:: እናትና አባቷ ሠርግ - አከል፣ ዛጥ ያለ የመሸኛ ግብዣ በመኖሪያ ቤታቸው ለማድረግ ጠጁ ተጥሏል፣ ጠላው ተጠምቋል:: የውጭ አገር መጠጦች እነ ውስኪ በደርዘን በደርዘን ተገዝተው መጋዘን ገብተዋል:: የቁርጥ ሰንጋዎች ከሐረርጌ በባቡር ተሳፍረው ተልከዋል::

በዚህ የመሸኛ ግብዣ ላይ ራሔል በለጦታ ጎርፍ እንደምትጥለቀለቅ ይጠበቃል:: ዮሐንስ በቤቱ ለሚደረገው ግብዣ ዋና አስተባባሪ ሲሆን፣ በእሱ ጥቆማ አሰገደች በምክትል አስተባባሪነት እንድትሰየም ሆኗል::

አሰገደች የተጣለባትን ከባድ የሥራ ድርሻና ኃላፊነት በብቃት ለመወጣት ችሎታው ቢኖራትም የገንዘብ አቅሟ ደካማ መሆኑን የተረዳው ዮሐንስ የማይመለስ አምስት መቶ ብር ሰጥቷታል:: «ይህ የገንዘብ ጉዳይ በእኔና በአንቺ መካከል ተቀብሮ የሚቀር ምስጢር ነው፣ አደራ» ብሏታል::

አሰገደች እንደ ማንኛውም የቡድኑ አባል የገንዘብም የአገልግሎትም ድርሻዋን በብቃትና በንቃት እየተወጣች ነው:: ይህ የአሰገደች ንቁ ተሳትፎ የአንዳንድ ጓደኞቿን ትኩረት በመሳብ የመነጋገሪያ ርዕስ ሆኗል:: በፓርቲው ላይ አሰገደች እንደ አንዳንዶቹ ጓደኞቿ ከላውንደሪ የወጣ ውራጅ ሳይሆን አዲስ በተሰፋ ልብስ ተውባ እንደምትገኝ ጭምጭምታ የሰሙ አሉ:: ሆኖም ጓደኞቿ የአሰገደችን የገንዘብ ምንጭ ሊደርሱበት አልቻሉም::

«ይህች ያህያ ውሃ ጠጪ እንዴትና ምን አድርጋ ነው? እንደዚህ በአንድ ጊዜ የተስፈነጠረችው? ወሿ ሳይቀር እየተለወጠ መምጣቱን ልብ ብላችኋል?» አለች ገነት አብተው ቅናት ትክን ያደረገው ስሜት::

«.......<እማሆይ> በጾም በጸሎታቸው የሎተሪ ባለእድል የሆኑ መሰለኝ» አለች ሠናይት ሰይፉ እያሌጠች::

«የሎተሪ ቲኬት መግዣውስ መቸ ነበራት» አለች ገነት እንደገና በብሽቀት::

«ግድ የላችሁም አባቷን አስቸግራ አንዲት ጊደር ሸጠው ረጥበዋት ይሆናል» አለ ተስፋዬ አሥራት::

በተስፋዬ አፈ-ወሪሳ የበሸቀው ዮሐንስ «ለምን ያልበላችሁን ታከካላችሁ? በማይመለከታችሁ ጉዳይ ላይ ጊዜያችሁን በከንቱ

ባታጠፉ ይሻላል:: በገዛ ጓደኛችሁ ድኽነት ላይ ይኽንን ያህል ስትሳለቁ አታፍሩም? ድኽነትን እንደ ነውር መቁጠር በራሱ አሳፋሪ ነው:: ድኽነትን ከገንዘብ አኳያ ብቻ መመልከት ራሱ የግንዛቤ ድኽነት ነው:: የዕውቀት ድኽነት፣ የተመክሮ ድኽነት፣ የሥነ ምግባር ድኽነት፣ የሞራል ድኽነት፣ የሀቅ ድኽነት፣ የብዙ ነገር ድኽነት በሰፈነበት አገር እየኖርን ስለድኽነት አለማወቃችን ያሳፍራል፣ ያስገርማል:: ድኽነት በነገሠበት አገር በድኽነት ማፈር ምን ይባላል? መመፃደቅ፣ አለማወቅ፣ ድንቁርና ቢባል ቃሉ ይከብድ ይሆን? አለ እንደ አለንጋ በሚሸነቁጥ ውረፋው::

«ጆኒ እኛን ለቀቅ እማሆይን ጠበቅ» አለች ገነት እንደለመደችው አሞጥሙጣ::

«ጅብን ሲወጉ በአህያ ይጠጉ» ሆነ□ኮ ነገሩ! በአስገደች ድኽነት አሳብቦ ጆኒ ስለእኛ ለማለት የፈለገውን ሁሉ ብሏል፣ ምን ቀረው? በሚለው የተስፋዬ አነጋገር ዮሐንስ እንደገና በሸቀ::

«በየሸርንቁላው አፍላፍ ገጥሞ መሞዳሞድ እንደማይሆንልኝ ከማንም ይልቅ ተስፋዬ ታውቃለህ:: ግልጽ እንሁን፣ አንመጻደቅ ነው እኔ ያልኩት:: ደግሞም እኮ! አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ አካፋን አካፋ ለማለት ድፍረቱ ሲኖረን ይገባል::»

«ዮሐንስ! አቁም! አቁም! በቃህ! ከዚህ በላይ ባትሔድ ደስ ይለኛል» በማለት ከቤት ምንጥቅ አለ ተስፋዬ:: የተሰፋዬ ውልቅ ማለት ያልጠበቀው ዱብዳ የሆነበት ዮሐንስ «ደህና በድኽነት ላይ ላለመግባባት እንግባባ፣ የቀረነው አጀንዳችን ወደሆነው ድግሥ ጉዳይ እንመለስ» በማለት ቀስ በቀስ ንትርኩን ለማርገብ ቢሞክርም አልሆነለትም::

ሲዋደዱ ጾም ገደፉ፣
ሲጠላሉ ተዋረፉ::

እንደተባለው ሆነና እኒያ ፍቅራቸው ነፋስ እንኳ አያስገባም የተባለላቸው ጓደኛሞች ተፈነጋገጡ::

ዮሐንስ አንዳንዶቹን በስልክም በግምባርም አግኝቶ «ጥፋት ካለ በግልጽ እንነጋገር፣ አጥፊ ይቀጣ! ይካስ!» ብሎ ነበር:: ሰፋቸው «እሺ እንመጣለን» ቢሉትም ብቅ ያለ አልነበረም::

በመጨረሻ ራሔል «እሺ ፓርቲው ይቅር አይደገስ፣ እናንተ ግን ታረቁ» በማለት ስለተማፀነቻቸው «እሺ» አሰኝታ ዮሐንስ ቤት ሳይሆን እሷ ቤት አገናኘቻቸው::

«በተፈጠረው አለመግባባት በግልጽ እንነጋገር፣ በበኩሌ ጥፋተኛ ነህ ከተባልኩ ጀርባዬን ልካስ» የሚለውን የዮሐንስን አስተያየት አፈንጋጩ ብድን አልተቀበለውም::

«የለም የለም!» አለ ተስፋዬ ብድግ ብሎ «ውሾን ያነሳ ውሻ ይሁን ተባብለን እህታችንን እንሸኝ፣ መወቃቀስ ካስፈለገ ወደፊት ያደርሰናል፣ አሁን ጊዜ የለም» አለ::

ካንጀትም ባይሆን ካንገት የተስፋዬ ሃሣብ ከሁለቱም ወገን ድጋፍ አገኘና የድግሡ ዝግጅት ቀዝቀዝ ባለ ተሳትፎ እንደገና ቀጠለ::

የጠቡ መነሻ የእሷ ድኽነት መሆኑን የደረሰችበት አስገደች ተሳትፎዋን እስከ ድግሱ ዋዜማ ቀጥላ በግብዣው ላይ «አሞኛል» በሚል ሰበብ ራሷን ለማግለል አሰበች:: ይኽንኑ ለዮሐንስ ለማሳወቅ አንድ ቅዳሜ ጠዋት እቢሮው ስልክ ደወለች::

የእግዜር ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ «የደወልኩት አንድ ጉዳይ ላማክርህ ፈልጌ ነው» አለች አሰገደች ትሁት በሆነ ድምፀት::

«እሺ በስልክ ወይስ በግንባር እንገናኝ?»

«ጊዜህን እንዳልሻማ እንጂ በስልክም ሊሆን ይችላል::»

ዮሐንስ ትንሽ አሰብ አደረገና «ዛሬ 12 ሰዓት ገደማ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ትያትር ቤት መግቢያ ላይ ጠብቂኝ በግንባር መገናኘቱ ይሻላል::»

«እሺ» አለች አሰገደች ዮሐንስ ጥያቄዋን በመቀበሉ የተሰማትን ደስታ ለመግለጽ ቃሉን ረገጥ አድርጋ::

ዮሐንስ የስልኩን እጀታ በቀስታ ከስልኩ ቀፎ ጋር አዋደደና ወደ ኋላው ለጠጥ አለ:: ዓይኑን የፊት ለፊቱን የመስታወት ግድግዳ ለማስዋብ ሂ ብሎ ከተጣለው መጋረጃ ላይ ተከለ:: በምናቡ የአሰገደችን ተክለ ሰውነት፣ እንደ ልብስ ሰፊ ከኋላ - ከፊት - ከላይ - ከታች አገላበጠ::

«ትታይ! ምናለ ፈተናውን ካለፈች አለፈች፣ ከወደቀችም የእስካሁኑ ይበቃታል» በማለት ጀምሮት ወደነበረው ሥራ ተመለሰ::

ትንሽ እንደቆየ አንድ ሀሳብ ራሱን መታው «ራሔል ካገር ሳትወጣ ከሌላ ሴት ጋር በዚህ ደረጃ ግንኙነት መፍጠር......» አለና ዓይኑን ጭፍን አድርጎ ላፍታ ቆየ::

ራሔል ዛሬ ማታ ያላትን ፕሮግራም ለማወቅ ስልክ ደወለላት:: «ሃይ ራሔል!»

«አ! አለህ እንዴ! መቸም የሒያጅ ዘመድ የለውም ብለህ ነው?»

«ወቀሳሽ የምር እንዳልሆነ አውቃለሁ::»

«የምር፣ በጣም የምር ነው::»

«እስቲ ሙት በይኝ!»

«እኔ ማላ አልወድም - ደግሞም እትማሉ ተብሏል□ኮ!»

«እሺ አሁን ልምጣ?»

«ዛሬ እስከማታ ከቤተሰብ ጋር የተያዘ ፕሮግራም ስላለኝ ከመጣህ ነገ ይሻላል::»

«ደህና ደውየልሽ እመጣለሁ፣ እስከዚያው እሚ!» ብሎ የመሳም ድምጽ ካሞጠሞጠ ከናፍሩ አወጣ::

ዮሐንስ የዕለቱን መደበኛና የነገውንም ሥራ ከወንበሩ ላይ ተተክሎ እስከ ዘጠኝ ሰዓት አከናውኖ፣ ቀሪውን ጊዜ ከወላጆቹ ጋር ለማሳለፍ ግቢ ሔደ:: እንደ ደረሰም እህቱ ዓለሚቱ ተፍተፍ ብላ ገበታ አሰርታ ምሳ በላ:: ቤት ሙሉ ሠራተኛ እንትን እንትን በሚጋፉበት ግቢ የዓለሚቱ ተፍ ተፍ ያስደመመው ዮሐንስ

«እህቴ እንዲህ ተፌ ኖረሻል እንዴ!» አለ

«እኔ ዓለሚቱ ማን መሰልኩህ! የእመቤት ጽዮን ሞገሳ ግርፍ ነኝ□ኮ! ብላ ወደ ሌላ ክፍል ለመግባት ራመድ አለች:: ዓለሚቱ ለእንጀራ እናቷ ያላት ፍቅር መስኪያ የለውም ባይ ነች::

«ስሚ ዓለም» አለ ዮሐንስ ፈገግ ብሎ «አጎታችን ፊታውራሪ ደቻሳ <በሰው ገንዘብ መቸርና በሙቅ ውሃ መታጠብ አይጠገብም> ሲሉ ሰምተሻቸው ነበር?»

«እኔ እንደዚህ ላለ የንፍገት ስብከት የማውለው ጆሮ ኖሮኝ አያውቅም» ብላው ሔደች::

ዮሐንስ ባገኘው አጋጣሚ ከዓለሚቱ ጋር ስለራሔል የመሸኛ ግብዣና ስለሌላም የባጡን የቆጡን ሲያወራ ቆይቶ ዋናው አልፍኝ ውስጥ ከእንግዶች ጋር ወግ ላይ ያሉትን ወላጆቹን ተሰናብቶ ወጣ፡፡

ዮሐንስ አውቶሞቢሉን በዝግታ እያሽከረከረ የተግባረ ዕድ ት/ቤትን አለፈ፡፡ ንግድ ሥራ ትምህርት ቤት አጠገብ ሲደርስ ሰዓቱን ሲመለከት 12:10 ሰዓት ሆኗል፡፡ ቀጠሮ ማክበር እንዳለበት ተሰማውና ፈጠን አለ፡፡ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ትያትር ቤት ጋር ወደተያያዘው አደባባይ ክልል ከመግባቱ በፊት ራሔልና ወላጆቿ በትያትር ቤቱ የላይኛው በር ሲገቡ አያቸው፡፡ ራሔል ባታየውም ከአስገደች ጋር ሆኖ ያየችው ያህል ተሰማው፡፡ በጣምም ደነገጠ፡፡ በታክሲ አንዳድ ሽው! ሽው! በማለት የሥራ መውጫ ሰዓት ያጨናነቀውን የመኪና ጥቅጥቅ ሾልኮ አስገደች ቆማ ከምትጠብቀው የትያትር ቤቱ በር ላይ ደረሰ፡፡ ከመኪናው ሳይወርድ «ራስ ሆቴል አጠገብ እጠብቅሻለሁ፣ ፍጠኚ» ብሏት አለፈ፡፡

አስገደች የሩጫ ያህል በፈጠነ እርምጃ ራስ ሆቴል እንደ ደረሰች የመኪናውን በር ከፍታ እንድትገባ በግራ እጁ አመለከታትና መኪናውን አንቀሳቀሰ፡፡ በደሴ መንገድ ወደ ሾላ ላምበረት ለመሔድ በፊት በር በኩል መረሸ፡፡

የዮሐንስ መደነባበር ግር ያሰኛት አስገደች «ደህና ዋልክ» ለሚለው ሰላምታዋ «ደህና ነኝ» የሚል መልሱን ተቀብላ ዝም አለች፡፡

የፊት በርን ጠመዝማዛና ደረቱን የሰጠ ዳገት ተንደርድሮ ከወጣ በኋላ «የቀጠሯችንን ቦታ የለቀቅነው ከሰው ጋር እንዲያዩኝ የማልፈልጋቸው ሰዎች ስላጋጠሙኝ ነው»

«አንተም ትፈራለህ!»

«አለመፈለግ መፍራት ነው እንዴ!»

አስገደች ለዮሐንስ አፃፋ ጥያቄ መልስ ለመስጠት የአእምሮዋን ጓዳ በመፈተሽ ላይ እንዳለች፣ «መፍራት ካለብኝ እግዚያብሔርን ብቻ ነው» አለ ዮሐንስ በራስ መተማመኑን በሚያንፀባርቅ ድፍረት፡፡

«ይቅርታ በቃላት ትርጉም ፀጉር ስንጠቃ ጊዜ ላለመግደል.....» ዮሐንስ አስገደች የጀመረችውን ዓረፍተ ነገር ሳትጨርስ ከልብ ባንከተከተው ሳቅ አቋረጣት፡፡ አስገደችም የሱን ያህል ባትንከተከተም በሳቋ አጀበችው፡፡

የአስገደችን ሞጋችነት በልቡ እያደነቀ «ምን ወሬ አለ?» በማለት ፊቱን ወደፊቷ አዙሮ ተመለከታት፡፡

አስገደች ዓይኗንም አንገቷንም ሰበር አድርጋ «ምን ወሬ ይኖራል?» እኔ ትናንትና ዛሬ ከማንም ጋር አልተገናኘሁም፡፡ ወደፊትም ለተወሰነ ጊዜ ራሴን ማግለል አስቤአለሁ፡፡ የፈለግሁህም ይኸንኑ ላማክርህ ነበር» አለች ረገብ ብላ፡፡

«ለምን?» የዮሐንስ ጥያቄ ምክንያቱን ለመስማት ከመፈለግ በላይ የአስገደችን ስሜት የሚፈነቅል ነበር፡፡

«አሁን አሁን ሳስበው፣ እኔ ከ ከዚህ ቡድን ጋር ያለኝን ግንኙነት ማቋረጥ የነበረብኝ ዘንድሮ ሳይሆን ድሮ! ገና ድሮ! የፌቱድራል ዘማሪነትና የወወክማ ተሳትፎአችን በከሰመበት ወቅት ነበር፡፡ በርግጥ ከዚያ ወዲህ ያለው ግንኙነቴ በድርበቡ ነው፡፡

እሱም ቢሆን ካንዳንዶቻችሁ ጋር መጽሐፍ ከመዋዋስ እንዲያም ሲል መጽሐፍ ከመገምገም ያለፈ አልነበረም::»

«መጽሐፍ የምንዋዋስ በይበልጥ እኔና አንቺ ነን፣ እስካሁን የኔና ያንቺን ግንኙነት የሚጎዳ ችግር የተከሰተ አልመሰለኝም» አለ ዮሐንስ የውይይቱን አድማስ ወደ ሁለቱ ግንኙነት አጥብቦ ለመምጣት::

አሰገደች ለዮሐንስ ፈታኝ ጥያቄ መልስ ስትሻ «በቃ! ለዚህ ነበር የፈለግሽኝ» በማለት ጠየቃት::

«አዎና!» አለች አሰገደች ኮስተር ብላ ሳይታወቃት ብሶት ባገነፈለው ድምጽ::

«ከኔም ጋር መጽሐፍ መዋዋሱ ሊቀር?»

«ያ የተናጠል ሳይሆን በጋራ የምናየው ሊሆን ይችላል» አለች አሰገደች ቅንድቧን ሰበር አንገቷን ዘለስ አድርጋ::

«እምርረሻል ማለት ነው!»

«የማምረር ጉዳይ አይደለም- የሚያቀራርበን የሚያስተሳስረን የጋራችን የምንለው ፋይዳ በሌለበት ጓደኝነት.....» ብላ አሰገደች ንግግሯን ቆም አድርጋ የተናነቃትን ሳግ ለመዋጥ ፊቷን ከዮሐንስ በተቃራኒ ወዳለው አቅጣጫ ዞር አደረገች::

«የጓደኝነታችን ዘላቂነት አይታየኝም እያልሽ መሰለኝ?»

«አዎ!»

«ስሚ አሰገደች ጓደኝነታችን□ኮ ከወወክማና ከካቴድራል ስብስብ ብቻ የመነጨ አይመስለኝም:: አብዛኞቻችን አንደኛና ሁለተኛ ደረጃ ምኒልክ ትምህርት ቤት በነበርንበት ጊዜ ገና ጨጩ ሳለን የምንተዋወቅና የምንቀራረብ ነበርን:: በስፖርትና በስካውት በተለይ አንቺ ታዋቂ ነበርሽ:: እንዲያውም አንዳንዶቹ

የሰፈርሽ ልጆች ነበሩ:: ቅርበትና ትስስሩ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እየዳበረ የመጣ ነው የሚመስለኝ አይደለም እንዴ!» አለ ዮሐንስ አሰገደችን በሚያጽናና ትህትና::

አሰገደች ማስተባበል ያልቻለችውን የዮሐንስን አባባል ጥያቄዋን ካነሳችበት ምክንያት ጋር እንዴት ለዘብ አድርጋ እንደምታቀርብ እያሰላሰለች ዝም አለች::

«በኑሮና በትምህርት ረገድ በአንዳንዶቻችን መካከል ልዩነት ያለ ቢመስልም አልተለያየንም:: በርግጥ አልፎ አልፎ ረገብ ቢልም በቀላሉ የሚረሱ አይደሉም» አለ ዮሐንስ ለግንኙነታቸው መቀጠል ያለውን ፍላጎት እያሳየ::

እሷ በሱ፣ እሱ በእሷ መረታቻ ንግግር እየተደመሙ ከከተማው ሰሜን ጠርዝ ደረሱ:: ሾላ - ላምበረትን አለፍ እንዳሉ ዮሐንስ ከመንገዱ በስተግራ ወዳለው ኮረብታ የሚወስደውን መጋቢ መንገድ ያዙ:: የጨዋ ግቢ የሚመስል አንድ አጥር አልፎ ወደ ውስጥ ዘለቁ::

አሰገደች ፈቃደኛነቷ ሳይጠየቅ ከዋናው አውራ ጎዳና በመውጣታቸው የተደበላለቀ ስሜት መጣባትና ዝም አለች::

«መክሰስ እየቀማመስን እንድንነጋገር ብዬ ነው» አለ ዮሐንስ የአሰገደችን ስጋት የተረዳ መሆኑን በሚገልጽ ፈገግታና አካላዊ እንቅስቃሴ::

«እኔማ ንግግሩን የጨረስን መስሎኝ» አለች::

«ሳይጀመር!» አለ ዮሐንስ ሌላ ገና ያልተነካ ጉዳይ ወደፊት እንደሚኖር በሚያስተጋባ ድምጽ::

አሰገደች መልስ ሳትሰጥ ቀደም ሲል ነፍሷ ሹክ ያለቻትን የዮሐንስን «ሳይጀመር» ከሚለው ገነን ካሰ ቃል ጋር ለማዛመድ ሞከረች::

ዮሐንስ የአሰገደችን መልስ እየጠበቀ መኪናውን አስተካክሎ አቆመ:: የመኪናዋን ተስተካክሎ መቆም በቅርብ ርቀት ላይ ሆኖ ይጠባበቅ የነበረው ሳተና አስተናባሪ በሹፌሩ በኩል ጠጋ ብሎ እጅ ከነሳ በኋላ ትዕዛዝ ለመቀበል አሰፈሰፈ::

አሰገደች ሰቅዞ በያዛት ድብልቅልቅ ስሜት ውስጥ ተዘፍቃለች:: «ምን ልበል? እንዴት?» በሚል የሀሳብ ሙግት ነፈለለች:: ዮሐንስ ከመኪናው ሲወርድ ውረጂ ሳትባል ወርዳ ቆመች:: የአሰገደችን መሸበር ያስተዋለው ዮሐንስ ክንዷን እፈፍ አድርጎ በዝግታ እየተራመደ «ማረፊያ ክፍል ስጠን» አለ እጁን ወደኋላው አድርጎ ከተል ያለውን አስተናባሪ::

«እሺ!» ብሎ አስተናባሪው እፊት እፊት አለና የጠፋውን መብራት ፏ አድርጎ አንዱን ክፍል ከፈተው:: የአሰገደችም ልብ አብሮ ተከፈተ:: አሰገደች ስሜቷን እምቃ ያዘች «የሚሆነው መሆኑ ላይቀር በከንቱ መሸበር» አለች ራሷን አረጋግታ::

ዮሐንስ ከውጭ ወደ ቤት ሲገባ ሁኔታዎች ካላስገደዱት በስተቀር ኮት ማውለቅ የመጀመሪያ ሥራው ነው:: እንደ ልማዱ ኮቱን አውልቆ ከወንበሩ መደገፊያ ላይ ሲሰቅል «አይበርድህም!» አለች አሰገደች:: የአሰገደች ጥያቄ ከመብረድ በላይ መሆኑ የገባው ዮሐንስ «የልማድ ጉዳይ ነው፣ ኮት እንደለበስኩ መቀመጥ አይሆንልኝም» አለና አስተናባሪውን ለመጥራት ደወል አንቃጨለ::

እዚያው አካባቢ ኖሮ አስተናባሪው ገርበብ ያለውን በር ከፍቶ ዘው አለና እጁን ወደኋላ አጣምሮ ቆመ:: «ምን ይምጣ? እኔ ጂን ልጠጣ አንቺስ!» አለ ዮሐንስ ወንበሩን ወደ ወንበሯ እያስጠጋ::

«ለስላሳ» ብላ ዝም አለች::

«መክሰስ ምን አለ?» የዮሐንስ ጥያቄ ገና ከከናፍሩ ሙሉ በሙሉ ሳይላቀቅ «ልዩ ጭቅና ጥብስ፣ የበግ ጥብስ......» እያለ ድርደራውን ሊቀጥል ሲል «ተወው! ተወው! ጭቅናውን እንሞክረው» አለ ዮሐንስ በትዕዛዙ አሰገደች እንድትስማማ ፊቱን ወደ ፊቷ መለስ አድርጎ::

አሰገደች ጭቅና ምን እንደሆነ ባትረዳም በመግደርደርም ጊዜ ላለማጥፋት «እሺ!» አለች::

«ያሳማ ሥጋ ይሆን? አምላኬ የዛሬን እንዴት ከጉድ ታወጣኛለህ!» አለች አሰገደች ራሷ ለራሷ::

አሰገደች ብዙም ሳትሸከረመም የፍርሃት ጭንቀት ሳያርበደብዳት በርጋታ ድባብ ሁሉንም እሺ ማለቷ ዮሐንስ አስደሰተው::

«እጃችንን ታጥበን እንቆየው?» አለና ዮሐንስ ቀድሞ ወደ መታጠቢያ ክፍል ገባ:: እሱ እጁን ታጥቦ ሲወጣ እሷ ገባች:: ቦርሳዋን ይዛ የገባችው አሰገደች በሩን ዘግታ ጥቂት ጊዜ ቆየች:: የመጸዳጃ ቤቱ መቀመጫ ውሃ ተለቅቆ ፏ! ፏ! ሲል ተሰማውና ዮሐንስ ስለ ዝግጅቷ ከወዲሁ እርካታ ተሰማው::

አሰገደች ከመታጠቢያ ክፍል ስትወጣ ዮሐንስ አልጋው ጠርዝ ላይ ተቀምጦ ጠበቃት::

አሰገደች አልጋውንና ዮሐንስን አልፋ ወንበር ላይ ተቀመጠች::

«ምነው ዝም አልሽሳ!» አለ ዮሐንስ ጥያቄው ወደ ሚቀጥለው ምዕራፍ መሸጋገሪያ እንዲሆነው::

«እንዲያው ዝም ብዬ ነው» አለች አሰገደች አሁንም የተበታተነ ሀሳቧን እየሰበሰበች::

«ታዲያ ተጫወቺ!»

«ቀጣዩ ጨዋታ በጭቅና መሰለኝ» አለች የጭቅና ነገር ከንክኗት ፈገግ ብላ::

ዮሐንስ ካልጋው ላይ ተነስቶ አሰገደች ወደ ተቀመጠችበት ወንበር ቀረብ በማለት እጁን ከጭኗ ላይ አንስቶ ጨበጥ ጨበጥ አደረገና:: «ከወንበሩ እኮ አልጋው ይመቻል» አላት::

«አልጋ መመቸቱን አውቃለሁ» አለች የዮሐንስን አባባል እንደቀልድ በመቁጠር::

«አም» አለች አሰገደች ራሷ ለራሷ «አዎ! ዮሐንስ ዛሬ ሒሳቡን ማወራረዱ ነው:: የ500 ብር ሒሳብ:: ከዚያ በኋላስ?» አሰገደች እንደገና በሀሳብ ባህር ላይ ተንሳፈፈች::

ዮሐንስ ከአስተናባሪው ጋር ጥግ ይዛ በተደረደረችው ትንሽ ጠረጴዛ ላይ ምግብና መጠጡን ካሰናዱ በኋላ «ራት ተዘጋጅቷል!» አለ አስገደችን ወደ ገበታው እየጋበዘ::

«ማስተናበር ትችልበታለህ::»

«ሌላስ ምን የማልችለው ነገር ያለ ይመስልሻል?»

«ምንም» አለች አሰገደች በዮሐንስ መቻልና አለመቻል ላይ ሙግት ለመግጠም ባለመፈለግ::

«ይህማ ስጋ ጥብስ ነው፣ ጭቅና የተባለው የት አለ?» አለች አሰገደች:: በውስጧ ጭቅና የሚለው የለስላሳ ሥጋ ስም አሰገደች ጆሮ የገባው ለመጀመሪያ ጊዜ ያን ምሽት ነበርና::

የመክሰሱ ተቋድሶ እንዳበቃ እጆቻቸውን በየተራ ተጣጥበው አልጋው ላይ አረፍ አሉ::

«በሩ□ኮ አልተዘጋም» አለች አሰገደች ሰው ውልብ ሲል አይታ::

«እውነትሽን ነው» አለና ዮሐንስ ብድግ ብሎ ዘጋው::

ከዚያ በኋላ የነበረው ውይይት ድምጽ አልባ ሆነ:: ጣራ ላይ የተንጠለጠለው የመብራት አምፑል ጠፍቶ በራስጌ መብራት ደብዛዛ ብርሃን ውስጥ ሆኑ:: የብርሃኑ መደብዘዝ መተፋፈሩን መሽኮርመሙን ሸፈነላቸው:: ዮሐንስ ደራ:: አምቃ ይዛው እንጂ ቀድማ የደራችው እሷ ነች:: ጉያዋ ረጥቧል:: በሙታንታዋ አበሰ አበስ እያደረገች ጠበቀችው:: አሰገደች ደብዛዛውን የራስጌ መብራት ብርሃን ስላልፈለገች አጠፋችው:: የቀሚሷን ዚፕ ዮሐንስ ቁልቁል መገርምገግ ሲጀምር እሷም አገዘችውና ሁለቱም በወዘከላ (ካናቴራና ውስጥ ልብስ) ቀሩ:: ከንፈር በከንፈር በመደሳሰስ ወገብን በእቅፍ በመከነዳዳት ተቃብጠው ወደቀጣዩ ምዕራፍ ተሸጋገሩ::

ምዕራፍ 4

የራሔል ስንብት

ፊታውራሪ አበራና ወ/ሮ ሴቱሰጋ ያሚን ባልና ሚስት ሲሆኑ ጋብቻቸው የተፈፀመው በግርማዊ ጃንሆይና በግርማዊት እቴጌ መነን መልካም ፈቃድ (ቡራኬ) ነው:: ፊታውራሪ አበራ፣ በልዑል ራስ ካሳ ዳርጌ ዘርፍ[1] ለንጉሥ ሣህለ ሥላሴ ዘውድ ቅርበት ያላቸው መስፍን ናቸው:: የዘርያቸውን ድር-ማግ ልጆቻቸውና ከዚያም አልፎ ግበረ-በላው ሁሉ ሳያዛባ ይመዘዋል:: ይህም ፊታውራሪን በእጅጉ ደስ ያሰኛቸዋል:: በየምክንያቱ በግቢያቸው የሚጣለው ግብር የማንነታቸው መግለጫ እንዲሆን ወግ ማረጉን ያስጠብቃሉ:: ይህ ነው ለራሔልም መሸኛ ትኩረት ያሰጠው::

«ልጄ ከመሔዷ በፊት የግርማዊ ጃንሆይንና የግርማዊት እመቤቴን ጫማ ስማ ቡራኬአቸውን መቀበል ይገባታል:: መሔዷን የሰሚ ሰሚ ሰምተው ቢጠይቁኝ ምን መልስ እሰጣለሁ? የሚያሳፍር ነገር....» አሉ ፊታውራሪ እሁድ ጧት ቀርስ ላይ የቀረቡትን የቤተሰብ አባላት አንድ ባንድ እየተመለከቱ::

«ቀደም ብለው ዐቃቤ ሰዓት ሳያስይዙ አሁን ከመሸ ተነስተው...» የባለቤታቸውን ንግግር አቋርጠው፣ «ግድ የለም፣ እሱን እሱን ለኔ ተይው፣ እኔ አበራ እንኳን ለልጄ! ሆ!ሆ!ሆ!» አሉ::

«ይሁና! የሚሳካ ከሆነ ከመሸኛው በፊት ቢሆን ይመረጣል!» አለ የበኸር ልጃቸው ልዑለ ቃል::

«ጊዜውን በተመለከተ ደግ ብለሃል:: <የሚሳካ ከሆነ> ማለት ግን በእኔ የቤተ መንግሥት ሰውነት ላይ ጥርጣሬ ያለህ ይመስላል::»

«ምነው አባባ፣ እንዴት ሆኖ! ምን ቢገድ እንደሱ ይታሰባል? አገር ያወቀውን ፀሐይ የሞቀውን፣ ታሪክ የመዘገበውን» አለ ልዑልቃል እያንዳንዱን ነገር እየረገጠ::

«አልከውና! አልከውና!» አሉ ፊታውራሪ በልጃቸው አድናቆት የረበበባቸውን ደስታ በሚገልጽ መጀነን::

«ጃንሆይ የትምህርትን ጉዳይ አጥብቀው የያዙት ገና አልጋወራሽ ሳሉ ነው:: የደኻውን ልጅ እረኝነቱን አስልጥለው አዳሪ ትምህርት ቤት የከተቱ የኢትዮጵያ የትምህርት አባት ናቸው:: ለከፍተኛ ትምህርት ወደ ውጭ አገር የሚሔዱትን ጫማ አስመውና መክረው ያሰናብታሉ:: ተምረው የሚመለሱትንም መቋቋሚያ ሰጥተው ይሾማሉ:: አዎ! ራሔልም የምትቀርበው ለዚሁ ነው» አሉ ፊታውራሪ ለንጉሠ ነገሥቱ ያላቸውን አድናቆት በማስረገጥ::

«ዘወትር በሁዳዴ ጾም በየት/ቤቱ እየተገኙ የወይን ፍሬና ብርቱካን በመስጠት፣ ተማሪውን ራሱን እያሻሹ የሚያሳዩት አባታዊ ፍቅር ጃንሆይ ለትምህርት ያላቸውን ልዩ ትኩረት የሚያንፀባርቅ ይመስለኛል» አለ ልዑለ ቃል የአባቱን አስተያየት በመጋራት::

ሞአ አንበሳ ዘ እምነገደ ይሁዳ፣ ግርማዊ ቀዳማዊ አፄ ኃይለ ስላሴ፣ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ፣ የሚለው አጠራር እየተለመደ ከመሔዱ የተነሳ እንደ መደብዘዝ ማለቱ ያሳሰባቸው

የስርዓቱ ካድሬዎች (አወዳሾች)፣ ለጃንሆይም ለሕዝባቸውም ጆሮዎች የሚጥሙ አዳዲስ ሞጋሳዎችን በየጊዜው ይቀርባሉ፡፡

- ፀሐዩ ንጉሥ፣
- የኢትዮጵያ ብርሃን፣
- የአዲሲቱ ኢትዮጵያ መስራች፣
- የኢትዮጵያ የትምህርት አባት፣
- የኢትዮጵያ የነፃነት አባት፣
- አባባ ጃንሆይ የሚሉት ከሞጋሳዎቹ ጥቂቶቹ ነበሩ፡፡ «ኃይለ ሥላሴ ይሙት» የሚሰው የወጣቱ፣ የመሰዮ ለባሹና የሌላውም የሌላውም ሁሉ መሐላ ከጃንሆይ የአባትነት ፍቅር የሰረፀ ነው የሚለውን አስተያየት ማስተባበል አስቸጋሪ ነው፡፡ ፊታውራሪ አበራም አዘውትረው የሚያንፀባርቁት ይህንኑ ነው፡፡

ፊታወራሪ ባላቸው ተሰሚነት፣ በዚህም በዚያም ብለው፣ ራሔል ቤተ መንግሥት የምትቀርብበትን ዐቃቤ ሰዓት አስይዘዋል፡፡

«ጃንሆይ ፊት የምትቀርቢበት ለየት ያለ ልብስ ከእናትሽ ጋር ተመካከሩና አሰፉ፡፡ ያበሻ ልብስ ቢሆን ደስ ይለኛል» አሉ ፋታውራሪ፡፡

«አንድ ፍሬ ልጅ፣ ምን ለየት ያለ ልብስ ያስፈልጋታል? ተማሪ መሆኗ ቀረ!» አሉ እናቷ የባለቤታቸውን አስተያየትና ፍላጎት ገርቶ ፈር በሚያስይዝ አነጋገር፡፡

«መቸም አንቺ ካልመሰለሽ......» ፊታውራሪ የጀመሩትን ሳይጨርሱ አቋርጠው «የታላላቆች ሰዎች ልጆች ጃንሆይ ዘንድ

ቀርበው አይቻለሁ፡፡ አንድም ጊዜ የተለየ ልብስ ለብሰው አላየሁም፡፡ ልብ ባይሉ ነው እንጂ፣ አንዳንዶቹን አብረን ነበር ያየናቸው» አሉ ወ/ሮ ስጋ - ሴቱ ፈርጠም ብለው፡፡

«ይልቁንም» አሉ ፊታቸውን ወደ ራሔል መለስ አድርገው «እኔ የምፈራው ያቺ ጦልጧላ ውሻቸው ልጄን እንዳታስደነግጣት ነው፡፡ በሰው ትጮኻለች፡፡ ምናልባት እግርሽን ባፍንጫዋ እየነካካች ታነፈንፍሽ ይሆናል፡፡ ስለማትናከስ ዝም በያት፡፡ እንዳትፈሪ» አሉ እናቷ በአደራ ጭምር፡፡

«እማማዬ እኔ ውሻ አልወድም፣ ታውቃላችሁ፡፡ የጃንሆይ ውሻም ብትሆን እግሬን ባፍንጫዋ እየነካካች ካነፈነፈችኝ ሲሆን ‹ዋይ› እላለሁ፡፡ ‹ዋይ› ማለቱ ቢቀር መንፈራገጤ የማይቀር ነው፡፡»

«ሆ! ሆ! ሆ!ጉድ እኮ ነው! ኧረ በሸዋታጠቅ ሞት! እንዴት ያለው ጉድ ፈላ! የምትቀርቢው□ኮ! ንጉሥ ፊት ነው፣ ‹ዋይ እላለሁ› አልሽ?»

«ግድ የለም፣ ድንክ ውሻ ፈልጌ አለማምዳታለሁ፡፡ ያበቃል፣ እርሶ ይኸን ይኸንን ለእኔ ይተውት» አሉ እናቲቱ የባለቤታቸውን ሥጋት መጋራታቸውን በሚገልጽ ማጽናኛ፡፡

«ብቻ እንዳንዋረድ፣ ያገር መሳቂያ እንዳታደርጊን ልጄ! ልጄ! አደራሽን» ብለው ፊታውራሪ ከሳሎን ወደ በረንዳ ወጡ፡፡

ወ/ሮ ስጋ ሴቱ የባለቤቻቸውን አደራና የራሳቸውንም ስም ለመጠበቅ ራሔልን በሥልጠና ሲያሾሯት ነው የከረሙት፡፡

«የጃንሆይን ጫማ ከመሳምሽ በፊት በቅርብ ርቀት ሁለት ሦስቴ ራመድ ብለሽ ትቆሚያለሽ፣

- የእልፍኝ አስከልካዩ <ቀረብ በይ> ካለሽ እጅ ነስተሽ አንድ ወይም ሁለት አጫጭር ርምጃዎች ያህል ጠጋ ትያለሽ፣

የእልፍኝ አስከልካዩ <እጅ ንሺ> ሲልሽ፦

- ግንባርሽ ምንጣፉን እስኪነካ፣
- ከጉልበትሽ እጥፍጥፍ ብለሽ፣
- ጣቶችሽን ምንጣፉ ላይ ተክለሽ ዝንጥፍ ትያለሽ፣
- ከዚያም ሳትረገደገጂ ቀና ትይና እጆሽን አጣምረሽ ትቆሚያለሽ፣
- እልፍኝ አስከልካዩ <ጫማ ሳሚ> ሲልሽ፣ ጠጋ ብለሽ ጫማቸውን ትስሚያለሽ።

ጃንሆይ ፊታቸው እንደ እሳት ነበልባል ስለሚጋረፍ በወላፈኑ ሳትደናገጭ፣ ጫማ ከሳምሽ በኋላ ጀርባሽን ሳትሰጪ ፣(ፊትሽን ሳታዞሪ) አንገትሽን ሰበር አድርገሽ፣ በቀስታ ሁለት ሦስት ርምጃ ወደኋላሽ ፈቀቅ ብለሽ ትቆሚያለሽ።» ራሔል ይህን እናቷ በእንቅስቃሴ ጭምር ያሳዩዋትን ልምምድ በስሜት ነው ደጋግማ ያደረገችው።

ራሔል ባጭር ጊዜ የተካነችውን የቤተ መንግሥት እጅ አነሳስ ሥርዓት ላባቷ በማሳየት «ጎሽ! ጎሽ! የአጅሪት ልጅ አይደለሽ! እናትሽ እኮ ከመሰላት እንኳን ሰው አውሬ ታሰለጥናለች» አሉና ግንባሯን ሳሟት።

ወዲያው ቀጠል አድርገው፣ «አንድ ነገር የቀረ ይመስለኛል!» አሉ ፊታውራሪ ወደ ባለቤታቸው ዞር ብለው።

«እሱ ደግሞ ምን ይሆን?» አሉ እናቲቱ እንደመገረም እያሉ።

«ጃንሆይ ሲጠይቁ፣ መልስ አሰጣጡ ነዋ! አሉ ፊታውራሪ ድምፃቸውን ናር አድርገው።

«አባባዬ! የምን ጥያቄ ነው! ፈተና አለብኝ እንዴ! ጉዴ ፈላ!»

«አይዞሽ ፈተና አይደለም።»

«እህሳ?»

የአባትና ልጅ ግራሞት ትንፋሻቸው እስኪቋረጥ ያሳቃቸው ወ/ሮ ስጋ ሴቱ ከሳቃቸው መለስ ብለው «ደህና! ደህና! እሱንም እኔው አለማምዳታለሁ» አሉ።

«ለጃንሆይ ጥያቄ አብዛኛውን ጊዜ የሚሰጠው

<አዎ ግርማዊ ሆይ!

እሺ ግርማዊ ሆይ! ወይም፣

አይደለም ግርማዊ ሆይ!

የሚል መልስ ነው።»

«ለመሆኑ ምን የሚጠይቁኝ ይመስልሻል እማማዬ?»

<ምንድነው የምትማሪው?>

<ምን እንድናደርግልሽ ትፈልጊያለሽ?>

<ወንድምና እህት አሉሽ?>

በማለት ይጠይቁሽ ይሆናል። ሌላም ሌላም ምናልባት <ስትመለሽ እኛ ነን የምንድርሽ> ይሉም ይሆናል፣ አይታወቅም።»

«ይህም አለ?» አለች ራሔል ፈገግ ብላ።

«ምናልባት» አሉ እናቷ ከተቀመጡበት እየተነሱ።

ራሔል መኝታ ቤቷን ዘግታ የተነገራትንና ያሳዩዋትን ሁሉ ስትለማመድ ከርማ በራሷ ተማምናለች። ቤተ መንግሥት

የምትቀርብበት ቀን አንድ ሳምንት ሲቀረው አባቷ ከእልፍኝ አስከልካይ ጽ/ቤት ጥሪ ደርሷቸው ሔዱ::

«ግርማዊ ጃንሆይ ሰሞኑን በአስቸኳይ ሥራ ስለተያዙ፣ የዚያን ዕለቱ ዐቃቤ ሰዓት ተሰርዟል:: የእርሶን ልጅ እመቤቴ ልዕልት ተናኜ ወርቅ ተቀብለው እንዲያሰናብቱ የልዕልት እልፍኝ አስከልካይ ዐቃቤ ሰዓት ይዟል:: ሌሎች በቡድን ቀርበው ሲሰናበቱ የነበሩትን ተማሪዎች የትምህርት ም/ሚኒስትሩ ተቀብለው እንዲያሰናብቱ ፕሮግራም ተይዞላቸዋል» የሚለውን የፕሮግራም ለውጥ ፊታውራሪ የተቀበሉት፣ «ልዕልት እመቤቴስ ቢሆኑ ያሳደጓት አይደሉ! ጥሩ ነው!» በማለት ነበር::

የራሔል ወላጆች ከቅዳሜ ምሳ እስከ እሁድ ራት የጣሉት ሙሉ ግብር የራሔልን ማንነት በውል ያረጋገጠ ፈንጠዝያ ነበር:: ከግብሩም በላይ በማግሥቱ ሰኞ ጠዋት ልዕልት ተናኘ ወርቅ ኃይለ ሥላሴ ዘንድ ቀርባ እጅ እንድትነሳ የተሰጣት ዕድል የራሔልንና የወላጆቿን ማንነት አስመሰከረ::

«አገርሽንና ወገንሽን አስታውሺ፣ እንዳትረሺ፣ ስትመለሺ የምንድርሽ እኛ ነን» በማለት ልዕልት ሰባ አምስት ግራም የወርቅ ሐብል ሲያጠልቁላት፣ ፊታውራሪ አበራና ወ/ሮ ሰጋ ሴቱ ሲቃ እየተናነቃቸው «የእመቤታችንን ሕይወት ያሰምልምልን» በማለት ደስታቸውን መሬት እየሳሙ ገለፁ::

ራሔል በውጭ አገር ከፍተኛ ትምህርት ለመማር ካገኘ ችው ዕድል ይልቅ በዚህ ሳቢያ በልዕልት ዘንድ ያገኘችው ሞገስ ፋይዳ ይበልጥ ገነነ::

ራሔል የልዕልትን ቡራኬ ተቀብላ እቤት ከመድረሷ በፊት ዜናው ቀድሞ ደርሶ ኖሮ ወዳጅ ዘመድ በዕልልታ፣ በዘፈንና በጭፈራ ተቀበላቸው::

ፊታውራሪ እንኳን ደስ አላችሁ በማለት ለሚመጣው የደስታቸው ተካፋይ ግብር እንዲጣል ትዕዛዝ ሰጡ:: ፈንጠዝያው ራሔል ካገር እስከ ወጣችበት ቀን ዋዜማ ድረስ ቀጠለ:: ራሔል ለሌላ ግብዣ ጊዜ ሲተርፋት ስላልቻለ እነዮሐንስ አቅደውት የነበረው የራትና ዳንስ ምሽት ፕሮግራም ተድበስብሶ ቀረ::

ግብዣው ቢሰረዝም ጓደኞቿ በመዋጮ የገዙላትን ስጦታዎች፣ ቡድኑን በመወከል፣ ዮሐንስ፣ ዓለሚቱና አስገደች እቤቷ ድረስ በመውሰድ ለራሔል አበርክተውላታል:: በጓደኞቿ መካከል፣ በእርሷ ምክንያት የተፈጠረውን አለመግባባትና መቀያየም በማስታወስ ሆድ ብሷት አለቀሰች::

ዮሐንስና ዓለሚቱ «ራሔል ምን ማለትሽ ነው? ምን ያስለቅስሻል?» እያሉ ሲያጽናኗት አስገደች በለቅሶው ስታጅባት ነበር:: «ራሔል! እንባሽን በከንቱ ለምን ታፈሻለሽ? ለሠርግሽ ዕለት መቆጠብ ይኖርብሻል» በማለት ዓለሚቱ የሰነዘረችው ያልተጠበቀ አስተያየት ለቅሶዋን አስትቶ በፈገግታ ዮሐንስን አትኩራ እንድትመለከት አደረጋት::

***

ራሔል የምታፈቅረውን ዮሐንስንና ሮጣ ያልጠገበችባትን አዲስ አበባን ትታ፣ እንደ ፀሐይ ከሚሞቀው የወላጆቿ ጉያ ወጥታ፣ በባዕድ አገር ፈታኙ የትምህርት ዓለም ውስጥ ከገባች ከረምረም ብላለች::

እዚህ አዲስ አበባ በእሷ ካገር መልቀቅ በተፈጠረው ክፍት የፍቅር ቦታ ራሳቸውን ለመተካት አንዳንድ ጓደኞቿና ሌሎችም ጭምር ዮሐንስን ተጫርተው ነበር:: በስውርም በግልፅም በተደረገው ጨረታ፣ የሰማይ መላእክት፣ የምድር ሠራዊት ጨረታውን ታሸንፋለች ብለው ያልጠበቋት ልጅ መርታቷን ከጨረታው ተሸናፊዎች አንዷ አልማዝ ተስፋ እግዚእ፣ ስለጨረታው ክርቀት ለምታ የታዘበች በመምሰል፣ በእግረ መንገድም ነፃ የትምህርት ዕድል እንድታፈላልግላት በመጠየቅ፣ ለራሔል ደብዳቤ ጽፋ አረዳቻት:: አልማዝ የራሔልን አድራሻ ያገኘችው በእስኮላርሽፕ ሰበብ ከራሔል እህት ከሠናይት አበራ ነው:: ሁለቱም የኢትዮጵያ አየር መንገድ መ/ቤት ባልደረቦች ናቸው::

ራሔል ደብዳቤው እንደደረሳት ለጓደኞቿ መልስ ልፃፍ ወይስ ነገሩን ንቄ ልተወው በሚል የሀሳብ ሙግት ውስጥ ከረመች:: በመጨረሻ ራሔል ደብዳቤ መፃፍ እንዳለባት ወሰነች::

የራሔል ደብዳቤ

የተወደዳችሁ ጓደኞቼ፣

ዮሐንስ ሁንዴ፣

ዓለሚቱ ሁንዴ፣

ተስፋዬ አሥራት፣

አስገደች ደምሴ፣

እንደምን አላችሁ፣ እኔ ደህና ነኝ:: ወደ ፓሪስ እንደመጣሁ ስለ አጭሯ ቆይታዬ እንዲሁም ለመጀመሪያ ጊዜ ከቤተሰብና እናንተን ከመሳሰለ ጓደኛ መለየት ስለፈጠረው ስሜት ደብዳቤ መጻፍ ጀምሬ ነበር:: እያንዳንዳችሁን ሳስታውስ ቁም ነገራችሁ፣ ቀልዳችሁ፣ በተለይ ዮሐንስ ፍቅርህ ይመጣብኝና ሆድ ይብሰኛል:: ድንገት የሚንዠቀዠቀው እንባዬ ወረቀቱን ላይ እየተንጠባጠበ ደብዳቤዬን ያበላሽብኛል፣ ይህም እንደገና ያናድደኛል:: በሌላ በኩል ማልቀሴን ሰው እንዳያይብኝ ራሴን ደብቃለሁ:: የናፍቆት በሽታ ነበር::

ይኸንን ደብዳቤ የጻፍኩት ግን ከበሽታዬ ተፈውሼ ነው:: ዘመድ አይጥፋ፣ አስገደች ደምሴ ሎተሪ እንደወጣልሽ ሰማሁ:: እንኳን ደስ አለሽ:: ዮሐንስም እንኳን ደስ አለህ:: ዓለሚቱንና ተስፋዬን ምን እንደምል ግራ ስለተጋባሁ እንዲሁ ብርታቱን ይስጣችሁ::

ዮሐንስ «ወንድ ልጅ ጁለ ተቃራኒ ፆታ ጭን ሙቀት ውስጥ ማደር የለበትም» በማለት እንደዋዛ ጣል ታደርግ የነበረውን ቀልድ አስታውሳለሁ:: በፊት ከትምህርት ቤት በኋላም ከሥራ ሁታ በየጊዜው ታስኮበልለኝ እንደነበር ታስታውሳለህ:: አንተ ብቻ ሳትሆን እኔም ካንተ እቀበል በነበረው ሙቀት እረካ እንደነበር

አልደበቅሁም:: ያም ሁሉ ሆኖ በስተመጨረሻ እንደማንጋባ ሳውቀው ፊቴን ወደ ትምህርት አዞርኩ:: ከእኔ ጋር ከተለያየን በኋላ ያለ ጭን ሙቀት ትቆያለህ የሚል ግምት አልነበረኝም:: በእኔ ቦታ ስለምትተካዋ ወጣቷ አስብ ነበር:: ቅናት ቢጤም ጎንታትላኝ ነበር:: «ትውሰደዋ! ትራፊዬን ነው የተውኩላት! ድሮስ ቢሆን እኔ ትቸው ስሄድ ያለ ሴት ሊቀር ነው እንዴ!» በሚለው በራሴ ሙግት ራሴን ረትቼ ስፅናና ነበር::

አሁን ግን የአንተንና <የእማማ> አሰገደችን መሻረክ ስሰማ በሽቅሁ፣ ልብ በል ቀናሁ ማለቴ እንዳይመስልህ - ማንም ሰው ቢሆን ቁልቁል አይቀናማ! ደግሞ እኔ ራሔል አበራ! «አህያና ፈረስ እኩል ፈሰሰ!» አይሆንም! ዮሐንስ ሙት ሊሆን አይችልም:: አንተን ካሰገደች ጋር ማመን ያቅተኛል:: ካልጠፋ ልጃገረድ! አንተን ማግኘት አይደለም፣ ቀረብ ብሎ ለማጫወት ስንቶቹ ቆነጃጅት ይቋምጡ እንደነበር አስታውሳለሁ::

ዓለም! ተስፍሽ! እናንተስ ምን አላችሁ? ደግሞስ ለምንድነው ያልጻፋችሁልኝ? ግን□ከ! ምን ተብሎ ይፃፋል? ተውት! ችግራችሁና ጭንቀታችሁ ይገባኛል::

በሉ እንግዲህ ከዚህ በላይ ጊዜዬን ልሰጣችሁ አልችልም:: ይህም ሲበዛባችሁ ነው:: ለዮሐንስና ለእማማ አሰገደች ማለቴ ነው:: ዓለሚቱና ተስፋዬ ግን በዚሁ ጉዳይ ላይ ሳይሆን ሌላ ሌላውን በተመለከተ ከፃፋችሁልኝ እኔም እጽፍላችኋለሁ:: በተረፈ ለዓይነ ሥጋ በሰላም ያብቃን::

አክባሪያችሁ

ራሔል አበራ

ምዕራፍ 5

የአሰገደች አዲስ ሕይወት

አሰገደች በአለባበስ ተሰውጣለች:: ሲኒማና ቲያትር ማዘውተር ጀምራለች:: አልፎ አልፎ ዮሐንስ ያጅባታል:: ከጓደኞቿ መካከል ገነትና፣ ተስፋዬ ሲቀሩ ከሌሎቹ ጋር ፀጉር ለፀጉር ባናጩ ጠብ ተለያይተዋል:: እነተስፋዬም ቢሆኑ ለዮሐንስ ፍቅርና ውለታ ሲሉ እንጂ ለአሰገደች ከበሬታ ኖሮአቸው እንዳልሆነ ታውቋል::

የራሔል እህት አልማዝ አበራ፣ የአቅም ማነስ ነው እንጂ፣ ዛሬም ለግድያ ነው የምትፈልጋት:: «ይህች ለቃቃሚ፣ ትናንት ፍርፋሪ ትቀላውጥ ነበር:: ዛሬ ደግሞ የሰው ትራፊ ትቃርማለች» በማለት ዘምታባታለች::

የዮሐንስ እህት ዓለሚቱ አፍ አውጥታ ባትናገርም አሰገደችን ትጠላታለች «መሰሪ፣ ቀፋፊ፣ ሾካካ» ትላታለች::

«እውን አሰገደች መጽሐፍ የሙጥኝ የምትለው እውነት ዕውቀትንና ውበትን ፍለጋ ነው? ተሸክማ የምትንቀዋለለውን መጽሐፍ ሁሉ አንብቦ ለመረዳት ብቃቱ አላት?» በሚለው የዓለሚቱ ተረበኛ ጥያቄ ዮሐንስ አይስማማም::

«በመሰረቱ ጥያቄው ራሱ ከቅን አመለካከት የመነጨ ባለመሆኑ መልስ አይገባውም» በማለት ይዘጋዋል::

«መልከ ቀና መውደድ ለዝና ለወሬ፣
የማይጠገቡት ፉንጊትና ጥሬ::»

እያለች አሰገደች ባለችበት ዓለሚቱ ታንጎራጉራለች:: ዮሐንስ ይኽንን ለመሳሰለው የዓለሚቱ ፉገራ ቦታ አይሰጠውም::

እስገደች ከዮሐንስ ጋር ገባ-ወጣ ከማለት አልፋ እቤት ውላ ማደር ጀምራለች፡፡ ወላጆቿም ስለግንኙነታቸው ከማወቅ ባሻገር፣ ግንኙነቱ ካስገኘው በረከት ትንሽ ትንሽ መቋደስ ጀምረዋል፡፡ «የት ነበርሽ?» ከማለትም ተቆጥበዋል፡፡

የዮሐንስ ወላጆች በልጃቸው የግል ሕይወት ውስጥ ጣልቃ የመግባት ፍላጎት ባይኖራቸውም፣ አንዳንድ ጊዜ ጋብቻን አስታከው በሚሰነዝሩት አስተያየት «ያለብንን የሠርግ (ጥሪ) ዕዳ ዮሐንስን ስንድር እንከፍለዋለን» ይላሉ፡፡ የዮሐንስ ጋብቻ በሀብትም ሆነ በማዕረግ ከወላጆቹ እቻ ከሆነ ቤተሰብ ጋር እንዲሆን የሁሉም የዮሐንስም ጭምር ፍላጎት ነው፡፡

***

ራሔል የጋብቻ ፕሮግራሟን ሰርዛ ፊቷን ወደ ትምህርት ዓለም የመለሰችው ዮሐንስ ቢያፈቅራትም ሊያገባት ዝግጁ እንዳልሆነ ከተረዳች በኋላ ነው፡፡ ራሔል ከሔደች በኋላ የዮሐንስ ውሎ ከማን ጋር እንደሆነ ወለጆቹ መረጃ እንዳላቸው ዮሐንስ ደርሶበታል፡፡ ዮሐንስ ከእስገደች ጋር የመሠረተው ጊዜያዊ ጓደኝነት ጥያቄ ከማስነሳቱ በፊት እንዲቋረጥ መላ እየመታ ነው፡፡

አንድ ቀን ዮሐንስ ፈራ ተባ እያለ «የዘለቄታ ዓላማሽ ምንድነው?» የሚል ጥያቄ ለእስገደች እንደ ዋዛ ወርወር አደረገ፡፡

«ይቅርታ! ጥያቄህ ግልጽ አልሆነልኝም፡፡»

«ሳይንቲስት፣ ደራሲ፣ ያገር መሪ፣ ነጋዴ ወይስ ሌላ ሌላ፣ ምን ለመሆን ትፈልጊያለሽ? አሁንስ ግልጽ ነው?»

«ጥያቄው ግልጽ ነው፣ ብቻ ምን ያደርጋል፣ እኔ ግን ለመሆን የምችለው ነገር የለኝም እንጂ» አለች አቀርቅራ፡፡

«ተይ እንጂ! እንዴት እንደዚህ ትያለሽ? ማንም ከምንም ተነስቶ ምንም በሚሆንባት አገር፣ አንቺ ምንም ለመሆን አልችልም ማለት ያለብሽ አይመስለኝም፡፡»

«በየት ታልፎ፣ የት ተደርሶ፣ ምን ሲኮን? ምስኪን እስገደች.....»

«እሱን እርሺው፣ እኔ ይኸንን ጥያቄ ያነሳሁት ያለምክንያት አይደለም፣ ፍላጎትሽን ንገሪኝ፣ አቅሜ በፈቀደ መጠን መንገዱ ላመቻችልሽ ዝግጁ ነኝ፡፡»

«አንድም ከደግ ተወለድ፣ አሊያም ከደግ ተጠጋ እንደተባለው ሆነልኝ ማለት ነው» አለች በፈገግታ ዮሐንስ እቅፍ ውስጥ እየገባች፡፡

ድንገት ብልጭ ያለው ብሩህ ተስፋ በተራክቦተ ከናፍር ለመለመ፡፡ እሱ የእሷን፣ እሷ የእሱን አልባሳት አወላለቁ፡፡ የመኝታ ክፍሉን በር ለመዝጋት እንኳን ጊዜ ስላልነበራቸው የአልጋ ልብሱን ሰበስ አድርገው አልጋው ውስጥ ገብተው ጠፉ፡፡

***

በዮሐንስ ብርቱ ጥረት እስገደች የአዲስ አበባ ንግድ ሥራ ት/ቤት የማታው ክፍለ ጊዜ ተማሪ ሆናለች፡፡ ጠንክራ እንድትማር ሁሉም ነገር ተመቻችቶላታል፡፡ ዮሐንስ ያስጠናታል፣ አንዳንድ ጊዜ አልጋ ውስጥ ሳይቀር አስተማሪና ተማሪ ይሆናሉ፡፡ ይሁንና የጥናት ጊዜዋን ላለመሻማት በሚል ሰበብ ግንኙነታቸው ላላ ብሏል፡፡ ይህ መላላት ያሳሰባት እስገደች እንደቀልድ እያዋዛች «ጆኒ አንድ ነገር እየላላ ሲመጣ ዝም ካሉት ሊላቀቅ ይችላል፣ አይመስልህም?» ትለዋለች፡፡

«ዐሣብ አይግባሽ፣ አንቺ ያለብሽ በርትተሽ መማር ነው፣ የሚያዛልቅሽ ትምህርቱ ነው» በማለት ያጽናናታል። አስገደች በየአጋጣሚው አባባሉን ለወጥወጥ በማድረግ ብትደጋግመውም የዮሐንስ መልስ ሁልጊዜም «አንቺ ያለብሽ በርትተሽ መማር ነው»የሚል ነው።

ዮሐንስ ከግንኙነታቸው ጋር የተያያዘ ውይይት ለመክፈት አለመፈለጉን እንድታውቅበት አይሻም። በዚህ ጉዳይ ላይ ያለውን ቁጥብነት አስገደች ባትወደውም ታከብርለታለች።

እሷ ግንኙነታቸው ሳይቋረጥ ተጠናክሮ መቀጠል እንዲችል ለማድረግ መላ እየመታች ነው።

«እራሴን ችዬ ለመኖር ያለኝ ተስፋ ከመቸውም ይልቅ እየለመለመ መጥቷል። በተቃራኒው ደግሞ ከዮሐንስ ጋር ያለኝ ግንኙነት ላልቷል። ዮሐንስ የግንኙነታችንን ቋጠሮ እየፈታው ነው ልበል? ለምን?» አለችና ግንባሯን ቋጠር፣ አንገቷን ነቅነቅ ትከሻዋን ኀሰም አደረገች።

«ቋጠሮ በቀላሉ የሚፈታው ካልደበነ ነው። መድበን አለበት። ይህ ደግሞ የእኔ የሥራ ድርሻ ነው። ግንኙነታችን የተቋረጠበትን ገመድ ባንድ በኩል ዮሐንስ በሌላ በኩል እኔ ስንስበው ውሉ ይጠብቃል እንጂ አይላላም። ከጠበቀ ደግሞ አይፈታም።» በማለት አስገደች አንዴ ገመዱን አንዴ ዮሐንስን በዐሳብ ማየት ጀመረች። ይኽንኑ ስታወጣና ስታወርድ «ትኩሱ እሬሳ የቆየውን አስነሳ» እንዲሉ፣ አስገደች አንድ ሰሞን ከነቢል አብዱራዛቅ ጋር ሽርካ የነበረው ጓደኝነት እሷ ባላሰበችው ጊዜና ሁኔታ ተሽረክርኮ በጮርቃ ሕይወቷ ላይ የተወውን ጠባሳ አስታውሳ ተንሰፈሰፈች።

«ወንድን ማመን ቀብሮ ነው፣ እርግጠኛ ነኝ በዚህ አባባል የእርኩስ ወንዶች ከንቱ ድለላ ሰለባ የሆኑ ልጃገረዶች ሁሉ ይስማማሉ» አለች ኮስተር ብላ።

«ሰው ያደርገኛል፣ ያሳልፍልኛል፣ አንድ ቀን ከጓደኞቼ እኩል ያደርገኛል በሚል ተስፋ ክብረ - ንጽሕናዬን በፍቃዴ ያስረከብኩት ነቢል አንድ ጊዜ አታልሎኛል። ዮሐንስ ደግሞ ሊያታልለኝ አልፈቅድለትም። ከአንድ ጊዜ በላይ መታለል ደደብነት ነው። የምን ደደብነት ብቻ አህያነት እንጂ» አለች ከዮሐንስ ብትለይ አዲስና ብትጠበስ እንኳ ለማንም የማትሸት አስገደች ሆና እንደምትቀር ራሷን በምናብ እየሳለች።

«በእርግጥ ከዮሐንስ ይልቅ ነቢል አብዱራዛቅ በገንዘብ ሊተመን የማይችለውን ታላቅ ስጦታ ተለግሷል። በአንፃሩ ከእሱ ወደ እኔ የተላለፈ ችሮታ የለም፣ ኪሣራ እንጂ። የሰባት ክርስቲያን ልጅ ማተቤን በጥሼ፣ ድንግሌን አስገስሼ ያተረፍኩት ነገር ቢኖር በሽታ ነበር። ምን በሽታ ብቻ?» አለች አስገደች ከተቀመጠችበት ብድግ ብላ «በእምነት ርክሰት፣ በሞራል ድቀት፣ በሥነ ምግባር ብልሹነት ዝንተ ዓለም ራሴን በራሴ እንድከስ ተደርጌአለሁ። አተርፍ ባይ አጉዳይ። ባላስታውሰው ይሻለኝ ነበር፣ ያለፈው አለፈ» ብላ ወደ ተነሳችበት ዮሐንስን እስከ ዘለቄታው በእጅ የማድረግ ሕልሟን በቁም ማየት ቀጠለች።

* * *

ወሩ ሰኔ፣ ቀኑ ቅዳሜ የዓመቱ የትምህርት ክፍለ ጊዜ መጠናቀቂያ ዋዜማ ነው። በፈተናው መቃረብ ሳቢያ የተለመደው የዳንስ ምሽት ፕሮግራማቸው ተሰርዟል። አስገደች ቀኑን ሙሉ ደብተርና መጽሐፍ ስታገላብጥ ውላ ደክሟታል።

«ባለፈው ሁለት ተርም ትምህርት ያመጣሁት አማካይ ውጤት ከ80% በላይ ነው:: ከክፍሌም ሁለተኛ ነው የወጣሁት፣ እስከዚህ የሚያሳስበኝ ነገር የለም::» አለችና የያዘችውን ደብተር አጠፈችው::

«ጥናቱንስ አቆምኩ፣ ቀኑ እንዴት መሽቶ ሌሊቱ እንዴት ይነጋልኛል፣ ዮሐንስ በሌለበት?» ክንዷን ከጠረጴዛው ላይ ተክላ፣ አገጯን በመዳፏ አስደግፋ ተከዘች::

«ለምን ስልክ ደውዬ <ጆኒ ምን እየሠራህ ነው? እኔ ጥናቱን አገባድጄ አልጋዬ ላይ ገደም ብያለሁ> አልለውም» አለችና የስልኩን እጀታ አንስታ ወደ ጆሮዋ ጥግ አቀረበች:: ገና ሁለት ቁጥሮችን እንዳዞረች መደወሏን አቋርጣ ተመልሳ ወደ ትካዜዋ ሰመጠች:: መንፈሷ ክፉኛ ተቃወሰ::

«እኔ እዚህ ደብተር ሳገላብጥ እሱ እንዷን «ካፕሬቶ» ራቁቷን አልጋው ላይ እንደበቀሎ እሸት እያገላበጠ እንደሆነስ ማን ያውቃል?» በሚል የዮሐንስ ስስት በገነች:: ከሰሰች:: የዮሐንስ ከእጇ መውጣትና ማምለጥ አሁን አሁን አላትና እንደመባነን ባለ ስሜት ብድግ ብላ ቆመች::

***

አስገደች በንግድ ሥራ ትምህርት ዘርፍ ትምህርቷን ጨርሳ ሁለተኛ ደረጃ መልቀቂያ ብሔራዊ ፈተናን አልፋ ከአዲስ አበባ ንግድ ሥራ ት/ቤት በማዕረግ ተመርቃ የቢስ ኩባንያ ተቀጣሪ የሆነችው ከመመረቋ ስድስት ወር በፊት ነበር - እድሜ ለዮሐንስ::

የአስገደችን መመረቅ ምክንያት በማድረግ ዮሐንስ አንድ መለስተኛ ግብዣ ለማዘጋጀትና ስጦታም ሊያበረክትላት ማሰቡን ለተስፋዬ አማከረው::

«የምረቃው ዕለት ያንበሸበሸከን አይበቃም!» አለ ተስፋዬ የዮሐንስና የአስገደች ከታሰበው በላይ መቀራረብ ያሳደረበትን ስጋት በሚገልጽ ስሜት::

«ሲሆን ሲሆን ሁላችንም - ጓደኞቿ በኅብረት ደግሠን <እንኳን ደስ አለሽ> ማለት በተገባን ነበር» አለ ዮሐንስ::

«በምን አንቀጽ?» አለ ተስፋዬ ከስተር ብሎ::

አስገደችና ዮሐንስ በየበኩላቸው የጀመሩት የደፈጣ ቤት ሥራ ቅድመ ዝግጅት መነሻ፣ መገስገሻና መድረሻ በድል እስኪጠናቀቅ

«ብልህ እንደ እባብ
የዋህ እንደ ርግብ» ሆነው ቆዩ::

ካፕሬቶ:- በአሰብና በምጽዋ መንገድ ላይ በታወቁ ምግብ ቤቶች የሚዘጋጅ ተበልቶ የማይጠገብ፣ ጣት የሚያስቀረጥም የፍየልና የበግ ግልገል ጥብስ ነው:: የቪላ ቬርዴና ቪላ ደናፖሊ ደንበኞች የሆኑ አንዳንድ ጣሊያናውያን የሚያስደንሷቸውን ቆነጃጅት ካፕሬቶ እያሉ ያቆላምጧቸዋል::

***

«ፈተና እንደብቸኛና እውነተኛ የዕውቀትና የተሳለ አእምሮ መለኪያ ተደርጎ መወሰድ የለበትም:: ከዓለም ስመ-ጥር መሪዎች አንዱ የነበሩት እንግሊዛዊ ሰር ዊንስተን ቸርችል ያገራቸውን የጦር አካዳሚ መግቢያ ፈተና ሁለት ጊዜ ወስደው ማለፍ ተስኗአቸው «ሰነፍ» ተብለው እንደነበር ታውቃላችሁ» አለ ዮሐንስ እነተስፋዬ አስገደች ያስመዘገበችውን ከፍተኛ የትምህርት ውጤት ሲያብጠለጥሉ ሰምቷቸው::

«ዮሐንስ አስገደችን ለውድድር ባሕር ማዶ ባታሻግራት ደስ ይለኛል፣ ምናለ! ከአቅሟ በላይ መሸከም የማትችለውን ትልቅነት ባትጭንባት.....።»

«ተስፋዬ ላቋርጥህ፣ አሰገደች የኢትዮጵያ ቸርችል የማትሆንበት ምክንያት የለም»፣ አለ ዮሐንስ ከመቀመጫው በከፊል ብድግ ብሎ።

«እንቧጮ አድባር የሚሆንበት አገር ውስጥ አይደለንም።»

«ተው ባክህ የጊዜ ጉዳይ ነው፣ የማይለወጥ ነገር የለም።»

«እዚህ ላይ ወራጅ አለ፣ ዮሐንስ ይኸንን የተጋነነ አመለካከት አሰገደች ራሷም እንኳ የምትቀበል አይመስለኝም»

«ካልከስ ንትርካችን ሌላ የነገር ጉጥ ሳያወጣ፣ ላለመስማማት ተስማምተን እዚህ ላይ ልናቆመው እንችላለን» አለ ዮሐንስ በታከተ ስሜት።

«ስለ አሰገደች ከዚህ በላይ መነጋገር ጊዜንና ውይይትን ዋጋ ማሳጣት ነው። እንዳልከውም እዚህ ላይ ማቆሙ ይመረጣል» አሰና ተስፋዬ የዮሐንስን መልስ ሳይጠብቅ ከሳሎን ወደ በረንዳ ወጣ።

ዮሐንስ የጓደኞቹን አፍ በመፍራት ግብዣውን ትቶ አስገደችን ኦሜጋ የእጅ ሰዓት ገዝቶ ሸለማት።

ምዕራፍ 6

የዮሐንስ - ስብእና

ዮሐንስ ፈረንጆች «የብር ማንኪያ ባፉ ይዞ የተወለደ» እንደሚሉት ዕድለኛ ልጅ ነው። ቢጠሩት ወይ የማይል ቤተሰብ አባል ነው። የአንደኛና የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን በአዲስ አበባው ዳግማዊ ምኒልክ ት/ቤት ጨርሶ ከዩንቨርስቲ ኮሌጅ በኢኮኖሚክስና በሕዝብ አስተዳደር በማዕረግ የተመረቀ ነው። ዮሐንስ ሲናገር ረጋ፣ ሲሔድም ረጋ፣ ስለሚል የቤተሰብ ስሙ «ደበሸ» ነው። ሳቅና ጨዋታ ይወዳል። ስፖርት በተለይም የጠረጴዛ ቴኒስ ያዘወትራል። ቅጽል ስሙ «ቄንጦ» ነው።

ስልክክ ያለው የቀይ ዳማ መልኩ ዘለግ ካለ ቁመናው ጋር ተጋግዘው ዓይነ - ግቡ አድርገውታል። ዘወትር ሽክ ያለው አለባበሱ «ሙሽራው» አሰኝቶታል። ቁልምጫውን እሱም ቢሆን በትህትና ይቀበለዋል።

ዮሐንስ ቸር ነው። አንዳንድ ጊዜ ቸርነቱን «አበዛሽው» የሚሉት አሉ። እሱ ግን ይህንን አስተያየት አይቀበልም።

«መቸርን ባህል ካደረገ ቤተሰብ ተወልጄ ንፉግና ቆጥቋጣ ልሆን አልችልም። በቸርነትና በአባካኝነት መካከል የተራራና የሜዳ ያህል ልዩነት አለ። ቸርነት ለእኔ ታላቅ መንፈሳዊ እሴት - ኢንቨስትሜንት ነው። በአንፃሩ ብኩንነት፣ ማንዘራሽነት ዋልጌነት ነው» በማለት ይከራከራል።

«ዮሐንስ ሙት አንተ□ክ! ዮሐንስ ሳይሆን አጎናፍር መባል ነበረብህ፣ ስምህ ከባሕሪህ ጋር ኀብር ይሆን ዘንድ» አለ ተስፋዬ ስለ አጎቱ አቶ አጎናፍር ስም ትርጉም የሰማውን በማስታወስ።

በተለመደ ርጋታው «የዚህን ቃል ትርጉም ባውቅ ደስ ይለኛል» አለ ዮሐንስ በተስፋዬ አስተያየት እየተደመመ::

ተስፋዬ የቃሉን ትርጉም አስታውሶ ለመናገር «እ - እ - እ- » በማለት ሲጀምር፣ ዮሐንስ አቋረጠውና «ተስፍሽ አትቸገር፣ የአማርኛ መዝገበ ቃላት ያውልህ በእሱ ተጠቀም» አለው፣ በጣቱ ወደ መጽሐፍ መደርደሪያው እያመለከተ:: ተስፋዬ በርከክ ብሎ መጽሐፉን ፈለግ ፈለግ በማድረግ አወጣና ለአንድ ደቂቃ ያህል ቃሉን ፈለገ:: እንዲህም ሲል ትርጉሙን አነበበ::

«**አጎናፈረ** - እንዳፈር፣ እንደራስ ፀጉር አብዝቶ በላይ በላዩ አብዝቶ ሰጠ:: አለልክ ቸረ፣ ለገሠ::

አጎናፍር -የሰው ስም፣ ሀብታም ልጅ፣ ቸር፣ ዕድሉ አጎናፍር፣ እንደዠማ የሆነ - ያቶ አገሌ ቤት አጎናፍር ነው እንዲሉ» የሚለውን ተስፋዬ አንብቦ ሲጨርስ፣

«ተስፉ ሙት እንደ ዛሬ ተሳክቶልህ አያውቅም» አለ ዮሐንስ በአድናቆት::

«አንተ አምልጦሃል ከልጆችህ የአንደኛው ስም አጎናፍር ሊሆን ይችላል፣ እናቱ የምትስማማ ከሆነ» አለ ተስፋዬ አስገደችን በሹፈት መልከት ብሎ::

ዮሐንስ ከተመረቀ በኋላ ሥራ የጀመረው በኢትዮጵያ አየር መንገድ መሥሪያ ቤት ነው:: በአየር መንገድ የሦስት ዓመት ቆይታው ባገኘው ልምድና ከወላጆቹ በተለገሰው ጎጆ መውጫ፣ ጥሬ ገንዘብ፣ ቤትና ቁሳቁስ ተደራጅቷል::

በኮሚሽን ኤጀንትነት የጀመረውን የግል ሥራ ወደ አስመጪና ላኪነት ኩባንያ ለማሳደግ ቅድመ ዝግጅቱን

አጠናቋል:: ዮሐንስ ያለበቂ ጥናት የሚያከናውነው ሥራ የለውም:: ጥንቁቅ ነው:: ጥራት ባለው ሥራ ያምናል::

«ዮሐንስ በአጭር ጊዜ ቀጭን ጌታ ለመሆን ቆርጦ ተነስቷል» አለ ተስፋዬ ሥላቅኛውን አንድ ቀን ስለሥራ ጎደኛ ሞች በብርጭቆ ዙሪያ ተኮልኩለው ሲጫወቱ::

«የአንድ ሥራ ቁምነገር ገንዘብ ማስገኘቱ ብቻ አይደለም» አለ ዮሐንስ አቋሙን ግልጽ ለማድረግ::

«በኢኮኖሚክስ ጠበል እስቲ በል አጥምቀን» አለ ተስፋዬ አግበውን::

«ትልቁ ቁምነገር ዛሬ የተገኘችው ሳንቲም ነገ ሌላ አዲስ ሣንቲም ወልዳ እንድታድር ከማድረጉ ላይ ነው:: ይህን ለማደረግ የሚያስችለው ዕውቀትና ተመክሮም ከአንዱ ወደሌላ መተላለፍ መቻል አለበት:: እያንዳንዱ ባለሙያ የዜግነት ግዴታውን በብቃትና በንቃት የመወጣት ኃላፊነት አለበት:: የአገርና የወገን ጥቅምና ፍላጎት መሣሪያ ያልሆነ ዕውቀት የጋን መብራት ነው» አለ ዮሐንስ::

«ዮሐንስ! ይህ ቁምነገሩም አስተያየትህ ትክክል የሚሆነው ተገቢ የሥራ ሁኔታ የሚፈጥር የፖለቲካ ሥርዓት በሰፈነበት አገር ነው:: ስለዚህ አስተያየትህን ባልጋራ አይደንቅህም» አለ ተስፋዬ ዘና ብሎ::

ስለ አንድ ነገር በሚያስረዳበት ጊዜ ታዳሚዎቹ እንደ ክፍል ውስጥ ተማሪ በተመስጦ እንዲያዳምጡት የሚፈልገው ዮሐንስ በተስፋዬ ጣልቃ መግባት ጎሽት አለ::

«ተስፋዬ የችሎት እሰጥ አገባ አይደለም የያዝነው» ለሚለው ግሳፄ ተስፋዬ ሳይበገር «አንተ□ኮ ዝም ብለው ካዳመጡህ ስትናገር ውለህ ታድራለህ» አለ ተስፋዬ።

«በእኔ እምነት» አለ ዮሐንስ «ሙያዊ ግዴታን የመወጣት ኃላፊነት ከሙያዊ ሥነ ምግባሮቜ ውጭ ሊታሰብ አይችልም። ይኸንን የምልበት ምክንያት አለኝ፡ በምሳሌ ላስረዳ፣ ጎረቤቱ ጠጅ ቤት ከፍቶ ለብርሌ ወረፋ ተገብቶ መጠጣቱን በማየት አንድ የኢኮኖሚክስ ምሩቅ ባለሙያ ያንኑ መሰል ጠጅ ቤት እዚያው መንደር ውስጥ ከፍቶ ገበያውን በመሻማት ቢኮምር፣ ንግድ ተሠራ ማለት ይቻል ይሆናል። ነገር ግን አንድ ነገር መታመን አለበት። ይኸውም፣ በዚህ ሰው ትምህርት ላይ አገሪቱ ያፈሰሰችው ገንዘብ፣ ዕውቀትና ጉልበት በከንቱ የተከሰረ መሆኑን፣ በትምህርት ቤት ያሳለፈው ጊዜ በከንቱ የባከነ መሆኑን ክዶ መሟገት አይቻልም።»

«የተከበራችሁ ሊቃነ ሊቃውንት» አለ ተስፋዬ በሹፈት «ከዚህ በላይ እንድትጠቀጥቁኝ ዕድል አልሰጣችሁም። ጉንጭ - አልፋ ንትርካችሁን ተንግዲህ የምትቀጥሉ ከሆነ ስጋበዛችሁኝ መጠጥ አመስገኜ መሰናበቴ ነው።»

«ከኖሩ ልጥቅ፣ ከሔዱ ምንጥቅ» በሚለው የአስገደች መልስ እየተገረመ ተስፋዬ ብድግ ሲል ዮሐንስ «እዚህ ላይ ይቁም» በማለት መልሶ አስቀመጠው።

* * *

አስገደች ዘወትር ረቡዕና ቅዳሜ ሌሊቱን የምታሳልፈው ከዮሐንስ ጋር ነው። በእነዚህ ዕለታት በጊዜ ታጥባ፣ ታጥና ፀጉር ሠሪ

ቤት ብላ ከቤት ትወጣለች። የፀጉር ሥራው እንዳበቃ ለዮሐንስ ስልክ ትደውልለትና መጥቶ ይወስዳታል። ይህ ፕሮግራም በተፈጥሮአዊ ግዴታ (የወር አበባ ጊዜ) ወይም ከአቅም በላይ የሆነ አስገዳጅ ምክንያት ካላጋጠመ በስተቀር አይተጓጎልም።

አዲስ ትያትር ወይም ፊልም ካለ በመኪና ውስጥ መቆያቸውን ከስክሰው ወደዚያው ያመራሉ። ከሌለ ራት በጊዜ በልተው ለናይት ክለብ ጭፈራ ይዘጋጃሉ። ቪላ ዱ-ናፖሊ፣ ቪላ ቬርዴና ራስ ሆቴል የእነ ዮሐንስ ምርጫ ናቸው። ዮሐንስ ወደ ናይት ክለብ ሲያስብ የጨዋ ልጅነቱን፣ ጭምትነቱንና ርጋታውን ከቤት ትቶ ነው የሚወጣው። የየምሽቱን የናይት ክለብ ቆይታ የተፈቀደ «የትንሽ ዕብደት» ጊዜ ይለዋል።

በለስላሳው ቧልስ የሚጀመረው መውረግረግ ሩምባ፣ ሳምባ፣ ታንጎ፣ ቻቻ እያለ ወደ ቡጊ ቡጊ፣ ሮክ ኤንድ ሮል ይሸጋገራል።

ዳንሰኞችን ያሰውድ በግድ ተቃቅፈው እንዲሽከረከሩ የሚያስገድደውን ቧልስን የአካል ማፍታቻ፣ የስሜት ማማሟቂያ ይሉታል። አካል ለአካል መፋተጉ፣ መተሻሸቱ፣ የሽቶው እወዳ፣ የመጠጡ ግፊት ሲታከልበት ይደራሉ። ለብ ያሰው ስሜት ወደ ግለት ይለወጣል። ዳንሰኛው ይቁነጠነጣል። እዚህ ደረጃ ሲደረስ ዳንሱ ይቋረጣል። ከአዳራሽ ይወጣል። ከአጭር ጊዜ ማረፊያ ክፍል ቆይታ በኋላ እንደገና ወደ አዳራሽ ይመጣል። ይኸንን ነው ዮሐንስ «የትንሽ ዕብደት» ጊዜ የሚለው።

ዮሐንስ ዘፈን ይወድዳል፣ ዳንስም ነፍሱ ነው። «ዳንስ ጠግቤና ረክቼ ከዳንስ መድረክ የተላቀቅሁበት ጊዜ የለም። ድካም ሲጫነኝ፣ ከዚያ በላይ ቆይቶ ለመደነስ አቅም ሲያንሰኝ የዳንሱን

ወለል እስናበታለሁ:: ዘፈንና ዳንስ በተጨመረ መጠን ይበልጡን ያስኘኛል:: እንደ ምግብና መጠጥ ጭማሪው ቁንጣን አያስይዝም::» የሚለውን የዮሐንስ አስተያየት አሰገደች ታደንቃለች:: አሰገደች ዮሐንስ የሚወድደውን ሁሉ መውደድን እየተለማመደች ነው::

፟

እየደነሰ ዳንስ የሚራበው ዮሐንስ ከናይት ክለብ የሚወጣው፣ ሙዚቀኞቹ መሣሪያዎቻቸውን መሰባሰብ ሲጀምሩ ነው:: ክዚያ በኋላ ከጓደኛው ጋር ወደ ቤቱ ይመርሻል:: የተዛባባቸውን የሌሊትና ቀን ፍርቅርቅ ለማስተካከል ጧ ብለው ይተኛሉ:: እንደ ምንም ለቁርስ ይነሳሉ:: ብርቱ ጉዳይ ከሌላቸው ተመልሰው ይተኛሉ:: ፍቅራቸው ዮሐንስ ከጠበቀው በላይ እየጠና ሔዷል:: «አሰገደች ከ የዳንስ ወለል ኮከብ፣ የአልጋ ንግሥት ብትባል አይበዛባትም» የሚለውን የዮሐንስን አድናቆት ተስፋዬ አይቀበልም:: አለመቀበል ብቻ አይደለም «ዮሐንስ በፈጠረህ ፊት አትስጣት:: አካሔድህ አላማረኝም:: ከወላጆችህ እንዳትቆራረጥ አስብበት» በማለት የመገሰጽ ያህል ይመክረዋል:: ዮሐንስ ግን በአሰገደች ሁለንተና መማረኩን መደበቅ እያቃተው ነው::

ወንድሟን ከአሰገደች ለማላቀቅ ዓለሚቱ የተቻላትን ሁሉ እየሞከረች ነው:: ሙከራው ያተኮረው ዮሐንስ ሌላ አማራጭ እንዲኖረው በማድረግ ነው::

«ለውጥ የሕይወት ማጣፈጫ ቅመም ነው» ትለዋለች ዓለሚቱ ወንድሟ ከአንድ ሴት ጋር መሟዘዙ ተገቢ አለመሆኑን ለማስረዳት::

አባባሉን እየለዋወጠች እህቱ ለማስተላለፍ የምትሞክረውን መልእክት ዮሐንስ ገሸሽ ስለሚያደርግባት ዓለሚቱ አታኮርፍም::

አንድ ሌላ ቀን ዓለሚቱና ተስፋዬ የፆታ ጓደኝነትን በተመለከተ ሲጨዋወቱ፣ «ወንድ ልጅ ባቡር ይመስል ዘላለም በአንድ ሐዲድ ላይ ሲሔድ መኖር የለበትም» በማለት ተስፋዬ የሰጠውን አስተያየት «አንተና እህቴ□ኮ የፆታ ጓደኝነትን ወደ ሽቀጥነት ዝቅ እያደረጋችሁት መሆናችሁን የተረዳችሁት አይመስለኝም» በማለት ጠቅ አደረጋቸው::

«ዮሐንስ የጭቃ ጅራፉን አመጣ፣ ለዛሬ በዚሁ ይብቃን፣ ካስፈለገም ሌላ ጊዜ እንመለስበታለን» በሚለው የዓለሚቱ አስተያየት ተስማምተው የጭውውታቸውን ርዕስ ለወጡ::

ዮሐንስ አሰገደችን የያዛት ለመሽጋገሪያነት ነበር:: ከዚህ በኋላ ጎጆ በሚያስወጣት ድጎማ አግባብቶ ሊያገላት አቅዶ ነበር:: አሰገደች በበኩሏ ዮሐንስ ከእጇ እንዳይወጣ አቅሟ የቻለውን ያህል አጥብቃ ይዛዋለች:: አንዱ የሌላውን (እሱ የእሷን፣ እሷም የእሱን) ድብቅ አጀንዳ አያውቁም::

ምዕራፍ 7

ሹመት ያዳብር

❖

«ሹመት ያዳብር» ሰማሏት የመጣው ወዳጅ ዘመድ የተስፋዬ አሥራትን ቤት ሞልቶ ግቢው ጭምር ሰው በሰው እየሆነ ነው:: የማስተናገዱን ሥራ ወላጆቹ፣ እህትና ወንድሞቹ ሌላ ሰው ጣልቃ ሳያስገቡ ቀጥ አድርገው ይዘውታል::

የደስ ደስ የመጣው መጠጥ ከላይ ከላዩ ቢጠጣለትም አንዱን ክፍል የመጠጥ መጋዘን አስመስሎታል:: ሬድ ሌብል፣ ብላክ ሌብል፣ ሺቫስ ውስኪ፣ ናፖሊዮን፣ ሬሚ ማርቲን ኮኛክ፣ ቢፍ - ኢተርና ድራይ ጂን እንደዚሁም ሻምፓኝ በደርዘን በደርዘን አንዱ በሌላው ላይ ተከምሯል:: አንዳንድ የኤምባሲ ሰዎች ከውስኪ ጋር ምርጥ ምርጥ የወይን ጠጅ በደርዘን አምጥተዋል::

በተስፋዬ ረዳት ሚኒስትር ሆኖ መሾም - የማስታወቂያ ሚኒስትሩን ያላመሰገነ ሠራተኛ አልነበረም::

ተስፋዬ አንቱ የተባለ ጋዜጠኛ ነው:: በየጋዜጦቹ በተለያየ ደረጃ ተመድቦ አገልግሏል:: በምሥጉን ባለሙያነቱ ተመርጦ ወደ አሜሪካ ተልኮ ከኮሎምቢያ ዩኒቨርስቲ በጋዜጠኝነት የመጀመሪያ ድግሪውን አግኝቷል::

ተስፋዬ አባቱ የቅዱስ ራጉኤል ደብተራ እንደነበሩ፣ እርሱም በዚያው ደብር በዲቁና ማገልገሉን የሚያውቁ ጓደኞቹ «ደብተራ» በሚል የቅፅል ስም ይጠሩታል - ብልህ አዋቂ የቀለም ሰው ለማለት::

ተስፋዬ ስለ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ እምነት ካለው ፍቅር የተነሳ እስላሙንም፣ ጴንጤውንም፣ ካቶሊኩንም፣ ሃይማኖት የለሹንም ባገኘው አጋጣሚ ሁሉ መስበክ ይከጅላል::

ከቅድስት ሥላሴ ካቴድራል ዘማሪ ደናግል አንዷ የነበረችው አስገደች ወዳጁ ተስፋዬ ጊዜ፣ ቦታና ሰው ሳይመርጥ የሚነዛውን ስብከት «የተራራው ስብከት!» በማለት ታሾፍበታለች:: ሁለቱ ተስፋዬና አስገደች የትም ይሁን የትም ሳይቀር ስለሃይማኖት ያነሳሉ፣ ይተቻሉ፣ ይከራከራሉ::

«አንተ ዲቁናህን፣ አንቺ ደግሞ ዘማሪነትሽን አፍስሳችሁ - ክዳችሁ ከቤተ ክርስቲያን ፈርጥጣችሁ ከወጣችሁ በኋላ አሁን እንደገና እዚህ እኛን በጉንጭ አልፋ ክርክር ታታክቱናላችሁ» በማለት ዮሐንስ በየጊዜው የሚለነዝረውን ትችት ተስፋዬ «አለማወቅህ በጀህ» ወይም «አንተ ምን ታደርግ ይኸን የተንሸዋረረ ትችት ከአንተ እንደበት እንዲወጣ ቃሉን ከንፈርህ ላይ የሚያስቀምጥልህ ኃይል ማን እንደሆነ አውቄዋለሁ:: ለነገሩማ ባይሆንልህ ነው እንጂ አንተስ እንዳቅምህ ዘማሪ አልነበርክ!» በማለት ይነድፈዋል::

ማስታወቂያ ሚኒስቴር አካባቢ ዝክር - አከል እንኳ መሰባሰቢያ ካለ የኤምባሲ ሰዎች ይገኛሉ:: አንዳንድ ጊዜ ሳይጋበዙም ነው የሚመጡት - አነፍንፈው:: እንዴትና ለምን እንደሚመጡ አይታወቅም:: ሹማምንቱም ሆኑ ተራ ሠራተኞቹ «ለምን መጣችሁ፣ ማን ጠራችሁ?» ብለው ሲጠይቋቸው አይሰማም:: ይግረማችሁ ብለው አንዳንድ ፕሬስ አታሼዎች ከተጋባዡ በፊት ቀድመው የሚመጡበት ጊዜ አለ::

የተስፋዬን ቤት «ሹመት ያዳብር» መስተንግዶ በስጦታም በጨዋታም ያደመቁት እነርሱ መሆናቸውን የታዘበው የኢትዮጵያ ሄራልድ ጋዜጣ ምክትል ዋና አዘጋጅ መዝገቡ አብተው «አንዳንድ የፕሬስ አታሼዎች ሳይነግሩህ፣ ሳያስፈቅዱህ በድንገት ውስኪ ወይም ያገራቸውን ወይንጠጅ ቢደርዘን በደርዘን ይዘው ከተፍ ይሉብሃል፣ አጋጥሞህ አያውቅም?» የሚለው ትዝብት ትዝታውን የጫረበት የቴሌቪዥኑ ጌታቸው ክፍለ ማርያም «የቆየ ወዳጅነትና ትውውቅ ያላቸው ፕሬስ አታሼዎች ይህንን ቢያደርጉ ላያስደንቅ ይችላል:: እኔን የሚገርመኝ ስምና አድራሻህን እንኳ በውል ሳያውቁ የመጠጥ ወይም ሌላ ስጦታ የሚያጎርፉት ናቸው» አለ::

የሄራልዱ ፀጋዬ ታፈሰ ቀበል አድርጎ «ቁምነገሩ የእነርሱን ጥቅምና ፍላጎት ለማስተናገድ፣ ወይም መሣሪያ ለመሆን ያለህ ብቁነት እንጂ ትውውቅህ ወይም የደረጀ ወዳጅነትህ እንዳልሆነ ግልጽ ነው» በማለት ድርጊቱ በሌላም አካባቢ የተለመደ መሆኑን አስረዳቸው::

«ከውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ዲሬክተሮች አንዱ በሆነ አጋጣሚ ያጫወተኝን ልንገራችሁ:: መጠጥ፣ ዕቃ፣ አልፎ አልፎም በየምክንያቱ ዶላር ጭምር ያስታቅፉታል:: በመኖሪያ ቤታቸው <ለመጠጥ for a drink ለምድጃ ዳር ወግ -for a fire side chat> እያሉ የየኤምባሲው ወዳጆቹ ፋታ በሚነሳ ገንኙነት (ግብገ) ይቀስፉታል::

«ወጉ ከወሲብ ጅምሮ ከሆነ፣ ስለሚጎነጩት ወይን ጠጅ ጣዕም፣ ስለአገራቸው የወይን ተክል፣ የአየር ጠባይ፣ ስለአገራቸው የቢራ፣ የኮኛክ፣ የአረቄ ፋብሪካ ብዛትና ዓይነት ይነገራል:: ወጉ ሞቅ ደመቅ የሚለው ከማሕበራዊና ኢኮኖሚያዊ

ጉዳዮች ወደ ፖለቲካና ሥነ መንግሥት ሲሸጋገር ነው:: በመንግሥት ጉዳዮች አወሳስን የሕዝብ ተሳትፎ ምን ይመስላል? ወደፊትስ ምን መምሰል አለበት? የመንግሥት አወቃቀርና የሥልጣን ክፍፍል፣ የምሑሩ ሚና፣ የተማሪው እንቅስቃሴ፣ መለዮ ለባሹ ለንጉሡ ያለው ታማኝነት፣ የብሔር ብሔረሰቦች ጥያቄ ያለገደብ ይሰለቃሉ:: ብርጭቆዎችና መለኪያዎች መቼ ጎድለው መቼ እንደተሞሉ አይታወቅም:: ይጠጣል፣ ይወራል:: መቼ ይህ ብቻ......» ብሎ ፀጋዬ አካባቢውን ቃኘት አድርጎ ይኸንኑ የጓደኛውን ገጠመኝ ሲቀጥል ሲል ተስፋዬ መጥቶ «ጎበዝ እንዴት ነው» ብሎ ተደባለቃቸው::

«ጨዋታው የደራ ይመስላል! «መቸም ጳውሎስ ያሰበት የሚያስቅ፣ ካልሆነም፣ የሚመስጥ ወግ አይገድም» አለ የጳውሎስን ትከሻ በአንድ እጁ ቸብ አድርጎ::

«አይምሰልህ እስካሁን ፀጋዬ ነው አፋችንን ያስከፈተን - የጓደኛውን ገጠመኝ አንስቶ ሲነግረን ነበር:: ነገሩ በተዘዋዋሪም ቢሆን ስለሚመለከትህ አንተ ባትሰማው ይመረጣል:: ጨዋታው ስለ ወዳጆቻችን እናባ - መስጠት ነው:: ሌላ ቀን ትሰማዋለህ::» አለና ጳውሎስ መለኪያውን ብድግ አደረገ::

«እነማናቸው አባ - መስጠቶች» የተስፋዬ የገራሞት ጥያቄ ነበር:: ጳውሎስ ከፊት ለፊት ወደ ተቀመጡት ፕሬስ አታቼዎችና የሮይተር፣ የኤ ኤፍ ፒና የታንጁግ ዜና ወኪሎች አገጬን አሾሎ ጠቆመው::

«ባጎረስኩ እጄን ተነከስኩ፣ እንደሚባለው ካልሆነ በስተቀር ለውን ለምን ቸር ሆነ ብለን የምንተችበት ምክንያተ አይታይም» አለ የራዲዮው ሞገስ ታደሰ::

«በሉ እናንተ ወጋቾሁን ቀጥሉ፣ ታዲያ እየጠጣችሁ» ብሎ ተስፋዬ ተለያቸው::

ፀጋዬ ያቋረጠውን ወሬ ለመጀመር ጉሮሮውን ሲጠራርግ «እረ ፍጆታ» አለ መዝገቡ:: በመዝገቡ የፍጆታ ጥያቄ ሁሉም ስለተስማሙ «አንዳንዶቹ ዲፕሎማቶች ስለሌሎች ኤምባሲዎች እንቅስቃሴ ያለህን መረጃ ሳይጠይቁህ እንድትናዘዝ የማድረግ አዚም እንዳላቸው ታውቃላችሁ? ባጭሩ ቅድም ፀጋዬ ካጫወተን ገጠመኝ እንደዚሁም በራሳችን ላይ ከደረሰው መታለል ብዙዎቻችን ሳናውቀው የየኤምባሲው ሰላዮች ሆነናል» አለ መዝገቡ::

«መዝገቡ የምትጠቀምባቸውን ቃላት ብትመርጥ ይሻላል፣ ተስፋዬ እንዳይሰማህ» አለ ዮሐንስ::

«መልካም የጆኒን ምክር ተቀብያለሁ፣ እንግዲያው ስለራሴ ገጠመኝ በትንሹ ልንገራችሁ የምትታገሱኝ ከሆነ?» አለ መዝገቡ::

«ምንነካችሁ ፀጋዬ ጅምሩን ሳይጨርስ» አለ ጳውሎስ::

«በኋላ ይጨርሳል፣ ስጊዜው መዝገቡ ይቀጥል» አለ ሞገስ::

ሞገስ ባቀረበው ሃሳብ ሌሎቹም ስለተስመሙ መዝገቡ ቀጠለ::

«አንድ ዘመን ከፕሬስ አታቼዎች ጋር እፍ ብዬ ነበር:: ይኽንን በሥራቸው አጋጣሚ የተረዱ አንድ የፀጥታና ደህንነት የአፃፋ ስለላ (Counter Intelligence) መ/ቤት ኃላፊ <አንተ ሰው ከእነዚህ የኤምባሲ ሰዎች ጋር ያለህ ግንኙነት ጤናማ አልመሰለንም:: አንተ ጨዋታ ላይ ስምትሰጠው አስተያየትና ስምታቀርብላቸው መረጃ በስጦታ መልክ ዋጋውን እየከፈሉህ

ናቸው:: ይህን አንተ አላስተዋልከው ይሆናል:: ከእንግዲህ ግን ቢበቃህ ይሻላል> በማለት የማስጠንቀቂያ ምክራቸውን ሲሰጡኝ የደነገጥኩትን መደንገጥ ልነግራችሁ አልችልም::»

«ምን አልካቸው» የዮሐንስ ጥያቄ ነበር::

«ደሞ ምን እላለሁ! ለራሴ የጨው አምድ ሆኜ»

ፀጋዬ «አንድ ጊዜ፣ አንድ ጊዜ» አለና እንዲያዳምጡት ተማጸነ «ባይገርማችሁ ታሪኩን ያወጋኋችሁ ጓደኛዬ ከዚያን ጊዜ ወዲህ የኤምባሲ ሰዎችን አይደለም፣ ግሪክና አርመን ነጋዴ እንኳ መንገድ ላይ ሲያይ ይበረግጋል:: ይህም የሆነው እርሱም እንደ መዝገቡ ከፀጥታና ደህንነት ሰዎች ምሱን ከተቀበለ በኋላ ነው:: - አባብ ያየ በልጥ በረየ እንዲሉ» በማለት ፈገግ አሰኛቸው::

«በቃ! በቃ! በእናታችሁ ሌላ ወሬ» አለች ዓለሚቱ::

«ቸከሽ?» አለ ዮሐንስ::

«መቸክ ብቻ? እጅ እጅ ነው ያለኝ::»

«አዎ የተነሳው ጉዳይ አንቺን ስለማይመለከት ሊገለማሽ ይችላል:: ለእኛ ግን ራሳችንን ወደ ውስጥ ያየንበት አጋጣሚ ስለሆነ ቁምነገር አለው» አለ ፀጋዬ ራስን በመታዘብ::

«እናንተ□ኮ ይህን ሀራም - ኢሲቢስ! ነጂስ! ስትቀምሱ እንኳን መረጃ ሌላም ትሸጣላችሁ:: ምናለ ባትጠጡ? ወይም በልክ ብትጠጡ:: አዳሜ በየኤምባሲው እየዞረ ምናምንቴውን ከሥር ወትፎ ባፍንጫው ጠብ እስኪል ይጋትና መጨረሻ ላይ ምን ተናግሬ ይሆን? ማን ስምቶኝ ይሆን? ብሎ መጨነቅ......» አለ የዓለ ዓለሙ ኢብራሒም ኑር::

«ኢብራሒም በዚህ ባልተገራና ባለተሞረደ ቃል ብዙም ስለማታውቀው ጉዳይ ባትዘባርቅ መልካም ነው::» የሚለውን

የመዝቡን ተግሳጽ «አዎ! አራጋቢ ወደ ውጭ» በማለት ዮሐንስ ኢብራሒምን ዝም አሰኘው::

«ለዛሬው እዚህ ላይ ቢበቃን የቀረን ነገር ካሰ ነገ እንመለስበታለን» አለ ሞገስ::

«አዝማሪና ጋዜጠኛ ድኻ...» ኢብራሒም የጀመረውን አስተያየት አቋርጦ ፀጋዬ «ኢብራሒም አትዘባርቅ ተብለህ ነበር፣ ከዚህ ጠንከር ባለ ቃል እንድትነገር ትፈልጋለህ?» በማለት ሞገስ እንደገና አፈጠጠበት::

«የነገ ሰው ይበለን» ተባብለው ተስፋዬን ተሰናብተው ወጡ::

***

ለለ ተስፋዬ ሹመት ጓደኞቹ በራስ ሆቴል ያሰናዱት የራትና የዳንስ ምሽት ላይ መንፈቀ ሌሊቱ አለፍ እንዳለ አሰገደችና ዮሐንስ በጊዜ ወደያዙት መኝታ ክፍል ደረስ በለው ተመለሱ::

አንዳንዶቹ ጥንዶች መኝታ ቤታቸውን የኀበኙት ገና በጊዜ ራት እንደተበላ ነበር:: በየእንዳንዱ ጠርሙስ የቡሽ (ኮርኬጅ) ሆቴሉ አሥር አሥር ብር እያስከፈለበት ቢሆንም መጠጡ በሙሉ በገፍ የመጣው ከተስፋዬ ቤት ነው::

ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት በኋላ ያልስከረ ሰው ቢኖር አሳላፊዎቹ ብቻ ነበሩ:: ከተስፋዬ ቤተሰብ አዛውንቶቹ በጊዜ ተሸኝተዋል::

የሙዚቃ መሣሪያ በየፊናው ይጮኻል፣ ዘፋኙ የመሣሪያውን ጩኸት አልፎ ዜማውንና ግጥሞቹን ለማሰማት

ከልክ በላይ ይጮኻል:: መጠጥ - ጩኸት - የተቃራኒ ፆታ መተሻሸት፣ እንዲያም ሲል ጉያ ለጉያ መደባበስ፣ ሁሉንም ሰው ስሜቱን ሊቆጣጠር ወደ ማይችልበት ደረጃ - የፈንጠዝያ ሰማየ ሰማያት አጓነው::

አንዳንድ ኮረዶችና ጎረምሶች ከማን ጋር፣ ስንት ጊዜ የትኛው መኝታ ክፍል፣ ደርሰው እንደተመለሱ እንኳ ማስታወስ አልቻሉም::

አንዳንዶቹ ጥንዶች ለአጭር ጊዜ ጉድጉድ ወደ ክፍል ደረስ ብለው ለመመለስ ሔደው በዚያው እንቅልፍ ጥሏቸው አድረው ጧት ሲነቁ፣

«እንዴ አንተን ደግሞ እዚህ ምን አመጣህ»

«እኔ እንጃ! አንቺስ እንዴት መጣሽ» በመባባል የእፍረት ፈገግታ ተለዋውጠው በየፊናቸው ሹልክ ሹልክ ያሉም ነበሩ::

አሰገደችና ዮሐንስም ለመጀመሪያ ጊዜ ተጠፋፍተው አድረው ንጋት ላይ ተገናኙ::

«የት ነበርሽ?»

«እኔማ ሲደክመኝ ወደ መኝታ ክፍላችን ሔጄ ጋደም እንዳልኩ ዕንቅልፍ ይዞኝ ጥርግ አለ::»

«ለመሆኑ አንተ የት ነበርክ?»

«እኔ ይቅርታ አድርጊልኝ የት እንደነበርኩም አላስታውሰውም:: ካንቺ ጋር ያለሁ ነበር የመሰለኝ::» አሰገደች «አንድ - ላንድ» አለችና በልቧ «ተጠልፈህ ነበር ማለት ነው?»

«ኧረ እሱ ምን ያደርግልሻል፣ ይልቁንም ወደ ቤታችን ሔደን እንተኛ» አለና ዮሐንስ ወጣ፣ አሰገደችም ተከተለችው::

አስገደች እርግዝናን የምትከላከለው በእንክብል (ፒልስ) እና በወር አበባ የጊዜ ሰሌዳ ነው:: ይኸንን ዮሐንስም ያውቃል:: በዚያን የእብደት ምሽት እንክብሉን መውሰድ አለመውሰዷን አታስታውስም::

ሃያ ስምንቱን እንክብሎቿ በየምሽቱ ወደ አልጋ ከመሔዷ አንድ ሰዓት በፊት መውሰድን የተለማመደችው ከዮሐንስ ጋር ግንኙነት ከጀመረች በኋላ ነው:: ከዚያ ቀደም ከተቃራኒ ፆታ ጋር እምብዛም ግንኙነት ስላልነበራት አሳስቧት አያውቅም::

አንዳንድ ጊዜ እንክብል መውሰድ ዘንግታ አልጋ ብትወጣም ስህተቷን ለዮሐንስ ነግራ አታውቅም፣ የግቢው ቅዱስ ገብርኤል ከጉድ እንዲያወጣት ተማጽና ጭጭ ትላለች::

***

ከአንድ ወር በኋላ አንድ ምሽት ዮሐንስና አስገደች መታጠቢያ ቤት ሲፋተጉ ቆይተው ለመውጣት መልበሻ ክፍል ውስጥ እንዳሉ «አንተ የወር አበባዬ ቀረ□ኮ!» አለች እንደዋዛ::

«መርዶ ነው - የምሥራች ለይው!» አለ ዮሐንስ ምንም ዓይነት ስሜት ሳያሳይ::

«እ - እ - እኔ አላውቅም» ብላ እንደማፈር ባለ ስሜት አንገቱ ሥራ ልጥፍ አለች::

ዮሐንስ የሚለው ጠፍቶ ራቁት ጀርባዋን በቀኝ እጁ እያሻሸ በግራ እጁ እንዳቀፋት ትንሽ ቆየ:: ግን ደንግጧል::

«አሁን የሆነው ሆኗል፣ ብቻ እነ ዓለሚቱ፣ እነ አባባ ጌቶች መስማት የለባቸውም» አለ ራሱ ለራሱ::

ከመልበሻ ክፍል ወደ መኝታ ክፍል በመግባት ላይ እንዳሉ «ይኸን ነገር ከእኔና አንቺ ሌላ ማንም ሰው፣ በምንም መልኩ ማወቅ የለበትም» ለሚለው የዮሐንስ ማስጠንቀቂያ አስገደች «እሺ! እሺ» በሚል የተስረከረከ ድምጽ ታዛዥነቷን ገለጸች::

«አንቺ ተኚ እኔ ትንሽ እቆያለሁ» ብሎ የአስገደችን ስምምነት ሳይጠብቅ ዮሐንስ ጽ/ቤት ገብቶ ለአንድ አፍታ ፊት ለፊቱ ካለው ግድግዳ ላይ አፈጠጠ::

«ይህች የዛሬ ቀን የእንጀራ ገመዴ መበጠሻ፣ ወይም የውርደት፣ የድኸነት፣ ከሁሉም በላይ የቆሞ ቀርነት ሕይወቴ መጨረሻ ነች» አለች አስገደች እየተንጎራደደች::

«ብርሃን የፈነጠቀበትን ሕይወቴን በገዛ እጄ አጨልሜው ይሆን? የእኔና የዮሐንስ ግንኙነት በፅኑ መሠረት ላይ እንዳልተገነባ አውቃለሁ:: ለእኔ እንደ ዛፍ ላይ እንቅልፍ ነው - ያባንነኛል» ብላ የወሊድ መቆጣጠሪያ እንክብል የያዘውን ፓኮ ከኮመዲኖው ውስጥ አውጥታ አፈጠጠችበት:: «ውጤቱ አዎንታዊም ይሁን አሉታዊ የሆነው ሆኗል! ባወጣ ያውጣው!» በማለት ፓኮውን ወርውራ ፀጉሯን መጠቅለል ጀመረች:: ብዙም ሳትቆይ ወደ ቁም መስታወት ዞር አለች:: ሁለት እጇቿን ሆዷ ላይ አሳርፋ ጫን ጫን አደረገች:: ፊቷ በፈገግታ ብርሃን ወገግ አለ:: ፈንቅሎ በወጣ ስሜት ተሽቀንድራ አልጋው ላይ ዘፍ አለች::

ዮሐንስ በበኩሉ ግርግዳው ላይ ሰክቶ ያቆያቸውን ዓይኖቹን ሰበር አድርጎ ወረቀትና ብዕር ማገናኘት ጀመረ:: መጀመሪያ የጻፈው ዐረፍተ ነገር እንዲህ የሚል ነው::

«አንድ ሰው የማንነቱን ልክ የሚያውቀው የገጠመውን ፈተና ከሆነለት ያለ ኪሣራ፣ ካለዚያም በአነስተኛ ኪሣራ በድል ለመወጣት ካለው ብቃት መሆኑን አውቃለሁ::» ዮሐንስ ይህን ዓረፍተ ነገር ካሰፈረ በኋላ ለጠጥ አለና ዓይኖቹን እንደገና ከፊት ለፊቱ ግድግዳ ላይ ሰካቸው:: እስተያየቱ ግድግዳውን «አባክህ መፍትሔ የሚሆን ሃሳብ አፍልቅ» ብሎ መማፀኛ ይመስላል::

በግራ ክንዱ ጠረጴዛውን ደገፍ አለና ከ1-10 ያሉትን ቁጥሮች ወደታች ጻፋቸው::

ውርጃ

መውለድ

ማደን

መጋባት

ማባረር

በሰላም መለያየት

በስኮላርሽፕ ካገር ማስወጣት

ተቆራጭ እየሰጡ ልጅ ማሳደግ

አላውቅልሽም ብሎ መካድ

አስገደችን መግደል - አዎ! መግደል! .....መግደል!

ከዚህ ውጭ ምን የቀረ አማራጭ ይኖራል? ዮሐንስ ለጥያቄው መልስ ከማሰላሰል ይልቅ የገነፈለ ቁጣውን አቀዝቅዞ በይደር አንጠልጥሎ መተውን መረጠ::

ዋል አደር ብሎ ዮሐነስ ሲያብሰለስለው ስለከረመው የአስገደች እርግዝና የእሷን አቋም ለማወቅ «ቅሪት ስለመሆንሽ እስካሁን ያልሽው ነገር የለም» አለ ዮሐንስ ጥያቄውን አስቦበት ሳይሆን እንደዋዛ ያነሳው መሆኑን በሚገልጽ ቸልታ::

«ምን ማለት ነበረብኝ ጆኒ!»

«እኔም አንቺም አልተዳርን፣ ከጋብቻ በፊት ልጅ ሆነ[illegible]ክ! ይኸንን ደግሞ ያንቺም የእኔም ወላጆች በፀጋ የሚቀበሉት መርዶ አይመስለኝም» አለና ቀና ብሎ ተመለከታት::

«ጆኒ እንዴት ነው፣ መርዶ አልከውሳ!»

«ታዲያ ምን ይባል? በተለይ ለየወላጆቻችን መርዶ እንደሚሆን ገመቴ ነው::»

«የእኔ ማርገዝ ይህን ያህል ካሳሰበህ፣ እንዲህ መኪና እየነዳህ ሳይሆን ረጋ ብለን በሰከነ መንፈስ መነጋገሩ ይሻል መሰለኝ» አለች አስገደች ለዘብ ብላ::

«ጥሩ ብለሻል መቼ እናድርገው?»

«ነገ ተነጎዲያ - ጊዜ አለን::»

«መልካም» አለና ዮሐንስ ዝም አለ::

ምዕራፍ 8

ዓለሚቱ፣ ዮሐንስና ተስፋዬ

ቀኑ ቅዳሜ ነው፣ ዮሐንስና ተስፋዬ ዓለሚቱ ቤት ምሳ እየተስተናገዱ ናቸው።

«የተሟላ ግብዣ ለጤናችን!» አለ ተስፋዬ ብርጭቆውን ወደ ዓለሚቱ ብርጭቆ እያስጠጋ።

«ተቧዳኝ ቢኖረው ይበልጥ የተሟላ በሆነ ነበር» አለ ዮሐንስ ዓለሚቱ እንድትናገር በሚኮረኩር ፈገግታ እያጮለገ።

«እንደ ወሀኒ ፖሊስ ስትወጣ ስትገባ የምታጅብህን ጓደኛ ተብዬ ባለመጋበዜ ይቅርታ።» አለች ዓለሚቱ እንደመጎሻመጥ ብላ።

«ዓለም የእኔይቱ ትቅር፣ እሺ የተስፋዬ እጮኛስ!»

«እሷም ብትሆን ይፋዊ እውቅና ገና ያልተሰጣት ስለሆነች እንደዚህ ባለ ጠባብ ቤተሰባዊ ፕሮግራም ላይ ልትገኝ አይገባትም። የጥቂት ጊዜ ደጅ ጥናት ይቀራታል። ይህን ጥንቅሽ የመሰለ ልጅ ባንድ ሰሞን የናይት ክለብ ሆያ ሆዬ የግሏ እንድታደርግ አንፈቅድላትም፣ ማንነቷ ይረጋገጥ።»

«ዓለም የእኔ ባትሆኚ እንዴት በቆጨኝ» አለ ተስፋዬ በፊት ሙሉ ፈገግታ። ገበታው ከፍ እንዳለ « ይህ በፆታ ያልተቀናጀ ቡድን በዚህ ምሳ ላይ እንዲገኝ የተደረገበትን ምክያንት እገልጽ ዘንድ ይፈቀድልኝ» አለች ዓለሚቱ ለዘብ ባለ አነጋገር።

ዮሐንስና ተስፋዬ እንደ መገረምም ግራ እንደ መጋባትም ባለ ስሜት ተያዩ፣ ተጠቃቀሱና ፊታቸውን ወዳለሚቱ አዞሩ። ሁለቱም ባንድ ድምጽ፣ ባንድ ጊዜ «ተፈቅዶልሻል» አሉ።

ዮሐንስ ወዲያው ቀጠል አድርጎ «መቸም ያንቺ ነገር...» ብሎ የጀመረውን ዓረፍተ ነገር ሳይጨርስ «ወደ ቁምነገሩ እንምጣ» አለች ዓለሚቱ ኮስተር ብላ። «የእኔ ወንድም በወግ በማዕረግ ሳትሠረግ፣ ራስህን ከዳርክ ቆየሕ። ወላጆቻችን እኔም እንደ እህትነቴ ከአሰገደች ጋር ስላለህ፣ ወይም ወደፊት ስለሚኖርህ ግንኙነት ማወቅ እንፈልጋለን።»

«የእኔና የአሰገደች ግንኙነት የእኔና የእሷ ጉዳይ መሰለኝ»

«ዮሐንስ! የወላጆቻችን አንድ ለናቱ መሆንክን አትርሳ።»

«አታክርሪው እንጂ ዓለም።»

«ጥያቄው የመክረርና ያለመክረር ጉዳይ አይደለም፣ የሁንዴ ዝርያ መቀጠል አለበት። እኔና አንተ ላይ ሲደርስ መቋረጥ የለበትም። የአንተና የአሰገደች ግንኙነት መታየት ያለበት ከዚህ አኳያ ይመስለኛል።»

«......<መቋረጥ የለበትም> በሚለው ሀረግ እኔም እስማማለሁ፣ የእኔንና የአሰገደችን ግንኙነት ከመቋረጥና አለመቋረጥ ጋር ለምን እንዳገናኘሽው ግን አልገባኝም።»

«ግንኙነታችሁ አቻ አይደለም ለማለት ፈልጋ መሰለኝ» አለ ተስፋዬ ሲፈራ ሲቸር ጣልቃ ገብቶ።

ዓለሚቱ ብድግ ብላ ተስፋዬን ግንባሩን ሳም አድርጋ «አፌ ይቆረጥ» አለች።

«ይህ ነገር የምር ነው እንዴ?» አለ ዮሐንስ በግራሞት።

«አዎ የምር ነው፣ ዮሐንስ አትቀልድ:: አባባ ጌቶች በዚህ ጉዳይ ላይ ሊያነጋግሩህ አስበው ነበር:: ከእሳቸው በፊት እኔ ባነጋግርህ እንደሚሻል ተስማምተን ነው ዛሬ ተስፋዬ ባለበት እንድንገናኝ ያደረግሁት::»

«እማማስ ምን ይላሉ?»

«የእሳቸውንም በቅደም ተከተል እናነሳዋለን፣ እንደርስበታለን::»

«እንደኔ እንደኔ በተገቢው ጊዜ የተነሳ ተገቢ ጥያቄ ይመስለኛል:: ዮሐንስ ፈቃድህ ከሆነ አባባሌን ግልጽ ላድርግ» አለ ተስፋዬ የመቅርቀር ስሜት እያሳየ::

«እሺ ቀጥል»

«እመስግናለሁ ጆኒ፣ <ነገር ከሥሩ ውሃ ከጥሩ> እንዲሉ ከመሰረቱ እንነሳ::»

«ሁላችንም የምናውቀውን ዝባዝንኬ ታሪክ እንደ አዲስ ለመስማት...» በማለት ዮሐንስ የጀመረውን አስተያየት ሳይጨርስ እቋረጠችውና «የተስፋዬን አነጋገር ታሪክ በለው ተረት እንዲጨርስ ዕድል እንስጠው፣ ፊሩን ከሳተ እናስቆመዋለን» አለች ዓለሚቱ ግንባሯን ከስክሳ::

ዮሐንስ ባይስማማም ተስማማና አፉን ተመተመ::

«......እፀድቅ ብዬ ባዝላት ተንጠልጥላ ቀረች እንደተባለው ሆነና ሁላችንም በምናውቀው ግርግር ውስጥ አስገደች ተጠጋችህ ወይም አንተ በእዘኔታ አስጠጋኻት፣ አስጉም ተሰሳልሳ ስትጠጋ - ስትጠጋ - እንደገናም ስትጠጋ አሁን ከመጠጋት አልፋ ውጎድ ሆነች:: በቁጥጥር ሥር አዋለችህ ማለቱ ከብዶኝ ነው» አለ ተስፋዬ አባባሉን ረገጥ - ጣፈጥ እያደረገ::

«ተራቀቅ የእኛ ሊቅ፣ ዘርጋ የነገር ጉባኤ» አለ ዮሐንስ ተስፋዬን ለማሽሟጠጥ::

«ዮሐንስ የምንነጋገረው የምር ነው ብለናል፣ አይደለም እንዴ? አስገደች ሲወርድ ሲዋረድ መጥቶ የወረሰችውን የድኸነትን እዙሪት ቀለበት ሰብራ ወጥታለች:: ትምህርቷን ጨርሳ ባለ ሥራ ሆናለች:: ምን ቀራት? አንተም በይሉኝታ ታስረህ እንጂ ወደህ አይመስለኝም:: አሁን ግን ይብቃ፣ ቢበቃ የሚሻል መሰለኝ::» የሚለውን የተስፋዬ ምክር ዮሐንስ ገሸሽ አድርጎ «አንቺስ ምን ትያለሽ የምታክይው ካለ?» አለ ዮሐንስ ፊዝኛውን:: ቀጠል አድርጎም «በነገራችን ላይ እየለገሳችሁኝ ያላችሁት ምክር መሰለኝ?»

«እንዴት! ምን ለማለት ፈልገኸ ነው?» የዓለሚቱ ኮስተር ያለ ጥያቄ ነበር::

«እይ ትዕዛዝ ቢጤ አለመሆኑን ለማረጋገጥ ብዬ ነው» አለ ዮሐንስ ከተቀመጠበት እየተነሳ::

«ዮሐንስ በእናትህ ቁምነገር እንነጋገር፣ የእኔ ወንድም□ኮ ካልመሰለህ ቅቤ በወስፌ አይወጋልህም አውቃለሁ::»

«እስከ አሁን ስለ እኔና ስለ አስገደች ግንኙነት ለማለት የፈለጋችሁትን ሁሉ ብላችኋል:: የቀረ ነገር ያለ አይመስለኝም፣ የቀረ ነገር ቢኖር የእኔ ወይም እኔና እሷ በጋራ የምንሰጠው ውሳኔ መሰለኝ:: ለዚህ ደግሞ ጊዜ ያስፈልጋል:: እንድናስብበት ጊዜ ስጡን፣ ይሁንና ስለምክራችሁ አመሰግናለሁ::»

«ደህና! ደህና! ቀናት፣ ሳምንታት፣ ወራት፣ ዓመታት ስንት ጊዜ እንስጥህ?»

በዓለሚቱ የብሽቀት አጠያየቅ ውስጥ የታመቀው ኃይለ - ቃል ዮሐንስንም ተስፋዬንም ክፉኛ ቢያስፈራቸውም ከጣራ በላይ አሳቃቸው::

ምዕራፍ 9

የዮሐንስና አሰገደች ጋብቻ

ለዮሐንስ አባባ ጌቶች ስለጋብቻ ሕይወቱ ሊያነጋግሩት ማሰባቸውን ዓለሚቱ ከነገረች ውሎ አደሯል::

እርሱም «እስከመቸ ስሸማቀቅ እኖራለሁ? የአሰገደችም ሆድ እየገፋ ነው:: የጋብቻ ሕይወቴ ወላጆቼና እኔም ለመቀየስ ያሰብነውን ፈር ስቶ፣ አጋጣሚ የወሰነውን አቅጣጫ መያዙ አሳዛኝ ምናልባትም አሳፋሪ ክስተት ሆኗል:: ቢሆንም በግንባር ቀርቤ አባባ ጌቶችን ስለ አጋጣሚው የማስረዳት ኃላፊነት አለብኝ» በማለት ዮሐንስ ራሱን በራሱ በመውቀስ ወደ ግቢ ስልክ ደወለ::

«ደህና አደርሽ ደጊቱ፣ አባባ ጌቶች አሉ አንዴ...... ካሉ ተይው ወደዚያው መጣሁ» ብሎ ስልኩን ዘግቶ ወጣ::

ዮሐንስ ግቢ ደርሶ ወደ እልፍኝ ሲገባ፣ ለቁርስ የተጣለው ገበታ ከፍ ብሎ፣ ደገፉ ድግድጋቱን አሳምሮ፣ ሰንና ብርት ይዞ የጣት ውሃ በማቅረብ ላይ ነበር::

«ዮሐንስ ነህ እንዴ!»

«አዎ አባባ» ብሎ ጫማ ለመሳም ዝቅ ሲል ጉንጫቸውን ሰጡትና «ምነው ገበታ ሲነሳ? ከመጣህ አይቀር ቀደም አትልም ነበር?»

«አሁንም እደርሳለሁ» በማለት ፊቱን ወደ እናቱ አዙሮ እጅ ነሳና ጉልበታቸውን ሳመ:: እሳቸውም አገጩን በቀኝ እጃቸው ቀና አድርገው ጉንጩን ሳሙት::
ዮሐንስ ለምግብ ጠረጴዛው ቀረብ ባለው ፎቴ ላይ አረፍ አለ::

«ወደዚህ ሁን፣ ማነሽ ቁርስ አምጡለት» አሉ እናቱ ፊታቸውን አደግድጋ ወደ ቆመችው ሠራተኛ በከፊል ዞር አድርገው::

«ቁርስ አድርጌ ነው የመጣሁት» አለ ዮሐንስ ብድግ ብሎ በአክብሮት ካንገቱ ዝቅ አያለ::

«ብላ አልበላም ይኸ አያጣላም፣ ተውት ከበላ» አሉ አባቱ:: የአባቱን አባባል በመቀበል ዮሐንስ ፈገግ አለ::

ፈረስ የሚያስጋልብ ከመሰሰው ምግብ ቤትና ሳሎን ውስጥ ተገቢ ቦታቸውን ይዘው የተሰተሩትን ብርቅና ወግ ያላቸው ዕቃዎች እንደ እንግዳ እየተመለከተ አባቱ እስኪያናግሩት ጠበቀ:: በዚህ መኻል የሚንጫረረውን ስልክ ደጊቱ እያነሳች የምትለጠው መልስ ባይሰማውም፣ ጌቶች ወይም እሜቴ በቅርብ አለመኖራቸውን አስረድታ ደዋዩ ማን እንደሆነ መጠየቅ እንደሚሆን በመገመት፣ የቤቱን ሥርዓት በአድናቆት ያስተውል ነበር::

ጌቶች ከምግብ ጠረጴዛው ብድግ ሲሉ በሳሎን ውስጥ የነበሩት እናቱና ዮሐንስም ብድግ ብለው ቆሙ:: ጌቶች ፎቴ ላይ አረፍ እስኪሉ ድረስ ቆመው እሜቴ ወደ ሌላ ክፍል ሲያመሩ ዮሐንስ አባቱ ወደ ተቀመጡበት ፎቴ ቀረብ ብሎ ተቀመጠ:: ደጊቱና አጋፋሪው ዘመድኩንም ከሳሎኑ ወጡ::

«የምሰማው ምንድነው በል?» አሉ ጌቶች የቆይታውን ዝምታ በሚሰብር ምልከታ::

ዮሐንስ ለጥያቄው መልስ ለመስጠት ከተቀመጠበት ቀስቀስ ሲል «ግድ የለም ተቀመጥ» አሉት::

«ትዳር» አለና ዮሐንስ ሲቃ ያዘው፣ የብር አለሎ የመሰሉ ዓይኖቹ ተጎልጉለው እንባ አዝለውና ቀልተው ወለሉ ላይ ዱብ ዱብ የሚሉ መሰሉ::

ጭንቀቱን የተረዱት አባቱ «ደህና! ደህና! ተረጋጋ» አሉት::

«የእኔ፣ አንድ ልጃችሁ የጋብቻ ሕይወት እናንተ ወላጆቼ እኔም ጭምር እንደምንፈልገው ባለመሆኑ በጣም አዝናለሁ::»

«ምነው አንተ ዓለሚቱስ?» አሉ ውጥረቱን በሚያረግብ ፈገግታ::

«እርግጥ ነው ዓለሚቱ አለች፣ ያም ሆኖ፣ ወላጆቼ ለእኔ ያላችሁን ልዩ ግምት ሳስበው እንደፍላጎታችሁ ባለመሆኔ ከሐዲነት፣ ጎዶሎነት ይሰማኛል» አለ ዮሐንስ የአባቱን አዘኔታና ርሕራሔ ለማግኘት::

«የነገሩን ዳርዳርታ ሰምተናል:: ተፈለገም አልተፈለገም የሆነው ሆኗል:: የወደፊት ዐሳብህ ምንድነው? በእሱ ላይ እንነጋገር» በማለት ዮሐንስ የሚለውን ለመስማት ጆሯቸውን አቀኑ::

«ወደፊት የሚባል ነገር የለውም አልቋል:: ያስጨነቀኝም ይኸው ነው» አለና እጆቹን ወደኋላ አጣምሮ ቆመ::

«ገባኝ አርግዛለች ማለት ነው?»

«አዎ አባባ::»

አባቱ የማርገዟን መርዶ ሲሰሙ እንደቁጣ ቃጣቸው፣ ሆኖም የዮሐንስን መጨነቅ በማየት መልሰው ረገብ አሉና «መተዳደሪያ ቢቆረጥላትስ» በማለት የመፍትሔ ሃሳብ ጠቆሙ::

«ይሄ ነው የከበደኝ:: የእኔን ልጅ ይዛ እድሜ ልኳን ተጠብቃ ልትኖር አለመቻሏን ሳስበው....» ብሎ ዮሐንስ የጀመረውን ዐሣብ አቋረጠው::

«ምን አለ አንተ ጋብቻህን በሕግ መሰርት፣ እሷንም መፍቀድ ትችላለህ:: ሴትዮ መለሰት» ብለው ምክራቸውን ሳይጨርሱ «አባባ የልጄን ሸናት ከሌላ ሰው ጋር መጋራት አይሆንልኝም:: ይህ ነው ችግሬ» አለና ዮሐንስ ሆድ - ባሰው እንባም ተናነቀው::

«ጉድ□ኮ ነው! ወይ ልጄን በምን ቀን ለከፈችህ?» አሉና «ማነህ አንተ እመቤትን ነይ በላት» ብለው ዓይናቸውን ባለቤታቸው ወደ ሚመጠበት አቅጣጫ እንደወረወሩ ቆዩ:: ለጊዜው በሳሎኑ ውስጥ ዝምታ ነገሠ::

እመቤት ጽዮን ሞገሳ ደብረክ ደብረክ እያሉ ሲገቡ ዮሐንስ ብድግ አለ:: ጌቶች በቀኝ እጃቸው እያመለከቱ « ወደዚህ ሁኚ» አሉ::

እመቤት ለምን እንደተጠሩ ቢጠረጥሩም ባለቤታቸው እስኪናገሩ መጠበቅ ነበረባቸው::

«ዮሐንስ ተቸግሯል» አሉ ጌቶች በለሆሳስ::

«የማይፈታ ችግር ነው?» የእመቤት ጽዮን ጥያቄ ነበር::

«መሆኑ ነዋ!» የጌቶች መልስ::

«ዮሐንስ! አባ መላ አባትህ ሊፈቱት ያልቻሉት ችግር ምንድነው? ዛሬ በወጣትነተ ስሜት ተገፋፍተህ ካልሆነች ሴት ላይ ብትወድቅ ነገ ይጸጽትሃል:: ያጋጠመህን ችግር ለመፈታት ጊዜ የሚጠይቅ ከሆነ ዋል አደር ብለን እንደገና እንመለስበት::

አይመስልዎትም ጌቶች!» አሉ በትህትና ወደ ባለቤታቸው እየተመለከቱ::

«ካልሽስ ዓለሚቱም ብትገባበት ደግ መሰለኝ» አሉ ጌቶች የባለቤታቸውን ዐሳብ በመደገፍ::

«ካለሚቱ ጋር ተነጋግረን ጨርሰናል:: የቀረን ነገር የለም» በማለት እናትና አባቱ ከአለገደች ጋር የወጠነውን ጋብቻ እንደፈቅዱለት ከእባቱ ጫማ ላይ ወደቀ::

«እናትህ እንዳለችው ከማትሆን ሴት፣ ዝርያዋ ካልታወቀ ሴት ጋር በጋብቻ ተቆራኝተህ የማታ ማታ ፍዳህን እንዳትቆጥር እንጂ እኛማ ምን ተዳችን፣ እንደፈቃድህ ይሁንልህ» አሉትና ዮሐንስ የአባቱን ጫማ ስሞ ከተነሳ በኋላ የእናቱን ጫማ ስሞ ቆመ::

***

አለገደች በጀመረችው ቆጥ አሠርነት ቀጠለች:: የከበሮ ድምድም የሚዜ እሽክም እሽክም በሌለበት በዚያው ለሞን ባልና ሚስት ሆኑ::

«የሠርጋችን ሥነ ሥርዓት የጋብቻችንን 10ኛ ዓመት በምናስብበት ዕለት እናከብረዋለን» አለ ዮሐንስ «እንደፈቃድህ ይሁንልህ» በሚለው የአባቱ ቃል የተለማውን እፎይታ እያሰበ::

«እኛ ሰፈር አለገደች ተጠለፈች የሚል ወሬ መዛመቱን ለምቻለሁ:: ሠርግ እጠራለሁ ብሎ የሚጓጓ አይኖርም» አለች አለገደች እሷም እንዳቅሟ ቆጥ አሠር (ገሊ) መግባቷን እንዲሸፍንላት::

***

ዮሐንስ አላቻ ቢሆንም ጋብቻው የወላጆቹን ካንገት በላይ ይሁንታ በማግኘቱ እፎይ ብሎ ከርሟል:: ይሁንና ጋብቻውን ከማስፈቀድ ያላነሰ ሌላ የቤት ሥራ ከፊቱ እንደተደቀነ ነው::

«አሰገደች ከነ አባባ ጋር ተፎርቃ የምትቆየው እስከ መቼ ነው?» የሚል ሀሳብ የገባው ዮሐንስ ዘዴ በማፈላለግ ላይ ነው:: ባውጠነጠነው ዘዴ አመርቂ ነገር ባለማግኘቱ ዓለሚቱና ተስፋዬን በጉዳዩ ላይ ለማማከር ወሰነና አንድ ቅዳሜ በቀጠሮ በተያዘ ሰዓት ዓለሚቱ ቤት ተገናኙ::

«እንዴት ነው ጃል፣ የጫጉላ ሽርሽር የለም እንዴ?» አለ ተስፋዬ አግቦኛውን::

«መቼም ሰው እንደ ሽንኩርት ካላጥክ አይሆንልህ፣ ደብተራ!» አለው ዮሐንስ ባልተናነሰ አግቦ::

ዓለሚቱ ለወንድሟ ያላትን ክብርና ፍቅር የምትገልጽበት አንዱ መንገድ እቤቷ በመጣ ቁጥር በምታሰናዳው ለየት ያለ መስተንግዶ ነው::

ዓለሚቱ ከወጥ ቤቷ ጋር ጉድ ጉድ ብላ ገበታ ሠርታ «ራት ቀርቧል» አለች በተለይ ወደ ዮሐንስ ቀረብ ብላ፣ እጇን በጀርባዋ ላይ አጣምራ፣ በገርጋዳ ቁመቷ ወረድ ብላ::

«ልዑል እምልዑላን ይቅደሙዋ!» አለ ተስፋዬ ዓለሚቱ ለወንድሟ ያሳየችው ከበሬታ ከሚገባው በላይ መሆኑን በማሽሟጠጥ::

«ተስፋዬ መቼ ነው አንተ ለመልካም ነገር አፒታይት (ከሳቴ እይታ) የሚኖርህ!»

«አልገባህም እንጂ ምግቡን የሚያበላው አንዱ ከሳቴ እይታ ፣ እንድምታ ያለው ጭውውት ነው፣ የመንፈስ ምግብ፣ አይደለም እንዴ ዓለም!»

«ደግ ነው! እንዳላችሁት ይሁና!» አለች ዓለሚቱ ጎራዋን ሳትለይ::

በዋዛ በፈዛዛ ራት ተበልቶ ገበታ ከፍ እንዳለ ዮሐንስ የተገናኙበትን የምሽቱን አጀንዳ ግልጽ አደረገ::

- «አሰገደችን ከቤተሰብ ጋር እንዴት አድርጌ ላቀራርብ::»
- «ለጫጉላ ሽርሽር ወደ አዋሳ ለመሔድ አስበናል:: ይኸንን ለእነሱ ሳልነግር መሔዱ ከበደኝ:: መንገሩ ደግሞ የባሰ ከበደኝ::»

«ዮሐንስ አሁን ምንም ነገሩ ያለፈ ቢሆንም አንድ ነገር በቅድሚያ እንድተነፍስ ፍቀድልኝ - የምሬን ነው» አለ ተስፋዬ::

«ቀጥል፣ ፈቅጃለሁ ምን ይሆን? መቸም አታመጣው የለህ!» አለ ዮሐንስ ፈገግ ብሎ::

«እኔና ዓለሚቱ በራሳችን ተነሳሽነት በአንተና በአሰገደች መካከል የነበረው ግንኙነት አንተም፣ እኛም፣ የቅርብ ወዳጆችህ፣ በተለይም እኒያ ደግ ወላጆችህ ባላሰቡት ጡዘት መክረሩ አሳስቦን አነጋግረንህ ነበር:: <ጊዜ ስጡኝና ላስብበት> ብለኸን በጎን የሆነው ሆነ:: በቆረጣ ሆነ ነገሩ:: ለምን?» አለና ተስፋዬ ሳያስበው በውስጡ በተፈጠረ ሽብር ንግግሩን አቆመ::

የዮሐንስ ያልተጠበቀ ጥያቄ ሦስቱንም አንገት አስደፋ::

«ተስፋዬ ይኸንን ጥያቄ ያነሳው ስለአንተ በመቆጨት መሆኑ ግልጽ ነው:: ወንድሜ ደግሞ በግልጽነት ስለምታምን

ጥያቄውን በፀጋ እንደምትቀበለው እርግጠኛ ነኝ» አለች ዓለሚቱ እሷም ብትሆን ጋብቻውን ያልተቀበለችው መሆኗን ለማሳየት::

«ተስፋዬ» አለ ዮሐንስ አእምሮውን በምክንያት ሞረድ ሳል ሳል አድርጎ እንደጨረሰ «ተስፋዬ! ጥያቄህ ትክክል ነው:: ከዚህም የባሰ ሊያናግርህ ምናልባትም ሊያስቆጣህ ይገባል:: ይኸንን ስል ከቁጣህ ለማምለጥ ይቅርታ መጠየቁ አይደለም:: አንተም ሆንክ እህቴ እንደዚህ ያለውን ሽብ ረብ እንደማትሹ አውቃለሁ:: እኔና አሰገደች ግንኙነታችንን ወደጋብቻ ያሸጋገርነው ወድደን አይደለም::

«ወደን አይደለም» የሚለውን የዮሐንስን ምክንያት ለመስማት ተስፋዬና ዓለሚቱ ከተቀመጡበት ብድግ የማለት ያህል ተቁነጠነጡ::

«አዎ! ወድድን አይደለም፣ ተገድደን እንጂ» አለና ሳገ ተናንቆት ዝም አለ::

«ጆኒ ተረጋጋ! ተረጋጋ!» አለች ዓለሚቱ ሳጉ እሷንም እየተናነቃት::

«አሰገደች አረገዘች፣ ምን ላድርጋት!» ዮሐንስ የአሰገደችን ማርገዝ ካረዳ በኋላ ጣምራ ጣምራ እየሆነ ከዓይኖቹ ዱብ ዱብ የሚለውን እንባውን ለመጥረግ መሐረብ አወጣ:: ተስፋዬ በአሰገደች ማርገዝ አዝኖ ሳይሆን በዮሐንስና በዓለሚቱ ማልቀስ ስሜቱ ተነክቶ እሱም አጀባቸው::

«በቃ የሆነው ለክፉም ሆነ ለበጎ አንድ ጊዜ ሆነ:: ይህን እዚህ ላይ ጋደም አድርገን ወደ ተገናኘንበት ጉዳይ እንመለስ» አለች ዓለሚቱ::

«ይሻላል» አለ ተስፋዬ::

«አጭር የቡና ጊዜ ቢኖረን!» አለ ዮሐንስ ወደ ዓለሚቱ ፊቱን ዞር አድርጎ::

«ጥሩ ብለሃል» በማለት ዓለሚቱ ደወል አንቃጨለች:: ሠራተኛዋ ከመቅጽበት መጥታ አፏን ባንድ እጇ ጥርቅም አድርጋ አፍና ጆሮዋን ከዓለሚቱ አፍ ስር ደቀነች::

«ቡና እባክሽ!» አለቻት::

«እሺ! እሺ!» እያለች ሠራተኛዋ ወደኋላዋ አንድ ሁለት ርምጃ ሔደት ብላ ወጥ ቤት ጥልቅ አለች::

«ዓለም እርግጠኛ ነኝ ይህች ልጅ ከገቢ የተሰጠችሽ መሆን አለባት» አለ ተስፋዬ የሠራተኛዋን ሥልጡንነት በማድነቅ::

«እናቷ የኮሶ ስንብት የሰጧት ነች» አለ ዮሐንስ ወደ ተስፋዬ ጆሮ ቀረብ ብሎ::

የዮሐንስን ሹክታ የሰማችው ዓለሚቱ ከጣራ በላይ መሳቅ የጀመረችው ተስፋዬ «የኮሶ ስንብት ሰው ይሰጣል እንዴ» የሚለውን በማውጣትና በማውረድ ላይ እንዳለ ነበር:: የኮሶ ስንብት ስጦታው ተስፋዬን ከማሳቅ ይልቅ ትዝብት ነበር የፈጠረበት:: እህትና ወንድም ግን እናታቸው እመቤት ጽዮን ሞገሳ «እንዳይከፋኝ» የተባለችውን ባሪያ ከአክስታቸው ለኮሶ ስንብት መስጠት አስታውሰው ነበር ሳቅ በሳቅ የሆኑት::

እንዳይከፋኝቷ ብለው ሲጠሯት «የእመቤቴን አያሰማኝ ሞቷን» ወይም «እንዳይከፋኝ» ተብላ ስትጠራ «የእመቤቴን ሞትሽን አያሰማኝ» በማለት ነበር እመቤቷ ወዳሉበት የምትቀርበው:: በኋላ በኋላ ጌቶች ስለከለከሉ ባሮቹና የባሮች ልጆች ሁሉ እንደ ማንኛውም የቤተሰብ አባል

«እሜት»

«አቤት»

ብቻ በማለት የተጠሩበትን ትዕዛዝ ተቀብለው ዞር እንዲሉ አዲስ ሥርዓት ተሠራ::

ሳቁ አባራና የእነ «እንዳይከፋኝ» ምንነት ተብራራ ሦስቱም ተዘፍቀው ከነበረበት ያልታሰበ ጫደድ ወጥተው ዘና ብለዋል::

«ዮሐንስ» አለች ዓለሚቱ አንድ በጎ ዐሳብ ብልጭ እንዳለላት በገጽታዋና በአካል እንቅስቃሴዋ እያመለከተች «ዮሐንስ እኔ በዚህ ጉዳይ ላይ መጀመሪያ እማማን ከዚያም አባባን ቀስ ብዬ ብቻ ለብቻ ልጠይቃቸው:: ልብ በል ጥያቄውን ከራሴ የመነጨ አድርጌ ነው የማቀርበው» አለች::

«ይኸማ ሲዋጥ በመረቅ!» አለ ተስፋዬ እሱም ስለአሰገደች በሚሰጠው አስተያየት ጓደኛው እንዳያስቀይም ከነበረው ሥጋት መገላገሉን እያሰበ:: ዮሐንስም በቀረበው ዐሳብ ተስማምቶ በአጭር ጊዜ ውስጥ የምሥራቹን ወይም መርዶውን ለመስማት ወስነው ተለያዩ::

***

አሰገደች ሆዷ እየገፋ ሁለመናዋ እየፋፋ ስለሔደ ባልና ሚስት አልጋ ለይተዋል:: በየዳንስ ወለሉ መውረግረግ፣ መሰበቅ፣ መሽክርከር ክቀረ ወራት ተቆጥረዋል:: ዮሐንስ በገባ በወጣ ቁጥር «ምን አማረሽ? ምን ላምጣልሽ?» ሲላት መቆላመጡ የበዛባት አሰገደች «ሁሉም አለ፣ ያማረኝ ሳይሆን የናፈቀኝ ናይት ክለብ ነው» በማለት የእሷንም የእሱንም የናይት ክለብ ትዝታ ትቀሰቅሳለች::

ዮሐንስ ያለሠርግ ካሰገደች ጋር ትዳር መመስረቱ ያደባባይ ሚስጢር ቢሆንም እንደቀድሞ ከአሰገደች ጋር በየናይት ክለቡና በየሆቴሉ መታየትን የቀነሰው ቀደም ብሎ ነው:: በተለይ ቅሪት መሆኗ ካስታወቀባት በኋላ:: አሰገደች በበኩሏ ይህን እፍን እፍን እንደ ከርቸሌ ነው የቆጠረችው:: ፒያሳ፣ መርካቶ፣ ሌላም ሌላም አካባቢ ሆዷን አንገፍጥጣ ከዮሐንስ ጋር መታየት ግዳይ የመጣል ያህል ያሸልላታል:: የቅሪት ልብስ፣ ልጥፍ ጫማ፣ የልጅ አልጋ፣ የልጅ ልብስ፣ የልጅ መታቀፊያ፣ የልጅ ማጠቢያ ገንዳ፣ የልጅ ሳሙናና ፓውደር፣ የልጅ መጫወቻና ማንሸራሸሪያ ጋሪ፣ የልጅ ብስክሌት ወዘተ እንግዛ በሚል ሰበብ ከቤት ከወጡ ቢያንስ እስከ ግማሽ ቀን ሲኳትኑ ይውላሉ::

«እንኳን ማርያም ማረችሽ» ስሚል ጠያቂ በየአራስ ቤት እንደተለመደው ገንፎ፣ ዳቦ፣ ቆሎ፣ ጭኮ፣ ቋንጣ፣ ደረቅ ብስኩት፣ ለስላሳ፣ አምቦ ውሃ ብቻ መቅረብ እንደሌለበት አሰገደች ዮሐንስን አሳምናለች:: ሁሉም ጠያቂ እንደየተዋረዱ ቀን ከሆነ ምሳ፣ ማታ ከሆነ ራት እንዲበላ፣ ከመጠጥም ጠጅ፣ ውስኪ፣ኮኛክ እንዲጋበዝ ተወስኗል:: አሰገደች ለመውለድ ወሯ እስኪገባ የእንግዳ ማስተናገጃ ዝግጅት ሙሉ በሙሉ ተጠናቋል:: አሰገደችም ዮሐንስም የሚወለደው ወንድ ነው በሚል ጉጉት ስም ሲያማርጡ ነው የከረሙት::

አሰገደችን በአራስ ጥሪ ለማስደሰት ዮሐንስ ብዙ ነገር ሲያወጣ ሲያወርድ ከርሟል:: አንድ ቀን መኖሪያ ቤቱ ውስጥ ባለው ጽ/ቤት አረፍ ብሎ ከወርቅ አንባር እስከ አውቶ ሞቢል ሊሸልማት አማራጮችን በጽሑፍ እየደረደረ ባለበት ጊዜ አንድ ነገር ትዝ አለውና ብድግ ብሎ አማተበ::

«እርግዝናዋን በነገረችኝ ምሽት በብስጭት ገብቼ መፍትሔ ይሆናሉ በማለት ከደረደርኩት ዝርዝር ውስጥ በመጨረሻ የፃፍኩት አስገደችን <መግደል> የሚል ነበር:: ያ ቀርቶ ነው አሁን ስለምትወልድልኝ ልጅ ያራስ ጥሪ መኪና እስከ መግዛት ላንበሸብሻት የማስበው፣ ይችን ምስኪን ባልገድልም ገድያታለሁ:: ምን እሷን ብቻ ልጄንም እንጂ» በማለት ብድግ ብሎ ጎርደድ ጎርደድ ማለት ጀመረ:: «ምን አይነት ጽንፈኝነት ነው? ካንዱ ጫፍ ወደ ሌላ ጫፍ» አለ ዮሐንስ ስሜታዊነቱን እየታዘበ::

ያን ከአንድ እስከ አስር የመፍትሔ ዐሳቦች ያስፈረበትን ወረቀት ከጠረጴዛው ኪስ ውስጥ ፈለግ ፈለግ አድርጎ በማውጣት ከላይ እስከታች አነበበ:: <አስገደች ይህን አውቃ ቢሆን ኖሮስ?> ቆም ብሎ አሰበ:: «አቅሙ የላትም እንጂ፣ ሳልቀድማት ስመቅደም መፍጨርጨሯ አይቀርም ነበር» አለና አንድ ኃይል ከቢሮው ገፍቶ ያስወጣው ያህል ከጽ/ቤት ውልቅ አለ:: መኝታ ቤት ገባ አስገደች የለችም::

«አስጉ!» አለ ድምጹን ከፍ አድርጎ

«እዚህ ነኝ ጆ! የመጥምቁን ኮተት እያሰናዳሁ ነው» አለች ሁለተኛው መኝታ ቤት አልጋ ላይ ርፍቅ ብላ::

«ምነው ምነው! በነጠላው! በነጠላው ሲሆን ላፍ ይከብዳል፣ መጥምቁ ዮሐንስ ማለት ነበረብሽ» እያለ አስገደች ወዳለችበት ክፍል ዘው አለና «እንቺ አንብቢው» ብሎ ወረቀቱን ከርቀት ወረወረላትና የምትለውን ለመስማት ቆሞ ጠበቀ::

አስገደች ከመቸኮሏ የተነሳ መጀመሪያ በወረራ ከላይ እስከታች ሔደችውና «ጆኒ ምንድነው አልገባኝም» አለች «መግደል! መግደል» ከሚለው ቃል ላይ ዓይኗን እንደተከለች::

«ይህ መጥምቁ ዮሐንስን መፀነስሽን የነገርሽኝ ዕለት ምሽት በደመ - ነፍስ ካንቺና ከፅንሱ ጋር ያለኝን ግንኙነት ለማቋረጥ አማራጭ ይሆናሉ ብዬ የገመትኳቸው የመፍትሔ ሀሳቦች ነበሩ:: በመጨረሻ በ4ኛ ተራ ቁጥር ላይ የተፃፈው ሃሳብ ተቀባይነት አግኝቶ ይኸው ዛሬ ለዚህ በቃን» አለ ዮሐንስ ፍርሃትና ጭንቀት በተቀላቀሉበት ድምጽ አንገቱን ሰብር አድርጎ::

«ዮሐንስ! ልትገድለኝ! ምነው ምን አረኩና ዘርህን በተቀበልኩኝ?» ብላ ስቅስቅ አለች:: ዮሐንስ የሚለው ጠፍቶት አልጋው ላይ እንደተቀመጠች እቅፍ አረጋትና «የኔ እመቤት! የኔ ፍቅር! እርሽው፣ ቅዠት ነው» እያለ እሱም ባባና አብሯት አለቀሰ::

«በቃ በቃ አስጉ፣ በቃ ከእንግዲህ ውሾን ያነሳ ወሾ ይሁን» አለና ወረቀቱን በጫጭቆ ጣለው::

***

ሥሉስ የዘረላት አስገደች ገና ከጧቱ የባለቤቷን ፍቅር፣ እመቤታና ከበሬታ አትርፋለች:: ለሁሉም ነገር «እሷ እንዳለች» መባሉን አስገደችን በውጭም በቤትም አዛዥ ናዛዥ እያደረጋት ነው::

ጋብቻቸው የእሷን ቤተሰቦች ፈቃድ እንጂ የዮሐንስ ወላጆች ልባዊ ቡራኬ አለማግኘቱ አስገደችን እንዳሳሰባት ዮሐንስም ተገንዝቦታል:: በዐል ቀናት ግቢ ሔዳ እጅ መንሳቷ መልካም ጅምር ቢሆንም ፈጥኖ መጎልበት እንዳለበት ዮሐንስ ያስባል:: የእሷና የእነሱ ግንኙነት መጠናከር ልጆቹ ከእስ

ቤተሰብ ጋር ለሚኖራቸው የወደፊት ዘላቂ ግንኙነት ዋስትና እንደሚሆን ዮሐንስ ያምናል።

አንዳንድ ጊዜ ዮሐንስ መሰስ ያደርግና፣ «እንደ እነሱ ካለ ወግ - አጥባቂ ብዙም መጠበቅ የለበትም» ይላል።

የዮሐንስ ወላጆች፣ ሰምኖ ሳይሆን ተለምኖ መገባት የነበረበት ልጃቸው እነሱ ወፍ - ዘራሽ - ጎርፍ - አመጣሽ ፍናጅ የሚሏትን በማግባቱ መጸጸታቸውን የደበቁበት ጊዜ የለም። ዛሬም ወልዳ ከብዳ ባሰሟልነቷ ከእልፍኝ እስከ ጓዳ በዘለቀበት ጊዜ ያንኑ ይላሉ።

ጋብቻው ገና በሰጋነቱ እንዲቀጭ እመቤት ጽዮን - ሞገስ መጽሐፍ አስገልጠው የአሰገደች ኮከብ ከዮሐንስ ኮከብ ጋር ግጥም አይደሰም መባሉን የሰሙት በመረረ ሐዘን ነበር። ሐዘኑን ይበልጥ ያከበደባቸው የጥንቆላውን ውጤት ሰባሰቤታቸውና ሰልጆቻቸው ደፍሮ ለመናገር አለመቻላቸው ነበር። አቶ ሁንዴ በምድር ላይ የሚጠሉት ነገር ቢኖር ጠንቋይ መሆኑን ባሰቤታቸው ያውቃሉ።

አሰገደች የሁለት ልጆች እናት ከሆነች በኋላም እንኳ፣ ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ «ዮሐንስ! ካልጠፋ ሴት ምናለ የሚበቃትን ያህል ገንዘብና ንብረትም ረጥበህ ይህችን ዘር አጥፊ ወዲያ ብትገላገል» በማለት ልጃቸውን ያስጨንቁታል። ዮሐንስ ግን የእናቱን ምክር የማይቀበልበትን ምክንያት አንገቱን እያቅሰሰለሰ አንደበቱን እያለሰለሰ ስለሚነግራቸው አይጫኑትም። በአንድ ወቅት በነገሩ ከመበሳጨታቸው የተነሳ እንጦጦ ማርያም ሔደው አልቅሰዋል። አልያዘላቸውም እንጂ ጋብቻው እንዲፈርስ

ተስለውም ነበር። ሌላ ጊዜ ደግሞ ከአብራካቸው የተከፈሉትን ሕፃናት ሲያዩ ረገብ ይላሉ።

«የሚገርመው <ፍየልና ክፉ ሰው ሲረግሙት ይረባል> እንደተባለው ነው የሆነላት፣ ይህች መናጢ» አሉ አንድ ቀን አሰገደችና ልጆቿ እጅ ነስተው እንደ ወጡ።

ይህም ሁሉ ሆኖ አሰገደች ፈተናውን ተቋቁማ ትዳሯን ቀጥ አድርጋ ይዛለች። ፈራ ተባ ይል የነበረው አንደበቷ ርቱዕ ሆኗል። ወዘናዋና ቅርጿም ኑሮዋን መስሎላታል።

የአሰገደች እንደ እንዝርት መሾር፣ መኳኳልና መሽቀርቀር ደስ ያሰኛቸው አባቷ አቶ ደምሴ «....... <መልካም ሚስት ለባሏ ዘውድ ናት> የሚለውን ቅዱስ ተግባር የእኔ ልጅ ፈጽማዋለች» ይላሉ። እናቷም ወ/ሮ ዘምዘምም ከጉልት ኑሮ ተገላግለው ኪምስካቸውን በከፈቱና በዘጉ ቁጥር «ብድርሽን በዘር ማንዘርሽ አግኚው። ረዥም ዕድሜ ከሀብትና ከጤና ጋር ይስጥሽ» በማለት አሰገደችን ይመርቃሉ።

***

ዮሐንስ ድሮም የሴት ጓደኞችን ይሰስት ነበር። አሁን ደግሞ ሚስቱን ከሁሉም በላይ ይሰስታታል። ከዚህም የተነሳ አሰገደች ተቀጥራ የሌላ ሰው ታዛዥ መሆኗ ሁልጊዜም ይቀፈዋል።

«አሰገደች የራሷን ድርጅት አቋቁማ ለመሥራት የዕውቀትም የልምድም ብቃት አካብታለች። በዚህ ላይ የእኔ እገዛ ሲታከልበት አሰገደችን ባለድርጅት የማድረጉ ዕቅድ ሥሙር

እንደሚሆን እርግጠኛ ነኝ» አለ ዮሐንስ አንድ ቀን አስገደችን ሙሉ በሙሉ የራሱ የማድረግ ስስቱን እያሰበ።

ዮሐንስ ይኽንን ዐሳብ ለአስገደች ለመሸጥ አልተቸገረም። አንድ ግሩም ምሽት ባልና ሚስት አልጋዎቻቸውን አጠጋግተው በድሪያ ቀልድ ላይ እንዳሉ፣ ዮሐንስ አንገቱን ከትራሱ ላይ ቀና አድርጎ «አንድ ነገር - አንቺ እስከመቼ ነው የሰው ተቀጣሪ የምትሆኚው?» አለ ግራሞትም ቁጭትም በተቀላቀለበት ስሜት።

አስገደች ለጥያቄው ቅጽበታዊ መልስ የሌላት መሆኑን በሚገልጽ ፈገግታ «እኔ እንጃ!» አለች ማኳሸቷን ተወት አድርጋ።

«ደህና! ከትምህርትሽ፣ ከልምድሽ እንደዚሁም ከዝንባሌሽ አኳያ ራስሽን ችለሽ ወይም ከሌላ ሰው ጋር በሽርክና ምን ለመሥራት እንደምትፈልጊ አስቢበትና ንገሪኝ» አለ ዮሐንስ።

«በግሩም ምሽት፣ ግሩም ሀሳብ፣ በግሩም - አስተዋይ ባል» አለች አስገደች ከአልጋዋ ውስጥ ወጥታ ወደ ዮሐንስ አልጋ እየተጋባች።

ምዕራፍ 10

የፊታ/ቤኛ ሞት

ፊታውራሪ ቤኛ ገዳ «የህክምና ርዳታ አልሻም» በማለት የአልጋ ቁራኛ ከሆኑ አንድ ዓመት ተመንፈቅ ሆኗቸዋል። ልጃቸው አቶ ሁንዴ የደብረ ሊባኖስ ገዳም አስተዳዳሪና የፊታውራሪም የልብ ወዳጅ የሆኑትን ፀባቴ ገብረ ሥላሴን ይዘው የአባታቸውን ዐሳብ ለማስለወጥ ያደረጉት ሙከራ አልተሳካም።

«ፊታውራሪ ጠንቶባቸዋልና ከማረፋቸው በፊት ቢመጡ......» የሚል ደብዳቤ የፊታውራሪ ንብረት አስተዳዳሪ ከሆነው የእህታቸው ልጅ በደረሳቸው ማግሥት ቤተሰቡና የቅርብ ነኝ ያለ ወዳጅ ዘመድ ሁሉ ከአዲስ አበባ ነቅሎ ወደ አቢቹ ለመሔድ ተነስቷል።

አስገደችም በዓለሚቱ አማካይነት እመቤት ጽዮን ፈቅደውላት አብራ ትሔዳለች። «ዘሯ ተደባልቋል፣ ተንግዲህ ምን ማድረግ ይቻላል» ነበር ያሉት እመቤት ጽዮን አስገደችም እንድትሔድ ሲፈቅዱ።

እናትና አባታቸው ለአቢቹ ጉዞ በማድረግ ላይ ያሉትን ዝግጅት የተመለከቱ ደረጀና ጌታሁን «እኛስ ለምን አብረን እንሄድም» በማለት ጠይቀው ነበር።

«ሽርሽር መሰላችሁ የምንሄደው? ቅድመ አያታችሁ ታምመው ነው ኮ» አለ ዮሐንስ እራሳቸውን በሁለት እጆቹ እያሻሸ

«ሊሞቱ!» አለ ጌታሁን ደንግጦ።

«ጠንቶባቸዋል እንጂ ገና አልሞቱም።»

«ታዲያ ለምን አይታከሙም እንዳይሞቱ» የደረጀ ጥያቄ ነበር።

«እኛ የምንሔደው ለዚህ ሁሉ ነው» አለ ዮሐንስ ለልጆቹ ጥያቄ የግድ አጥጋቢ መልስ መስጠት እንዳለበት በማሰብ።

«እንደሱ ከሆነ አንተ ሒድ እማዬ ለኛ ትቅር» አለ ጌታሁን በልምምጥ አባቱን ቀና ብሎ እያየ።

«እሺ ካለቻችሁ ጠይቋት» አለ ጥያቄና መልሱን ወደ እሷ ለመግፋት።

«እሔዳለሁ አልቀርም ካለችስ» የደረጀ ሌላው ፈታኝ ጥያቄ ነበር።

«እንደሱ ካለች በቃ እኛ እንሔዳለን......»

«እኛስ»

«ትቀራላችኋ!»

እነደረጀ ባባታቸው ውሳኔ አኩርፈው እናታቸው የምትለውን ለመስማት እየሮጡ ሔደው በጥያቄ አጣደፏት።

«እናንተ ትምህርት ቤት ሲዘጋ ሔዳችሁ እዚያ መክረም ትችላላችሁ፣ አሁን ለቅሶ ነው፣ ልጅ ደግሞ ለለቅሶ አይሔድም» አለች አሰገደች እንደማባባል ብላ።

እነ ደረጀ ነገሩ ስላልተዋጠላቸው ለንቦጫቸውን እንደጣሉ ከእናታቸው አጠገብ ገለል አሉ።

ለአሰገደች እንጂ ለሌላው አቢቹ አዲስ አይደለም። ለእሷ ግን አዲስ አካባቢና አዲስ የሕይወት አጋጣሚ ነው የሆነላት።

አቢቹ የከተተው ዘመድ አዝማድ በዕድሜ፣ በፆታና በማዕረግ ከፍና ዝቅ እንደ ማለቱ፣ በግብር ጊዜ በቅደም ተከተል

ለማስቀመጥ፣ እንዲሁም አንዳንድ የጋራ ምክክር ሲደረግ ተሳታፊ የሚሆኑትን ለመወሰን ዮሐንስ፣ ዓለሚቱና የፊታውራሪ የንብረት አስተዳዳሪ መክረዋል።

ፊታውራሪ ከቀን ወደ ቀን ሕመሙ እየፀናባቸው ስለሔደ ቤተሰብ ስለ ሥርዓተ ቀብሩ አፈጻጸምና ከቅርብም ከሩቅ ስለሚመጣው ለቀስተኛ መስተንግዶ በሰፊው ተወያይቶ ዕቅድና ፕሮግራም ወጥቷል። የሥራ ድልድልም ተደርጓል።

በምክሩ ላይ የተገኙት የፊታውራሪ አበ ነፍስ እስኪቀበር ድረስ አስክሬኑ ኪዳነምህረት ቤተ ክርስቲያን ገብቶ ሲቀደስበትና ዳዊት ሲደገምበት እንዲያድር ሀሳብ አቅርበው ነበር።

«አባቴ ሥርዓተ ቀብሩ የሚፈጸመው ደብረ ሊባኖስ ስለሆነ እናንተና ሌሎችም የአካባቢው ካሕናት እዚሁ ተሰባስባችሁ አስክሬኑ እስኪሸኝ ድረስ ፍታተ፣ ፀሎቱን፣ በተገቢው ሥርዓት መሠረት ታከናውናላችሁ። የደብረ ሊባኖስ ገዳም አስተዳዳሪ ፀባቴ ገብረ ሥላሴ ስለሚመጡ ሥርዐተ ፍታቱን እሳቸው ይመሩታል። እርሶን አደራ የምልዎት ካሕናቱና ለሥርዐተ ፍትሐቱ የሚያስፈልጉት ንዋየተ ቅድሳት ተሟልተው እንዲገኙ ነው። ለዚህ እንዲሟላላችሁ የምትጠይቁት ሁሉ ካሁኑ ይታዘዝላችኋል» በማለት አቶ ሁንዴ ከፊል ትዕዛዝ የሆነ ውሳኔያቸውን አሳወቁ።

አቶ ሁንዴ ውሳኔያቸውን ያዳምጥ የነበረውን የፊታውራሪን የንብረት አስተዳዳሪ ጠቀስ አድርገው «ለማ የሚፈልጉትን ሁሉ ይንገሩህና አሟላላቸው፣ ገንዘብም ቢሆን ከጠየቁህ ስጣቸው» በማለት አዘዙት።

«እሺ! ምን ጠፍቶ ሞልቷል» አለ አስተዳዳሪው እጅ እየነሳ።

የፊታውራሪ ግቢ የተቆረቆረው ዙሪያ - ገባውን አገር በቀላሉ ለማየት ከሚያመች ከረብታማ ቦታ ላይ ነው። ከግቢው በስተቀኝ በጥቂት ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ በጋ ከክረምት የማይደርቅ የዐባይ ገባር ወንዝ አለ። የወንዙ ግራና ቀኝ በአግባቡ ሲጠበቅ የኖረ ደን ለብሷል። ደኑን የዱር እንስሳት መኖሪያና መራቢያ እንዲሆን ለማድረግ መቻላቸውን ፊታውራሪ በኩራት ይናገሩታል።

ከግቢው በስተግራ ትይዩ ባለው ሌላ ጉብታ ቦታ ላይ ፊታውራሪ ያሳነፁት የቅድስት ኪዳነ ምሕረት ቤተ ክርስቲያን ጉብ ብሏል። የቤተክርስቲያኑ አፀድና የቀብር ሥፍራ ከሁለት ጋሻ መሬት በላይ ነው። በፊታውራሪ ግቢ ዙሪያ በጠርብ በአጋምና በቀጋ የታጠሩ ሁለት ዕድሞች አሉ። በዕድሞቹ ውስጥ ከ30 በላይ ቤቶች ሲኖሩ ቤቶቹ የጋሻ ጃግሬዎችና የአሽከሮች መኖሪያዎችን እንዲሁም የጥገቶችን፣ የበግ፣ የፍየል፣ የፈረስና የበቅሎ ጋጦችን ይጨምራሉ።

አስገደች የግቢው ስፋትና አደረጃጀት በጣም አስደንቋታል። በአገኘችው አጋጣሚ ያገኘችውን ሰው ሁሉ በመጠየቅ ስለ ግቢውና ከግቢውም ውጭ ስላሉት አንዳንድ ነገሮች ስትረዳ ከርማለች። አስገደች በተለይ የጥገቶቹንና ጥጆቻቸውን ጋጣ ስትጎበኝ አንድ ያልጠበቀችው ስሜት መጣባትና እንደ መረበሽ አለች። ደግነቱ ዮሐንስና ዓለሚቱ በዚያ አካባቢ አልነበሩም።

የፊታውራሪን በጠና መታመም እየሰማ አንዳንዱም ዐርፈው ይሆናል በማለ ግምት እየመጣ ግቢው ሰው በሰው ሆኗል። ሰው ቢጎርፍም በውጭ ጠይቆና ተስተናግዶ ከመሔድ

በስተቀር ፊታውራሪ ዘንድ ቀርቦ እግዜር ይማርዎት ለማለት አይችልም ነበር። እቶ ሁንዴ ከመጡበት ቀን ጀምሮ ከፊታውራሪ አበ ነፍስና አንድ ዲያቆን ጋር ፊታውራሪ ከተኙበት ክፍል አጠገብ እንድ ሰፋ ያለ ክፍል ውስጥ ሆነው ሁኔታቸውን እየተከታተሉ ናቸው።

ፊታውራሪ ቤኛ አካላቸው ከበደነ 48 ሰዓት ያለፈው ቢሆንም መሞታቸው ይፋ የሆነው እርብ ከሰዓት በኋላ ነው። ማረፋቸው እንደተሰማ በዚያ የተገኘው ሁሉ እርሙን እንዲያወጣ ተፈቅዶ ለቅሶ ተጀመረ። እንደርችት የሚቆጠር በእግረ መንገድ አካባቢውን ማንቂያ፣ የግባት ተኩስ ተስተጋባ።

አስገደች ግን ምን ብላ፣ እንዴት ብላ እንደምታለቅስ ግራ ስለተጋባች ወደ ክፍሏ ሔዳ ብቻዋን ኩርትም አለች። ወላጆቿ ለለቅሶ የሚመጡበትን ሁኔታ ባለማመቻቸቷ አዘነች። መሞታቸውን ተጠያይቀው ሌላው ሰው እንደሚመጣ መምጣት ይችሉ ነበር። እኔ ነኝ ኃላፊነቴን ያልተወጣሁት ደደብ በማለት በራሷ ዐዘነች።

እስከ ማታ ለቅሶው ቀጥሎ ወደ ሁለት ሰዓት ላይ አጋፋሪ ከበደ «በቃ! ለዛሬው ይበቃል» በማለት ድምፁን አሰምቶ ለፈፈ።

በማግስቱ የፊታውራሪ የማዕረግ አልባሳት

- በብርና ወርቅ ሙካሽ የተሠራ ለምድ፣
- ባለሁለት የወርቅ ጥብጣብ ስጡ በወርቅ የተሠራ ቀሚስ፣
- ባለሁለት የወርቅ ነጠብጣብ ስጡ በሐር የተጠለፈ አብደላ ካኒ፣
- የመብሩቅ ሱሪ፣

- መናኛ ድርብ፣
- የሻሽ ድግፍ፣
- አጀታው አውራሪስ የሆነ ባለወርቅ ቅብ ሙጣና ጫሜ ያለው ቋራጼ፣
- ባለወርቅ ጋሻ ጧፉ፣
- በሐር ጥልፍ የተሠራ የበቅሎ ዕቃ፣
- ከብር ጌጣ ጌጥ የተሠራ የፈረስ ዕቃ፣ እንዲሁም
- የተሸለሟቸው ኒሻኖችና ሜዳልያዎች፣
- አዳኝነታቸውን የሚያረጋግጡ ሎቲዎችና በምስክርነት የቀረቡ የወግ እቃዎች፣
- ከጣምራ ጦር እስከ ዘመናዊ ጠመንጃዎቻቸው

በአልጋ መልክ ተሰርቶ በነጭ ጨርቅ በተሸፈነ ከፍ ያለ ቦታ እንደ ወግ ማዕረጋቸው ተሠትረው ሕዝብ እንዲያያቸው ተደርገዋል:: የተለያየ መጠን ያላቸው ፎቶ ግራፎቻቸው ዋናዎቹ ማስለቀሻዎች ናቸው:: ቀሚስ የለበሱ ፈረስና በቅሎም ማለፊያ በሰበሱ ባልደራሶች እየተሳቡ መታየት ለቅሶውን ይበልጥ አድምቀውታል::

የደብረ ሊባኖስ ገዳም አስተዳዳሪ ፀባቴ ገብረ ሥላሴ ከፊታውራሪ ጋር በነበራቸው የግል ወዳጅነት ጭምር ከአካባቢው አብያተ ክርስቲያናት የተሰባሰቡትን ካሕናት ሥርዓተ ቅዳሴና ሥርዓተ ፀሎት እስከ ሣልስቱ መርተውታል::

ያገሬው ሕዝብ በፈረስ በፈረስ ሆኖ የጦር መሣሪያ ጭምር አንግቦ የፊታውራሪን ታላቅነት፣ ጀግንነት፣ አዳኝነትና ለጋስነት በቅብብሎሽ እያሰማ ይፎክራል::

ሁለት ቀን ሙሉ ከደብረ ብርሃንና ከሸኖ ጭምር በመጡ አልቃሾች ከጥፍር ውስጥ እምባ በሚያስወጣ ሙሾ ድርደራ ተለቅሶ፣ በሣልስቱ የቀብሩ ሥርዓት በደብረ ሊባኖስ ገዳም ተፈፀመ:: ፊታውራሪ የተቀበሩት ከ20 ዓመት በፊት ባለቤታቸው ወ/ሮ አበራሽ ቱፋ ከዚህ ዓለም በተለዩ ጊዜ ባሠሩላቸው መቃብር ቤት ነው::

አቶ ሁንዴና ቤተሰቡ እስከ ∀ሰባቱ∀ በዚያው አስተዛዛኙን ሲቀበሉ ከርመው በሳምንቱ መጨረሻ ወደ አዲስ አበባ ተመለሱ:: እንደ ተመለሱም ለቅሶ መቀመጣቸውን የሰማ ታላላቁ ሰው ሁሉ ግቢውን አጨናንቆት ከረመ::

አሰገደች በየአጋጣሚው አማቶቿን እጅ በመንሳትና «እንዴት አደርሽ?» ስትባል መሰንበቷን ወድዳዋለች:: የሁለት ልጆች እናት እስከሆነችበት በእስከዛሬ ቆይታዋ ከአማቶቿ ጋር ይህን ያህል መቀራረብ ኖሯት አያውቅም:: አሰገደች ግቢ የምትሔደው በአብዛኛው በታላላቅ ዓውዳመቶች «እንኳን አደረሳችሁ» በማለት እጅ ለመንሳት ነው::